

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอฮาดิ จังหวัดเชียงใหม่

พิธีรณรงค์ วรวิชัยพงศ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรศาสตราจารย์บัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตรบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๖

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

พัชรนันท์ วราพิชัยพงศ์

มหาวิทยาลัย

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๖

B 20121

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

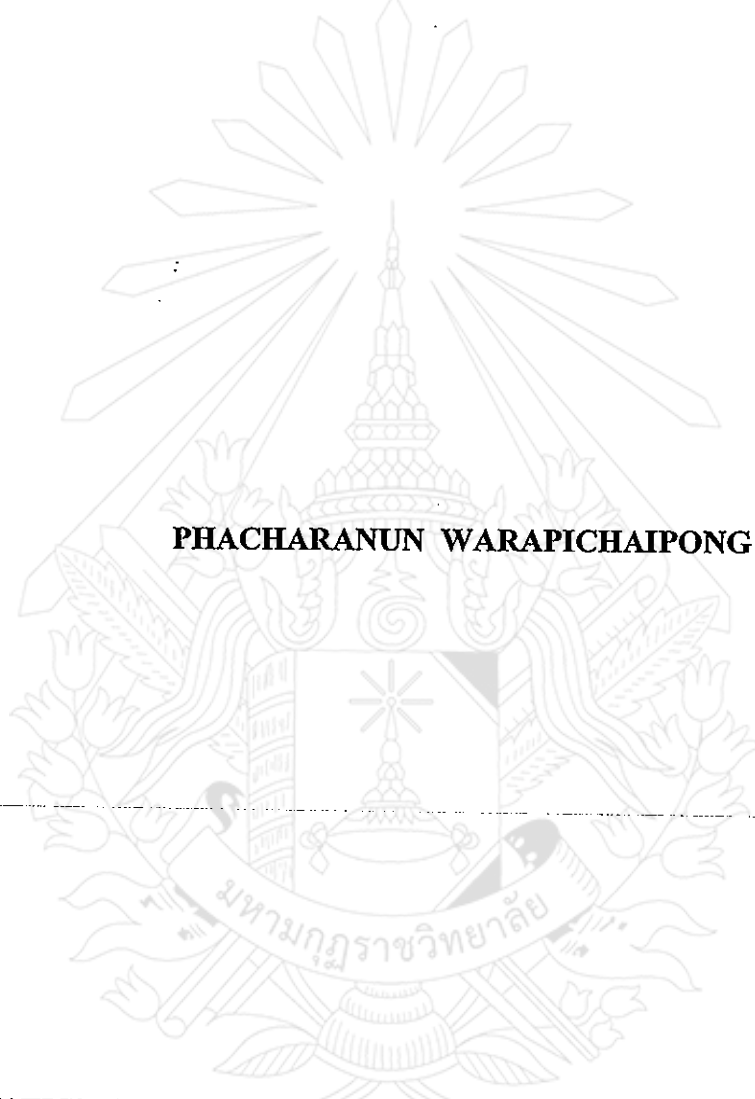
สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๖

**PEOPLE'S OPINION TOWARDS THE ADMINISTRATION
ACCORDING TO THE GOOD GOVERNANCE PRINCIPLE
OF YANG NOENG SUB-DISTRICT MUNICIPALITY,
SARAPHI DISTRICT, CHIANG MAI PROVINCE**

PHACHARANUN WARAPICHAIPONG

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E.2556 (2013)**

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี
จังหวัดเชียงใหม่

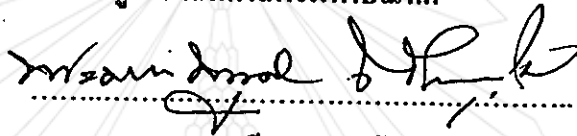
ชื่อนักศึกษา : พิชรนนท์ วราพิชัยพงศ์

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ว่าที่ร้อยโท ดร. พงศ์ กุลนรา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

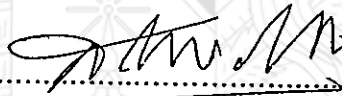
(พระมหาบุญศรี ภาณวฑฺฒโน, ผศ. ดร.)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

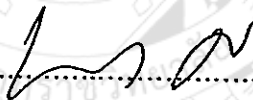
ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

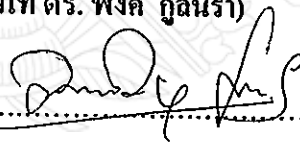
อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ว่าที่ร้อยโท ดร. พงศ์ กุลนรา)

กรรมการ

(ดร. วีระ เลิศสมพร)

กรรมการ

(ดร. ศุภกฤษ เมธีโกลพงษ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : People's Opinion towards the Administration according to the
Good Governance Principle of Yang Noeng Sub-district Municipality,
Saraphi District, Chiang Mai Province.

Student's Name : Phacharanun Warapichaipong

Department : Government

Advisor : Assoc. Prof. Dr. Suvit Rungvisai

Co- Advisor : Acting Lt. Dr. Pong Klunnara

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P.S. Nānavuddho
.....
(Phramaha Boonsri Nānavuddho ,Asst.Prof.Dr.)

Dean of Graduate School

Thematic Committee

S. Chaimusik
.....
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

Chairman

Suwit Rungvisai
.....
(Assoc. Prof. Dr. Suvit Rungvisai)

Advisor

Pong Klunnara
.....
(Acting Lt. Dr. Pong Klunnara)

Co-Advisor

Dr. Veera Lertsomporn
.....
(Dr. Veera Lertsomporn)

Member

Dr. Supakrit Meteebhokpong
.....
(Dr. Supakrit Meteebhokpong)

Member

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา	: พัทธนันท์ วราพิชัยพงศ์
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ว่าที่ร้อยโท ดร. พงศ์ กุลนรา

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ ค่า t-test และ F-test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็น รายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least-Significant Different) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อยได้แก่ ด้านหลักความรับผิดชอบ มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัด

เชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 ปัญหาที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ด้านหลักความโปร่งใส ได้แก่ ข้อที่ว่า การจ้างงานไม่มีความโปร่งใส และมีการสมยอมกันในการจ้างงานบาง โครงการ

ประเด็นที่ 2 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ด้านหลักความโปร่งใส ได้แก่ ข้อที่ว่า ควรมีการปรับปรุงกระบวนการบริหารงานให้ประชาชนรับทราบ และสามารถตรวจสอบได้ทุกช่องทาง เช่น การปิดประกาศ การประกาศเสียงตามสาย วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น วารสารเทศบาล อินเทอร์เน็ต

Thematic Title : **People's Opinion towards the Administration according to the Good Governance Principle of Yang Noeng Sub-district Municipality, Saraphi District, Chiang Mai Province.**

Student's Name : **Phacharanun Warapichaipong**

Department : **Government**

Advisor : **Assoc. Prof. Dr. Suvit Rungvisai**

Co- Advisor : **Acting Lt. Dr. Pong Klunnara**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper as follow : 1) to study people's opinion towards the administration according to the good governance principles of Yang Noeng Sub-district Municipality, Saraphi District, Chiang Mai Province, 2) to compare the opinion towards the administration according to the good governance principles of Yang Noeng Sub-district Municipality, Saraphi District, Chiang Mai Province, of the people who differed in sex, age, level of education, occupation and monthly income, and 3) to study problems and suggestions on the administration according to the good governance principles of Yang Noeng Sub-district Municipality, Saraphi District, Chiang Mai Province. The research sampling subjects were the people living in Yang Noeng Sub-district Municipality, Saraphi District, Chiang Mai Province, aged 18 and above, totaling 400, selected by stratified random sampling. Tools for data collection were questionnaires. Statistics for data analysis consisted of frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test and F-test. If statistically significant difference was found, it would be tested in pair by means of LSD (Least-Significant Different). Results of the data analysis were presented in descriptive tables.

The results of research were found as follows :

1) The people's opinion towards the administration according to the good governance principles of Yang Noeng Sub-district Municipality, Saraphi District, Chiang Mai Province was overall rated at a high level. When considering by aspect, it was found that, ranking from high to low, it was the responsibility being rated at a high level, followed by the rules of law, moral value, transparency, participation, and cost-effectiveness being rated at a high level, respectively.

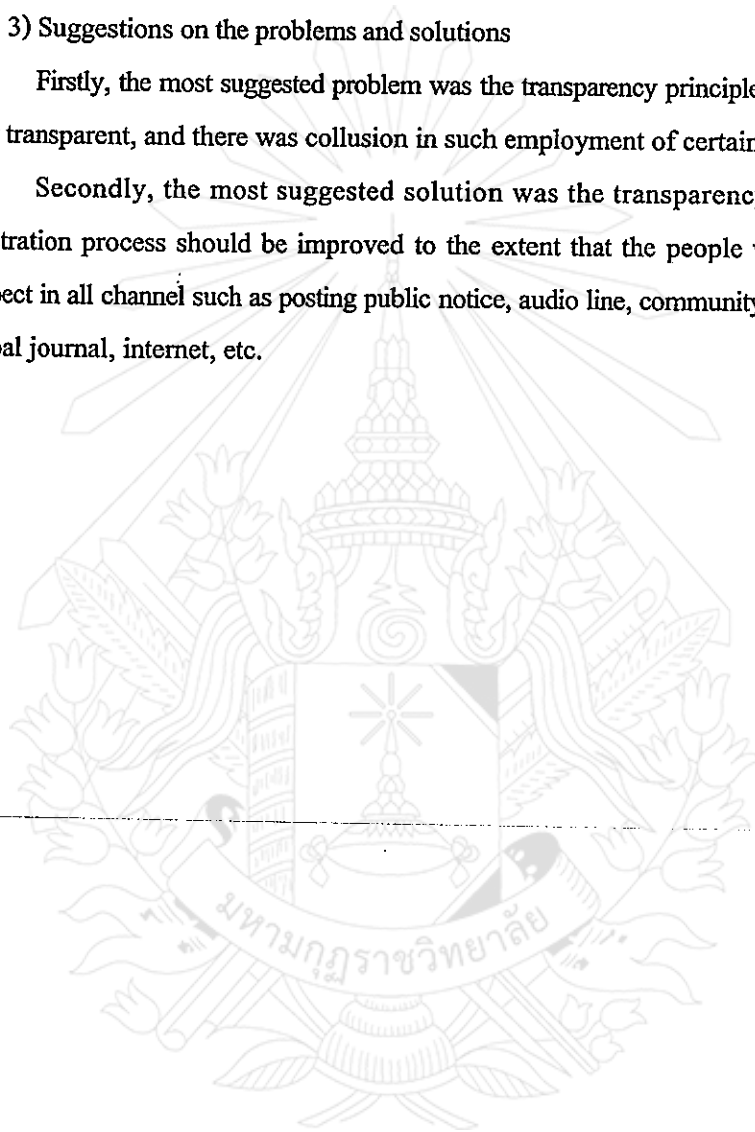
2) The hypothesis test showed that the people who differ in sex did not differ in opinion towards the administration according to the good governance principles of Yang Noeng Sub-district

Municipality, Saraphi District, Chiang Mai Province, while the people who differed in age, level of education, occupation and monthly income did differ in opinion towards the administration according to the good governance principles of Yang Noeng Sub-district Municipality, Saraphi District, Chiang Mai Province, with statistical significance at 0.05, which was consistent with the hypothesis.

3) Suggestions on the problems and solutions

Firstly, the most suggested problem was the transparency principle in that the employment was not transparent, and there was collusion in such employment of certain project.

Secondly, the most suggested solution was the transparency principle in that the administration process should be improved to the extent that the people would be able to know and inspect in all channel such as posting public notice, audio line, community radio, local newspaper, municipal journal, internet, etc.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยมหาวิทาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนาที่ให้สถานที่ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมความรู้ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียน

ขอกราบนมัสการขอขอบคุณอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในมหาวิทาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาทุกรูป ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดระยะเวลาของการศึกษา ขอกราบขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ว่าที่ ร.ท. ดร. พงศ์ ภูจนรา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง และให้คำแนะนำในการปรับปรุงเนื้อหาการทำสารนิพนธ์ เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอกราบขอขอบคุณ ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน วันทนียตระกูล และนายโกศล ทองสว่าง ปลัดเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ขอกราบขอขอบคุณกรรมการสอบทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมเนื้อหาสาระของสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอกราบขอขอบคุณ พระมหาวิรัชศักดิ์ สุรเมธี เลขานุการบดีมหาวิทาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่ได้กรุณาให้แนวคิด คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา จึงขอกราบขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ คณะผู้บริหาร พนักงานเทศบาลตำบลยางเนิ้ง และเจ้าหน้าที่สำนักหอสมุด มหาวิทาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทุกท่านที่ได้กรุณาให้ข้อมูล และให้ความอนุเคราะห์ในการจัดทำสารนิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 8 และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้เอื้อนามไว้ ณ ที่นี้ ที่คอยเป็นกำลังใจ ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ และแลกเปลี่ยนให้คำปรึกษาในการทำสารนิพนธ์ด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอขอบคุณ บิดา มารดา ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัว และญาติพี่น้องทุกท่าน อันเป็นที่รักยิ่งของผู้วิจัย ผู้ซึ่งเป็นพลัง และกำลังใจที่สำคัญยิ่งจนทำให้สารนิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

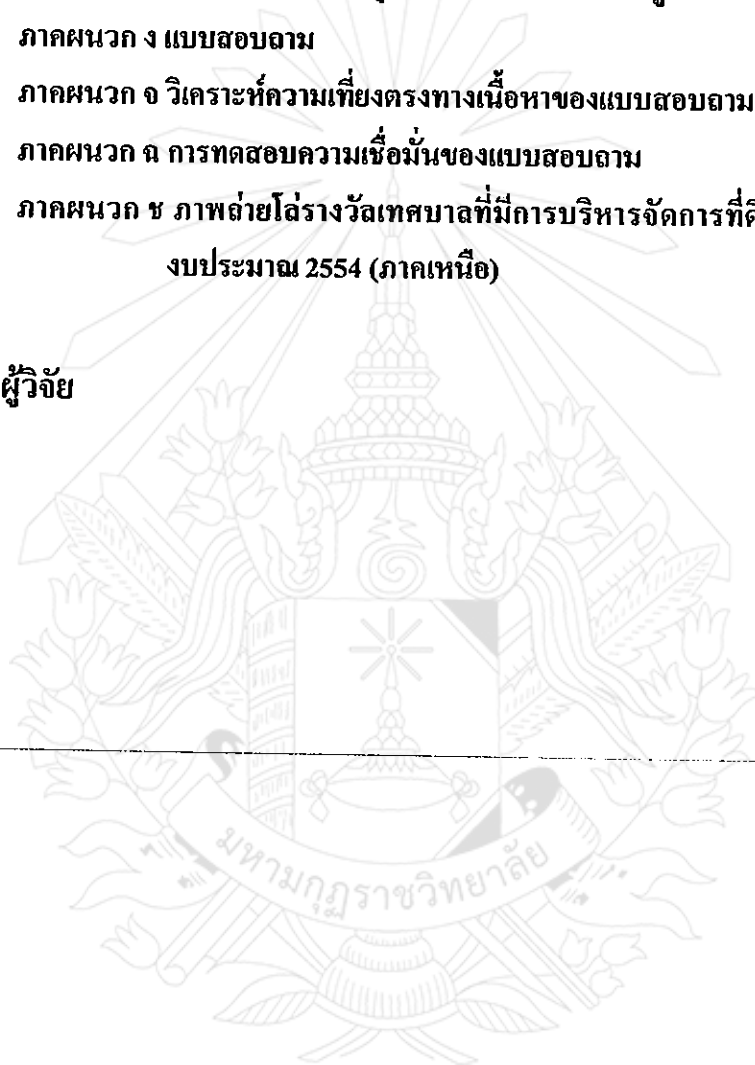
คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นกตัญญูตาแต่บิดา มารดา และขอมอบเป็นเครื่องบูชาแก่พระคุณของครู อาจารย์ และผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่ให้โอกาสผู้วิจัย ได้สำเร็จการศึกษา

พัชรนันท์ วราพิชัยพงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ผ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	15
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น	39
2.5 บริบทพื้นที่ของเทศบาลตำบลยางน่อง	48
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	70
2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	80

บรรณานุกรม	199
ภาคผนวก	205
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	206
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	208
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	212
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	215
ภาคผนวก จ วิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถาม (IOC)	224
ภาคผนวก ฉ การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	230
ภาคผนวก ช ภาพถ่ายโล่รางวัลเทศบาลที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปี งบประมาณ 2554 (ภาคเหนือ)	233
ประวัติผู้วิจัย	235

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบล ยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	83
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	90
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	90
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับ การศึกษา	91
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	92
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับรายได้	93
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน	94
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม	95
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม	96
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความ โปร่งใส	97
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมี ส่วนร่วม	99

ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ	100
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า	101
ตารางที่ 4.13	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้านจำแนกตามเพศ	102
ตารางที่ 4.14	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ	103
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรมจำแนกตามเพศ	103
ตารางที่ 4.16	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามเพศ	104
ตารางที่ 4.17	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรมจำแนกตามเพศ	104
ตารางที่ 4.18	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามเพศ	105

ตารางที่ 4.27	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ	109
ตารางที่ 4.28	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ	110
ตารางที่ 4.29	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	111
ตารางที่ 4.30	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามอายุ	112
ตารางที่ 4.31	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามอายุ	112
ตารางที่ 4.32	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	113
ตารางที่ 4.33	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามอายุ	114
ตารางที่ 4.34	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามอายุ	114

ตารางที่ 4.35	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	115
ตารางที่ 4.36	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามอายุ	116
ตารางที่ 4.37	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามอายุ	116
ตารางที่ 4.38	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	117
ตารางที่ 4.39	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามอายุ	118
ตารางที่ 4.40	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามอายุ	118
ตารางที่ 4.41	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	119

- ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ จําแนกตามอายุ 120
- ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ จําแนกตามอายุ 120
- ตารางที่ 4.44 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ จําแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different) 121
- ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จําแนกตามอายุ 122
- ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จําแนกตามอายุ 122
- ตารางที่ 4.47 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักความคุ้มค่า จําแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different) 123
- ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จําแนกตามระดับการศึกษา 124

- ตารางที่ 4.49 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา 125
- ตารางที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different) 126
- ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา 127
- ตารางที่ 4.52 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา 127
- ตารางที่ 4.53 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different) 128
- ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา 129

ตารางที่ 4.55	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จําแนกตามระดับการศึกษา	129
ตารางที่ 4.56	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักคุณธรรม จําแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	130
ตารางที่ 4.57	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จําแนกตามระดับการศึกษา	131
ตารางที่ 4.58	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จําแนกตามระดับการศึกษา	132
ตารางที่ 4.59	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักความโปร่งใส จําแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	133
ตารางที่ 4.60	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จําแนกตามระดับการศึกษา	134

<p>ตารางที่ 4.61</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามระดับการศึกษา</p>	<p>134</p>
<p>ตารางที่ 4.62</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)</p>	<p>135</p>
<p>ตารางที่ 4.63</p>	<p>แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลัก ความรับผิดชอบ จำแนกตามระดับการศึกษา</p>	<p>136</p>
<p>ตารางที่ 4.64</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามระดับการศึกษา</p>	<p>136</p>
<p>ตารางที่ 4.65</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)</p>	<p>137</p>
<p>ตารางที่ 4.66</p>	<p>แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามระดับการศึกษา</p>	<p>138</p>

<p>ตารางที่ 4.67</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามระดับการศึกษา</p>	<p>138</p>
<p>ตารางที่ 4.68</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)</p>	<p>139</p>
<p>ตารางที่ 4.69</p>	<p>แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอาชีพ</p>	<p>140</p>
<p>ตารางที่ 4.70</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอาชีพ</p>	<p>140</p>
<p>ตารางที่ 4.71</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)</p>	<p>141</p>
<p>ตารางที่ 4.72</p>	<p>แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามอาชีพ</p>	<p>142</p>
<p>ตารางที่ 4.73</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามอาชีพ</p>	<p>142</p>

ตารางที่ 4.74	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จริยธรรมตามอาชีพ	143
ตารางที่ 4.75	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จริยธรรมตามอาชีพ	143
ตารางที่ 4.76	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จริยธรรมตามอาชีพ	144
ตารางที่ 4.77	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จริยธรรมตามอาชีพ	144
ตารางที่ 4.78	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านหลักความโปร่งใส จริยธรรมตามอาชีพ ด้วยวิธีการ-LSD (Least - Significant Different)	145
ตารางที่ 4.79	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จริยธรรมตามอาชีพ	146
ตารางที่ 4.80	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จริยธรรมตามอาชีพ	146

ตารางที่ 4.81	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	147
ตารางที่ 4.82	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามอาชีพ	148
ตารางที่ 4.83	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามอาชีพ	148
ตารางที่ 4.84	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	149
ตารางที่ 4.85	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามอาชีพ	150
ตารางที่ 4.86	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามอาชีพ	150
ตารางที่ 4.87	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	151

ตารางที่ 4.88	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	151
ตารางที่ 4.89	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 6 ด้านจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	152
ตารางที่ 4.90	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	153
ตารางที่ 4.91	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	153
ตารางที่ 4.92	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	154
ตารางที่ 4.93	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	155

<p>ตารางที่ 4.94</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p>	<p>155</p>
<p>ตารางที่ 4.95</p>	<p>แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p>	<p>156</p>
<p>ตารางที่ 4.96</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p>	<p>156</p>
<p>ตารางที่ 4.97</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)</p>	<p>157</p>
<p>ตารางที่ 4.98</p>	<p>แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p>	<p>158</p>
<p>ตารางที่ 4.99</p>	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p>	<p>158</p>

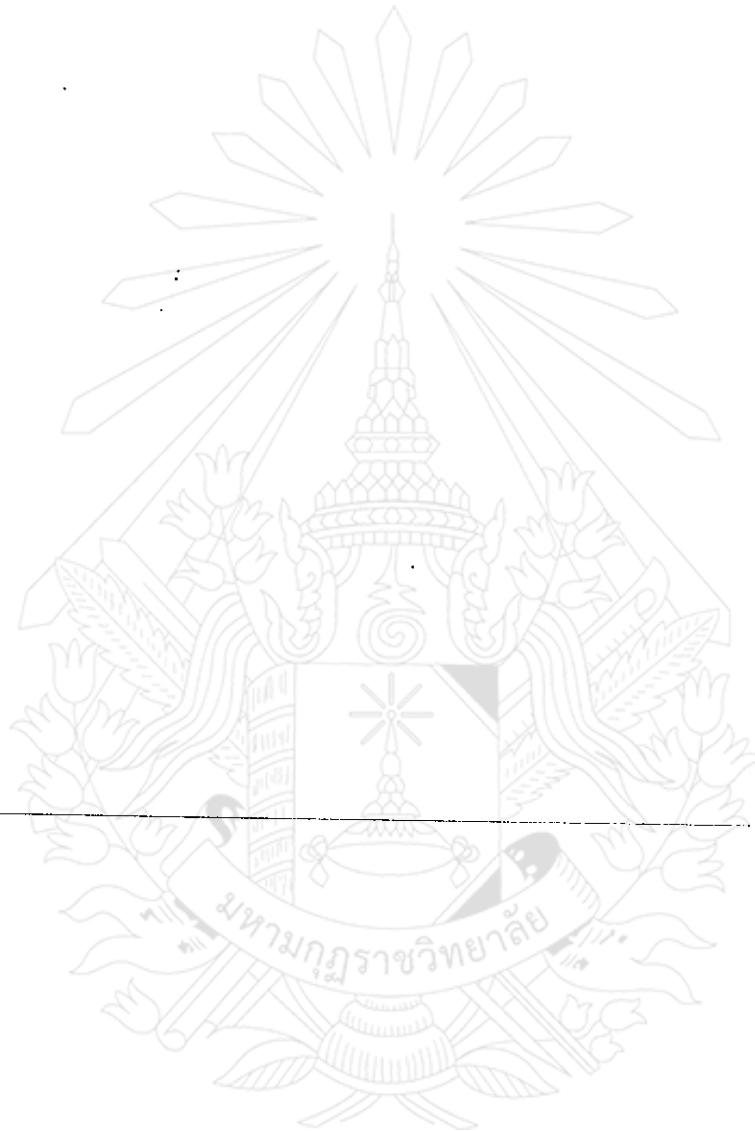
<p>ตารางที่ 4.100 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)</p>	<p>159</p>
<p>ตารางที่ 4.101 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p>	<p>160</p>
<p>ตารางที่ 4.102 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p>	<p>160</p>
<p>ตารางที่ 4.103 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)</p>	<p>161</p>
<p>ตารางที่ 4.104 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p>	<p>162</p>
<p>ตารางที่ 4.105 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p>	<p>162</p>

ตารางที่ 4.106	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)	163
ตารางที่ 4.107	แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม	164
ตารางที่ 4.108	แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม	165
ตารางที่ 4.109	แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส	166
ตารางที่ 4.110	แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม	167
ตารางที่ 4.111	แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ	168
ตารางที่ 4.112	แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า	169

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

หน้า
80

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ ธรรมาภิบาล เริ่มเข้ามามีบทบาทในประเทศไทย นับตั้งแต่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจเมื่อ พ.ศ. 2540 ซึ่งส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ องค์กรเอกชน รวมถึงตลอดถึงหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ ในทุกภูมิภาคของประเทศไทยนั้นคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลยางเนิ้ง ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ได้เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลยางเนิ้ง เป็นเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ตลอดเวลาที่ผ่านมามีการร้องเรียนจากประชาชนเกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ และด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม¹ ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องถนนไม่ได้มาตรฐาน เป็นหลุมเป็นบ่อ ไฟฟ้าส่องสว่างตามถนนซอยต่าง ๆ ไม่ทั่วถึงอาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน ปัญหาการประกอบอาชีพที่รายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพและครอบครัว ปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดไม่คุ้มค่า รวมถึงตลอดถึงปัญหาของเทศบาลตำบลยางเนิ้งเองที่จัดเก็บรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน ต้องรอรอการอุดหนุนงบประมาณจากรัฐบาลปีไหนรัฐบาลอุดหนุนงบประมาณล่าช้าก็ไม่สามารถที่จะบริหารงบประมาณให้เป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ในแผนพัฒนาเทศบาลในปีนั้น ๆ ได้ อันเป็นปัญหาอุปสรรคที่สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งส่งผลให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง เกิดความไม่มั่นใจในการบริหารงานของเทศบาลว่า มีความเหมาะสม เป็นไปด้วยความยุติธรรมหรือไม่ ดังนั้น จึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาถึง

¹เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, “แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556)”, เชียงใหม่ : เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, 2553, (อัดสำเนา).

²เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, “กระดานข่าว”, 15 มิถุนายน 2554,
<<http://www.theyang.go.th/index.php>>(24 June 2011)

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัยจะทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ประกอบด้วยหลักสำคัญ 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า ว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และหวังว่าผลจากการศึกษาวิจัยนี้จะเป็นการกระตุ้นเตือนให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและการวางแผนพัฒนาในด้านต่างๆ เพื่อร่วมในการกำหนดนโยบายการบริหารท้องถิ่นของตนเองเพื่อก้าวสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” เพื่อจะได้นำไปกำหนดเป็นนโยบายในการบริหารงานให้มีความโปร่งใส ปลดการทุจริตคอร์รัปชัน เกิดความคุ้มค่า ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่ออำนวยความสะดวก และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้งแตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้งแตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้งแตกต่างกัน

1.3.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้งแตกต่างกัน

1.3.5 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้งแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัยได้ ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 7,541 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งประกอบด้วย 6 หลัก ดังนี้

- 1) หลักนิติธรรม
- 2) หลักคุณธรรม
- 3) หลักความโปร่งใส
- 4) หลักการมีส่วนร่วม
- 5) หลักความรับผิดชอบ
- 6) หลักความคุ้มค่า

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ พื้นที่ในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.5.2 ทำให้ทราบผลของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.5.3 ทำให้ทราบปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.5.4 สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางการกำหนดนโยบายและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและช่วยให้เข้าใจในการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ได้ง่ายยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดคำจำกัดความที่ใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ความคิดเห็นของประชาชน หมายถึง การวัดความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล หมายถึง อำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552

การบริหาร หมายถึง กระบวนการทำงานกับคน และโดยอาศัยคนเพื่อวัตถุประสงค์ขององค์กรภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) หมายถึง หลักการบริหารจัดการที่ดีอันเกี่ยวข้องกันบนนโยบายของส่วนราชการและพฤติกรรมของบุคลากรในองค์กร ซึ่งประกอบด้วย 6 หลัก ดังนี้

(1) หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

(2) หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยบรรดาคณะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ชยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพ สุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

(3) หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

(4) หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็นการ ได้สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

(5) หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

(6) หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยบรรดาคณะให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ผู้วิจัยได้ศึกษา
จากตำรา เอกสาร ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีสาระสำคัญดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
- 2.5 บริบทพื้นที่ของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

มนุษย์ทุกคนเกิดมาต่างมีความคิดเห็นเป็นของตนเอง ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลนั้น
เป็นการแสดงออกถึงการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกี่ยวเนื่องมาจากภูมิหลังทาง
สังคม ประสบการณ์ และการเลียนแบบความคิดเห็นของบุคคลที่ตนชื่นชอบ ที่มีต่อเรื่องราว
เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่นำมาเป็นตัวตัดสินใจในการแสดงออกถึงความคิดเห็นของตนเองในที่สุด

2.1.1 ความหมายของความคิดเห็น

ได้มีผู้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า “ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ
การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจ ที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์ หรือชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้อง
หรือไม่”¹

¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, (กรุงเทพมหานคร :
อักษรเจริญทัศน์, 2542), หน้า 231.

อุทัย หิรัญโต ให้ความเห็นว่า “ความคิดเห็นของคนเรามีหลายระดับ คืออย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติ นั้น เป็นความคิดเห็นที่ลึกซึ้ง และติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป ซึ่งมี ประจำตัวบุคคลทุกคน ความคิดเห็นที่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง จะมีอยู่ระยะสั้นเรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่ายและสลายตัวเร็ว”²

ทัศนีย์ ทองสว่าง กล่าวว่า “ความคิดเห็น (Opinions) เป็นความเชื่อหรือความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นของบุคคลจะมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ที่เขาได้รับ”³

ประภาเพ็ญ สุวรรณ กล่าวว่า “ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ ผิวเผิน อย่างลึกซึ้ง สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติ เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปไม่เฉพาะอย่างที่มีลักษณะประจำตัวของบุคคลทุกคน ความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและอยู่เป็นเวลาสั้น ๆ เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่ายและสลายตัวเร็ว”⁴

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงความรู้สึกลึกซึ้งของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในเวลาใดเวลาหนึ่ง อันอาจเป็นผลมาจากการรับรู้จากประสบการณ์ของบุคคลซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา หรือสถานการณ์อันเนื่องมาจากสถานภาพทางสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม เป็นการแสดงออกทางความรู้สึกลึกซึ้งก่อนที่จะตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

จำเรียง ภาวิจิตร ได้กล่าวว่า สาธารณมติหรือมติมหาชนหมายถึง ทัศนะความรู้สึกลึกซึ้งและความคิดเห็นของประชากรกลุ่มต่าง ๆ เฉพาะกลุ่ม เกี่ยวข้องกับประเด็นความสนใจหรือปัญหาประเด็นใดประเด็นหนึ่งชั่วระยะเวลาหนึ่ง สาธารณมติประเด็นใด ๆ ก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นมติหรือความคิดเห็นของประชาชนทั้งหมดในประเทศ แต่เป็นความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ซึ่ง

²อุทัย หิรัญโต, สังคมวิทยาประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2519), หน้า 80 - 81.

³ทัศนีย์ ทองสว่าง, สังคมวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์, 2549), หน้า 316.

⁴ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2540), หน้า 80 - 81.

เป็นผลมาจากสิ่งที่ยังตกลงกันไม่ได้ จำเป็นต้องมีการถกเถียงหาเหตุผลมาอภิปรายกันให้เห็นทั้งข้อดีและข้อเสีย ในที่สุดเกิดการตัดสินใจร่วมกันเป็นมติออกมา คุณภาพของมติมหาชนหรือสาธารณมติขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประเด็น ดังนี้

1. การอภิปรายของสาธารณชน ซึ่งต้องมีความกระตือรือร้น มีประสิทธิภาพ และสามารถเปลี่ยนมติไปในทิศทางหนึ่งทิศทางใดก็ได้
2. มีข่าวสารและข้อมูลเพียงพอ
3. มีเสรีภาพในการคิดและการแสดงออก
4. คุณภาพของภาวะความเป็นผู้นำต้องดี เพราะความคิดเห็นของผู้นำและผู้เชี่ยวชาญจะมีอิทธิพลต่อสาธารณมติ
5. กลุ่มกดดันจะแสวงหาผลประโยชน์หรือข้อได้เปรียบจากความสนับสนุนของผู้มีอำนาจในสังคม

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อสาธารณมติซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น

1. ภูมิหลังทางสังคม (Social Background) กลุ่มคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันโดยทั่ว ๆ ไปย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นของผู้สูงอายุกับผู้เยาว์ ระหว่างชาวชนบทกับชาวเมือง ระหว่างผู้มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูง

2. กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) โดยปกติจะคบหาสมาคมกัน หรือกระทำสิ่งใด ให้แก่ผู้ใดนั้น ความคิดที่มักจะคำนึงถึงก็คือมีอะไรร่วมกันได้หรืออ้างอิงกันได้ เช่น มีอาชีพแบบเดียวกัน เป็นสมาชิกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเดียวกัน แต่ละคนย่อมกำหนดหรือระบุกลุ่มที่ตนเองเป็นสมาชิกหรือเป็นกลุ่มที่ตนเองมีความรู้สึกว่าตนเองอยู่ในกลุ่มและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ กลุ่มดังกล่าวมีอิทธิพลต่อสาธารณมติ

3. กลุ่มกระตือรือร้นและกลุ่มเฉื่อยชา (Active and Passive Groups) ผู้ที่สนใจและมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นใดประเด็นหนึ่งย่อมมีความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ และก่อให้เกิดเป็นกลุ่มผลประโยชน์ได้ในที่สุดและสามารถมีอิทธิพลต่อสาธารณมติ โดยเฉพาะการจูงใจให้คนเห็นด้วยในประเด็นต่าง ๆ ได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มเฉื่อยชาที่ไม่มีบทบาทอะไรนักต่อสาธารณมติ

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของแต่ละบุคคลนั้น เกิดจากหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นภูมิหลังทางสังคม อาชีพ การเป็นสมาชิกของสังคมกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่

จำเรียง ภาวิจิตร, เอกสารในการประกอบการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 (เล่ม 2), (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2536), หน้า 248 – 249.

กำหนดให้บุคคลมีการแสดงออกทางความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามลักษณะของการมีส่วนร่วมของการเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมนั้น ๆ

2.1.3 การวัดความคิดเห็น

วิรัช เจริญบรรจง กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดจึงวัดจาก แรงจูงใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างของประสบการณ์และปัจจัยอื่น ๆ จึงมีวิธีการวัดความคิดเห็น ดังนี้

1. การฉายภาพ (Projective technique) เป็นการวัดโดยการสร้างจินตนาการจากภาพ โดย ภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถพิจารณาได้ว่า บุคคลมีความ คิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการซักถามบุคคลช่วยให้ได้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งใน อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

3. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลาและ เงินทุนน้อยกว่าวิธีอื่น โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมา แต่มีข้อจำกัด อยู่ว่าผู้ที่ถูกถามต้องอ่านออกเขียนได้

4. การให้เล่าความรู้สึก (Self-report) เป็นการวัดโดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่ง ใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์และความสามารถออกมา ถึงไม่สามารถวัดความคิดเห็นได้โดยตรง แต่เนื่องจากความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้วยภาษาพูด ภาษาเขียน จึงสามารถวัดได้จากการแสดงออกดังกล่าว โดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ เช่น การตอบ แบบสอบถาม การฉายภาพ การสัมภาษณ์ และการเล่าความรู้สึก เป็นต้น⁶

ทรงวุฒิ ศรีวิไล กล่าวว่า “ความคิดเห็นจะส่งผลถึงทัศนคติ และการแสดงออกถึงพฤติกรรม ของบุคคล การวัดระดับความคิดเห็นจะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทาง หรือนโยบายต่าง ๆ ให้ เหมาะสม สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนรวมได้ ดังนั้น การวัดความคิดเห็นจึงเป็นการศึกษาความรู้ ของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใด ๆ ออกมา โดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจำเป็นต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ การ

⁶วิรัช เจริญบรรจง, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูพระนคร, 2534), หน้า

เปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมถึงการฝึกหัดทำงานด้วยเพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไป ด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน”⁷

วิเชียร เกตุสิงห์ ได้เสนอแนะในการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุ ให้ผู้ตอบตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดไว้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยม สร้างตามแนวคิดของ Likert ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ เช่น เห็นด้วย อย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง⁸

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็นอาจเป็นเพียงการคาดหมายความคิดเห็นของ บุคคลนั้น ๆ ซึ่งอาจมีทั้งเชิงบวก หรือเชิงลบ และอาจเป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินกิจกรรม วางแผน งาน หรือวางแผนดำเนิน โครงการ เพราะบุคคลมักจะมีแนวโน้มเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้อง กับความคิดเห็นของตนเอง

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

การบริหาร (Administration) เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์การ เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะชี้ให้เห็นความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ความมีประสิทธิภาพหรือ ความไร้ประสิทธิภาพของหน่วยงาน การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของ สังคม ความก้าวหน้าของวิทยาการต่าง ๆ การบริหารเป็นมรรคที่สำคัญจะนำไปสู่ความก้าวหน้า การ บริหารเป็นลักษณะการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์การซึ่งมีการวินิจฉัยสั่งการ นักบริหาร จะต้องคำนึงถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ การวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถ ของนักบริหาร และความเจริญเติบโตของการบริหารชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัว หรือองค์การใดย่อมเกี่ยวข้องกับการบริหารอยู่เสมอ ดังนั้น การบริหารจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและ จำเป็นต่อการที่จะดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม⁹

⁷ทรงวุฒิ ศรีวิไล, “ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารงานด้านโครงสร้าง เทคโนโลยี และบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย”, รายงานการวิจัย, (สถาบันวิจัย ญาณสังวร : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2547, หน้า 8 – 9.

⁸วิเชียร เกตุสิงห์, หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2530), หน้า 35.

⁹อรทัย แสงทอง, “หลักธรรมาภิบาลกับการบริหารงานสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาสถานศึกษาในเขตคลองสาน”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), 2551, หน้า 16.

2.2.1 ความหมายของการบริหาร

สมัยศ นาวีการ ได้ให้ความหมายของกระบวนการบริหารว่า ในการทำให้บางสิ่งบางอย่าง มีความซับซ้อนเหมือนกับการบริหารเข้าใจง่ายขึ้น สิ่งดังกล่าวนี้หรือการบริหาร ควรจะได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหรือเป็นหน้าที่แยกจากกันตามลำดับ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นกระบวนการ โดยส่วนรวม คือ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ การควบคุม รูปแบบของการบริหารดังกล่าวนี้ ได้รับการพัฒนาขึ้นมาเมื่อประมาณปลายศตวรรษที่ 18 ดังนี้

1. การวางแผน คือ แผนงานต่าง ๆ จะให้เป้าหมายกับองค์การและระเบียบวิธีปฏิบัติงาน ที่ดีที่สุด เพื่อความสำเร็จของเป้าหมายดังกล่าวนี้ ยิ่งไปกว่านั้น แผนงานจะทำให้ (1) องค์การต้องรวบรวมทรัพยากรที่องค์การสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ (2) ความก้าวหน้าขององค์การสามารถตรวจสอบและวัดได้ ดังนั้น การแก้ไขจะเกิดขึ้น ถ้าหากว่าอัตราความก้าวหน้าไม่เป็นที่น่าพอใจ

2. การจัดองค์การ เมื่อผู้บริหารได้กำหนดเป้าหมายและพัฒนาแผนงานหรือ โปรแกรมต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อความสำเร็จของเป้าหมายแล้ว พวกเขาต้องออกแบบและพัฒนาองค์การขึ้นมา เพื่อดำเนินงานตามโปรแกรมเหล่านี้ให้เกิดความสำเร็จ เป้าหมายที่แตกต่างกันย่อมจะต้องการประเภทขององค์การที่ไม่เหมือนกัน เช่น องค์การใดองค์การหนึ่งที่มีเป้าหมายเขียนหนังสือสารานุกรมเล่มใหม่ องค์การดังกล่าวนี้จะแตกต่างไปจากองค์การผลิตรถยนต์ การผลิตรถยนต์ต้องการเทคนิคของการผลิตแบบสายประกอบขึ้นส่วน ในขณะที่การผลิตหนังสือสารานุกรมนั้นต้องการทีมนักวิชาชีพต่าง ๆ เช่น นักเขียน บรรณาธิการ และผู้เชี่ยวชาญจากสาขาวิชาต่าง ๆ บุคคลดังกล่าวนี้ไม่อาจถูกจัดระเบียบบนพื้นฐานของการผลิตแบบสายประกอบขึ้นส่วนได้ เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้บริหารต้องมีความสามารถกำหนดประเภทขององค์การที่ต้องการเพื่อความสำเร็จของเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. การสั่งการ เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการเป็นผู้นำและการจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานของพวกเขาแต่ละวัน หน้าที่การสั่งการจะถูกปฏิบัติโดยผ่านทาง การติดต่อสื่อสาร การสั่งการส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายในสภาพแวดล้อมของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยอยู่บนพื้นฐานของการเผชิญหน้า การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะมีความสำคัญต่อหน้าที่การสั่งการ

4. การควบคุม ในที่สุดผู้บริหารต้องมีความมั่นใจว่า การกระทำต่าง ๆ ของสมาชิกในองค์การกำลังทำให้องค์การมุ่งไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหารต้องปฏิบัติหน้าที่ควบคุมเกี่ยวกับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

4.1) การกำหนดมาตรฐานของผลการปฏิบัติงาน

4.2) การวัดผลการปฏิบัติงานและทำการเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้

4.3) การแก้ไขผลการปฏิบัติงานใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว¹⁰

มัลลิกา ต้นสอน ได้ให้ความหมายของการบริหาร (Administration) ว่าหมายถึงการกำหนดแนวทาง หรือนโยบาย การสั่งการ การอำนวยความสะดวก การสนับสนุน และการตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ¹¹

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ สมชาย หิรัญกิตติ และธนวรรธ ตั้งสินทรัพย์ศิริ กล่าวว่า การบริหาร (Administration) ใช้ในการบริหารระดับสูง โดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผน เป็นคำที่นิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public administration) หรือหน่วยงานราชการ ส่วนคำว่า ผู้บริหาร (Administrator) มักจะหมายถึง ผู้บริหารซึ่งทำงานในองค์การรัฐหรือองค์การที่ไม่มุ่งหวังกำไร¹²

พิทยา บวรวัฒนา กล่าวว่า การบริหารเป็นเรื่องของการนำเอากฎหมายและนโยบายต่าง ๆ ไปปฏิบัติให้เกิดผล ซึ่งเป็นหน้าที่ของข้าราชการที่จะทำงานด้วยความเต็มใจ ด้วยความเที่ยงธรรม และอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้¹³

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การบริหารงานนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินงานภายในองค์กร การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความเจริญก้าวหน้าและพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ มีลักษณะเป็นการวินิจฉัยสั่งการ นักบริหารจะต้องคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร เนื่องจากการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของนักบริหาร และความเจริญเติบโตของการบริหาร ดังนั้น การบริหารจึงมีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของบุคคลในสังคมอยู่เสมอ

2.2.2 องค์ประกอบของการบริหาร

ศิริพงษ์ เสาภายน กล่าวว่า องค์ประกอบของการบริหารมี 5 ประการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) คุณลักษณะของแผนที่ดีควรมีความเป็นเอกภาพ (Unity) มีความต่อเนื่อง (Continuity) ความยืดหยุ่น (Flexibility) และมีความชัดเจน (Precision)

¹⁰ สมยศ นาวิการ, การบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2544), หน้า 23 – 25.

¹¹ มัลลิกา ต้นสอน, การจัดการยุคใหม่, (กรุงเทพมหานคร : เอกซ์เปอร์เน็ท จำกัด, 2544), หน้า 10.

¹² ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, การจัดการและพฤติกรรมองค์กร, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วีระฟิล์ม และโซเท็กซ์ จำกัด, 2550), หน้า 10.

¹³ พิทยา บวรวัฒนา, การบริหารเชิงบูรณาการ, (นนทบุรี : สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2546), หน้า 2.

2. การจัดองค์การ (Organizing) โครงร่างทั่ว ๆ ไปขององค์การมักขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ปฏิบัติงาน บุคลากรที่ปฏิบัติงานในกิจการทุกอย่าง มักใช้รูปแบบที่นิยมกันทั่วไปในเชิงอุตสาหกรรม ดังนั้น การอธิบายขององค์การในระดับเดียวกันจึงคล้ายคลึงกัน ความคล้ายคลึงกันนี้ได้กลายมาเป็นรูปแบบของการจัดการทางธุรกิจ

3. การบังคับบัญชา (Command) ในองค์การใด ๆ ก็ตามจำเป็นต้องมีโครงสร้างการบริหารที่สามารถให้มีการออกคำสั่งได้ เป็นต้นว่าผู้บริหารทุกคนมีอำนาจในการสั่งการ งานธุรกิจมักจะล้มเหลวถ้าผู้รับฟังคำสั่งกลัวการสั่งการ ผู้นำบางคนอาจมีบุคลิกน่าเชื่อถือ มีพลังเอาใจใส่การทำงาน มีความจงรักภักดีโดยไม่หวังผลตอบแทน ในขณะที่บางคนขาดคุณสมบัติเหล่านี้ ผู้บริหารควรตรวจติดตามผลงานในองค์การโดยให้หัวหน้ากลุ่มงานมาประชุมโดยไม่ลงไปในรายละเอียด เพื่อมุ่งหวังให้เกิดเอกภาพ พลังร่วม ความคิดริเริ่ม และมีความจงรักภักดีต่อกันในกลุ่มบุคคล วิธีการที่จะทำให้เกิดลักษณะดังกล่าว ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งงานและความสามารถในการทำงาน แม้กระทั่งอาจมีการเรียกปรับเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามการบังคับบัญชาจำเป็นจะต้องให้ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด

4. การประสานงาน (Co - ordination) การประสานงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือที่คืบหน้า แต่ละหน่วยงานจะต้องปฏิบัติต่อกันด้วยความละมุนละม่อม ในแต่ละแผนก กรม กอง จะต้องได้รับข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน อาจจัดให้มีการประชุมหัวหน้างานเป็นประจำทุกสัปดาห์ เพื่อแจ้งข่าวคราวด้านการบริหารให้บุคลากรย่อยลงไปได้รับทราบ ถ้าเกิดการประชุมร่วมกันจะทำให้เกิดช่องว่างซึ่งอาจใช้ผู้ประสานงานเป็นผู้อุกช่องว่างเหล่านี้

5. การควบคุมงาน (Control) หมายถึง การตรวจสอบดูว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนงานหรือไม่ หลักการควบคุมงานคือ การชี้ให้เห็นจุดอ่อนและความผิดพลาด เพื่อจัดการแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก การควบคุมงานควรดำเนินการกับทุก ๆ สิ่ง ไม่ว่าจะเป็นของของผู้ปฏิบัติและวิธีการปฏิบัติ¹⁴

สยาม ปรีชา กล่าวว่า ปัจจัยการผลิตเหล่านี้ยังไม่เพียงพอที่จะนำองค์การไปสู่สิ่งที่ตั้งเป้าหมายได้ จำต้องมีปัจจัยการผลิตเพิ่มเติม ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น

1. วิธีการจัดหา (Management) เป็นภารกิจของนักบริหาร โดยตรง ซึ่งเป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดัน และกำกับให้ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นทรัพยากร การจัดการประเภทต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายตามต้องการได้

¹⁴ศิริพงษ์ เสภาภาน, หลักการบริหารการศึกษา : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ, พิมพ์ครั้งที่ 6, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท บุ๊ค พอยท์ จำกัด, 2551), หน้า 26 - 27.

2. การจูงใจ (Motivate) ผู้บริหารจะมุ่งพยายามเพิ่มประสิทธิภาพและผลงานให้มากขึ้นจากปัจจัยด้านบุคคล โดยอาศัยความมีศิลปะของหัวหน้างานในการใช้ความสามารถของผู้นำทำการ จูงใจ รวมทั้งส่งเสริมขวัญกำลังใจให้พนักงานเกิดความมานะ พุ่มเพ่ากำลังใจทำงานให้เสร็จลุล่วงไปให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. วิธีปฏิบัติงาน (Method) จะประกอบด้วยระบบการผลิตหรือระบบการให้บริการต่าง ๆ ระเบียบขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานทั้งหลายที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นการออกแบบงานที่มีการระบุถึงขั้นตอนวิธีของผู้ทำงานกับเครื่องจักรหรือเครื่องมือที่นำมาใช้ ถ้ากิจการใดได้มีการจัดวิธีการปฏิบัติงานได้ดี การปฏิบัติงานต่าง ๆ ก็จะมีประสิทธิภาพขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีทำให้ประหยัดต้นทุนและกำลังแรงงาน ตลอดจนมีการใช้เครื่องมือเต็มกำลังประสิทธิภาพ

4. ตลาด (Market) คือ ลักษณะความต้องการของลูกค้าหรือผู้รับบริการ การวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าว่าสนใจ พอใจสินค้าหรือบริการที่องค์กรธุรกิจนำเสนอให้หรือไม่ ต้องยึดลูกค้าเป็นศูนย์กลาง

5. เวลา (Time) หมายถึง การดำเนินงานต้องอาศัยช่วงเวลาหรือจังหวะเวลาและโอกาส ที่เหมาะสม เพราะแม้จะมีทรัพยากรการบริหารที่พร้อมมูลแล้ว การบริหารก็อาจจะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้ เพราะเวลาเป็นเครื่องมือตัดสินใจการบริหารที่ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

6. เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง การนำเอาวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหาร การปฏิบัติงาน และการให้บริการ ด้วยการ ใช้เครื่องมือ เครื่องจักรอำนวยความสะดวกสบาย ความถูกต้อง และรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารประสบผลสำเร็จ เกิดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น¹⁵

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการบริหาร ทั้งภาครัฐและเอกชนประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ หรือการจัดหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร การสรรหาบุคคล การสั่งการ การประสานงาน การรายงานผลการปฏิบัติงาน การงบประมาณ ตลอดจนการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ เพื่อค้นหาวิธีที่ดีที่สุดในการดำเนินกิจกรรมและนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นหน้าที่สำคัญที่ผู้บริหารจำเป็นต้องทราบและนำมาใช้ประกอบในการตัดสินใจ การดำเนินงานในองค์กร เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและประโยชน์สูงสุดกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

¹⁵สยาม ปรีชา, “ทัศนคติของประชาชนต่อ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดพะเยา”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2552, หน้า 4-5.

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

คำว่า การบริหารจัดการที่ดี หรือ ธรรมาภิบาล หรือที่บางท่านเรียกว่าธรรมรัฐนั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Good Governance ซึ่งได้มีการพูดถึงแนวคิดนี้เป็นครั้งแรกในแวดวงของหน่วยงานระหว่างประเทศที่มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการพัฒนาประเทศนับแต่ปลายคริสต์ศักราช ที่ 1880 เป็นต้นมา ภายหลังจากที่ได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับผลของนโยบายการปรับโครงสร้างของธนาคารโลก ในช่วงนั้นมีการใช้คำว่า Good Governance อย่างกว้าง ๆ ในการกล่าวถึงธรรมาภิบาลและรูปแบบของระบบการเมืองที่ครอบคลุมถึงความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติ (accountability) และความโปร่งใส (transparency) ในการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังมักถูกนำมาเชื่อมโยงกับเงื่อนไขทางการเมือง เช่น ความเป็นประชาธิปไตย การส่งเสริมระบบที่มีพรรคการเมืองหลายพรรค และการเลือกตั้งเสรี¹⁶

2.3.1 ความหมายของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า Good Governance ดังนี้

ธนาคารโลก ได้อธิบายความหมาย Good Governance ว่าเป็นลักษณะและวิถีทางของการที่มีการใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อจัดการงานของบ้านเมือง โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนา โดยนัยความหมายของธนาคารโลกเป็นการชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีธรรมาภิบาลเพื่อช่วยในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพ มีระบบที่ยุติธรรม มีกระบวนการกฎหมายอิสระที่ทำให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญา อีกทั้งระบบราชการ ฝ่ายนิติบัญญัติ และสื่อที่มีความโปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้¹⁷

ธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า Good Governance คือ การมุ่งความสนใจไปที่องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้แน่ใจว่านโยบายที่กำหนดไว้ได้ผลหมายถึง การมีบรรทัดฐานเพื่อให้มีความมั่นใจว่ารัฐบาลมีความสามารถ¹⁸

¹⁶รัชยา ศานติยานนท์ และคนอื่น ๆ, รูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2544, หน้า 3.

¹⁷บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ และบุญมี ถี, ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว), 2544, หน้า 6 – 7.

¹⁸อมรา พงศาพิชญ์และนิตยา ภัทรสิทธิ์ตะพันธ์, องค์การให้ทุนเพื่อประชาสังคมในประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541). หน้า 27.

นิยม รัฐอมฤต ให้ความหมายของคำว่า good governance หมายถึง หลักการบริหารจัดการที่ดี อันเกี่ยวข้องกับนโยบายของส่วนราชการและพฤติกรรมของบุคลากรในองค์การ สำหรับรัฐบาลไทย ได้วางหลักของการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีไว้ว่า ประกอบด้วยหลักการ 6 ประการ ได้แก่

- 1) หลักนิติธรรม หมายถึงการตรากฎหมาย กฎ กติกาที่ถูกต้องเป็นธรรม การบังคับใช้เป็นไป ตามกฏกติกาที่ตกลงกันไว้ คำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ ความยุติธรรมของสมาชิก
- 2) หลักคุณธรรม หมายถึงการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต
- 3) หลักความโปร่งใส หมายถึงสุจริตไม่คดโกง หรือมีความหมายตรงกันข้ามกับการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นความหมายในเชิงบวก
- 4) หลักการมีส่วนร่วม หมายถึงการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองและทางการบริหารการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร การให้ข้อมูลแก่ประชาชน การแสดงความคิดเห็น การให้คำปรึกษา การร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมควบคุมงานสาธารณะ
- 5) หลักสำนึกรับผิดชอบ หมายถึงการตระหนักในสิทธิหน้าที่ สำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจต่อปัญหาสาธารณะ ความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาสาธารณะ การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าหาญที่จะรับผิดชอบต่อการกระทำของตน
- 6) หลักความคุ้มค่า หมายถึงการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม ใช้อย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ แข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน โดยมีมุ่งประโยชน์สูงสุด¹⁹

ธีรยุทธ บุญมี ซึ่งเป็นนักวิชาการทางด้านรัฐศาสตร์ เรียก Good Governance ว่า ธรรมรัฐ และได้ให้ความหมายว่า คือ กระบวนการความสัมพันธ์ (interaction relation) ระหว่างภาครัฐ ภาคสังคม ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไปในการที่จะทำให้การบริหารราชการและประชาชนโดยทั่วไป ในการที่จะทำให้การบริหารราชการแผ่นดิน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้ การบริหารประเทศที่ดีควรเป็นความร่วมมือแบบสื่อสาร 2 ทาง ระหว่างรัฐบาล ประชาธิปไตยและฝ่ายสังคมเอกชน องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ (NGO) โดยเน้นการมีส่วนร่วม (Participation) ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ การร่วมกันกำหนดนโยบาย (Shared policy making)

¹⁹นิยม รัฐอมฤต, “แนวคิดธรรมภิบาล”, 2 พฤษภาคม 2554,

<<http://www.kpi.ac.th/wiki/index.php>>(26 June 2011)

และการจัดการตนเอง (Self management) ของภาคสังคมเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นธรรมมากขึ้น²⁰

อัยยงศ์ ปาณิกบุตร กล่าวว่า Good Governance ถือเป็นหลักของการบริหารสาธารณะที่ให้ความสำคัญกับหลักการประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและให้ความสำคัญกับประชาชนเพื่อมุ่งให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี โดยกำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
4. ไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
6. ประชาชนได้รับความอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ
7. มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ²¹

ประมวล รุจนเสรี ได้นิยามความหมายของธรรมาภิบาลว่า คือการปรับวิถีคิด วิถีบริหารราชการของประเทศไทยเสียใหม่ทั้งระบบ โดยการกำหนดเจตนารมณ์ของแผ่นดินขึ้นมาเพื่อทุกคนทุกฝ่ายในประเทศจะร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันจัดการ ร่วมกันรับผิดชอบ แก้ปัญหาพัฒนานำแผ่นดินไปสู่ความมั่นคง ความสงบ สันติสุข มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและก้าวไกล²²

ประเวศ วะสี ได้อธิบายว่า ธรรมาภิบาล หมายถึง การที่ประเทศมีพลังขับเคลื่อนที่ถูกต้องเป็นธรรม โดยการถักทอทางสังคมเพื่อสร้างพลังงานทางสังคม (Social energy) เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาของประเทศชาติ ซึ่งธรรมาภิบาลประกอบด้วยภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคสังคมที่มีความถูกต้อง เป็นธรรม โดยรัฐและธุรกิจต้องมีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ และภาคสังคมที่เข้มแข็ง ได้ให้นิยามของธรรมาภิบาล คือ ผลลัพธ์ของการจัดการกิจกรรมซึ่งบุคคลและสถาบันทั่วไป ภาครัฐ และภาคเอกชน มีผลประโยชน์ร่วมกันได้กระทำลงไปในหลายทาง มีลักษณะ

²⁰ธีรยุทธ บุญมี, แนวคิดและวาทะกรรมว่าด้วยรัฐธรรมนูญแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), หน้า 17.

²¹อัยยงศ์ ปาณิกบุตร, “ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี”, 7 กรกฎาคม 2553, <<http://www.kpi.ac.th/wiki/index.php>>(26 June 2011)

²²ประมวล รุจนเสรี, การบริหาร – การจัดการที่ดี (Good Governance), (กรุงเทพมหานคร : กองอาสารักษาดินแดน, 2542), หน้า 48.

เป็นขบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งอาจนำไปสู่การผสมผสานผลประโยชน์ที่หลากหลายและขัดแย้งได้²³

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือธรรมาภิบาลจึงหมายถึง ระบบการบริหารและระบบการปกครองที่ดี มีหลักการในการดำเนินการบริหารและปกครองของหน่วยงานภาครัฐ และกระบวนการทางกฎหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบการตรวจสอบการทำงานหน่วยงานราชการ โดยมีจุดมุ่งหมายในการบริหารงานให้ประชาชนเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุด มีการให้บริการสาธารณะอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง และประชาชนทุกระดับมีส่วนร่วมในการบริหารเพื่อการพัฒนากระบวนการเมืองการปกครองที่สร้างสรรค์

2.3.2 องค์ประกอบของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ระบุไว้ในมาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(1) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

(2) จัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศ และสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

(3) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่น ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

(4) พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

²³ ประเวศ วะสี, แนวคิดและวาทกรรมว่าด้วยธรรมรัฐแห่งชาติในธรรมาภิบาลกับคอร์รัปชันไทย, (กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน, 2541), หน้า 47.

(5) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการ สาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

(6) ดำเนินการให้หน่วยงานทางกฎหมายที่มีหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐตามกฎหมายและตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐ ดำเนินการอย่างเป็นอิสระ เพื่อให้การบริหาร ราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักนิติธรรม

(7) จัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง รวมทั้งจัดให้มีสภาพพัฒนาการเมืองที่มีความเป็นอิสระ เพื่อ ติดตามสอดส่องให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

(8) ดำเนินการให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเหมาะสม²⁴

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 การ บริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อ การกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การ กระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน

การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ ต้องคำนึงถึงหลักการตามวรรคหนึ่ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผย ข้อมูล การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละ ภารกิจ²⁵

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

- (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- (2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

²⁴ราชกิจจานุเบกษา, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550, เล่ม 124, ตอนที่ 47 ก, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, 2550), หน้า 22 - 23.

²⁵ราชกิจจานุเบกษา, พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545, เล่ม 119, ตอนที่ 99 ก, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2545), หน้า 1-2.

- (3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- (4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- (5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- (7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ²⁶

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ข้อ 4 ได้กล่าวถึงหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ไว้ดังนี้

ข้อ 4 หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

4.1 การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมไปถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมีความรู้รักสามัคคีและร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นส่วนเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทา ป้องกัน หรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤติภัยอันตรายที่หากจะมีมาในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใส และความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญ และกระแสโลกยุคปัจจุบัน

4.2 ในการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีควรจัดหรือส่งเสริมให้สังคมไทยอยู่บนพื้นฐานของหลักสำคัญอย่างน้อย 6 ประการ ดังนี้

(1) หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

(2) หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยบรรดาคณะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

(3) หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็น

²⁶สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2546), หน้า 2.

ประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

(4) หลักการมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็น การได้สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

(5) หลักการรับผิดชอบ ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

(6) หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยแรงจูงใจให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน²⁷

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงเป็นการบริหารที่ว่าด้วยการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน มีจิตสำนึกในบทบาทหน้าที่ของตนในการบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมให้มีประสิทธิภาพภายใต้กฎหมายการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งยังมีส่วนในการรับผิดชอบต่อบ้านเมือง สังคม และชุมชน โดยคำนึงถึงความมั่นคงแห่งรัฐ ความสงบสุขของสังคม และประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลักสำคัญ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยนำแนวคิดจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ทั้ง 6 หลัก คือ

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

²⁷ราชกิจจานุเบกษา, ระเบียนสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542, เล่ม 116 ตอนที่ 63 ง, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรี และราชกิจจานุเบกษา, 2552), หน้า 26 – 27.

2. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยตรงรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

3. หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

4. หลักการมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็นการ ใ้สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

5. หลักความรับผิดชอบ ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบ ต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

6. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยตรงรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

และได้นำมาเป็นกรอบแนวคิด โดยปรับให้สอดคล้องกับบริบทของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จากนั้นจึงได้นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามในการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้

2.3.3 ปัญหาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี หรือ ธรรมาภิบาล (Good Governance) หรือการปกครองที่ดีเป็นระบบของสังคมเพื่อ 1) ผจญกับสิ่งทำร้ายจากภายนอก 2) ป้องกันความขัดแย้งภายใน 3) จัดหาทรัพยากร และ 4) วางเป้าหมาย และนโยบายเพื่อให้บรรลุผลในสามประการแรก ที่อาศัยการกระจายอำนาจและการกระจายบทบาทหน้าที่ ทั้งการถ่วงดุล สอดคล้อง และเสริมกันเป็นระบบ ซึ่งหลายปีมาแล้วที่ประเทศไทยมีการปกครองที่เลวร้าย ผู้มีอำนาจใช้อำนาจในการหาประโยชน์ให้กับตนเองและพรรคพวก และใช้อำนาจรักษาสืบต่ออำนาจ ทำให้ประเทศชาติและประชาชนโดยรวมเสียประโยชน์ไม่สามารถเจริญก้าวหน้าได้เท่าที่ควร สภาพดังกล่าวนี้บางระยะก็ดีขึ้นบ้าง บางระยะก็

เสื่อมถอยลง แต่โดยรวมแล้วก็เสื่อมถอยลงไปเรื่อย ๆ จนค่านิยมหรือความหมายของความคิด ความถูกต้องผันแปร ไปมีการกระทำที่ไม่ใช้อย่างชัดเจน แต่ก็ยังมีการใช้เหตุผลหรือคำอธิบายแบบตรรกะ ลวงบงกชหน้าได้ โดยสังคมส่วนใหญ่ต้องยอมรับหรือทนรับ และสิ่งที่เลวร้ายที่สุดคือ คอร์รัปชัน หรือ การฉ้อราษฎร์บังหลวง (corruption) ซึ่งเกิดขึ้นทั่วไปสำหรับนักการเมืองและผู้บริหารระดับสูงของหน่วยราชการต่าง ๆ นั้นอำนาจของนักการเมืองมีมาก โดยเฉพาะการปลดหรือย้ายข้าราชการระดับสูง จึงมีการใช้อำนาจบังคับทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ข้าราชการหาผลประโยชน์จากโครงการต่าง ๆ โดยเฉพาะการใช้งบประมาณแผ่นดินหรือเงิน โครงการต่าง ๆ ในระยะหลัง ๆ มีการกำหนดเปอร์เซ็นต์ที่ต้องได้รับด้วย หากข้าราชการชั้นรองลงมาไม่ร่วมมือก็อยู่ไม่ได้ ผู้ร่วมมือก็ถือโอกาสหาผลประโยชน์ไปด้วย กระทั่งลงไปสู่ระดับล่างลงไปอีกจนเสื่อมถอยไปทั้งระบบ คอร์รัปชันไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในระดับชาติที่มีนักการเมือง ผู้บริหารระดับสูง และราชการส่วนกลางที่ตรงกับคำว่าฉ้อราษฎร์บังหลวงเท่านั้น ในระดับท้องถิ่นการปกครองที่เลวร้ายก็เกิดขึ้นได้ มีการหาผลประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เพราะอำนาจไม่ได้เป็นของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง ผลประโยชน์อาจเกิดขึ้นจากการใช้เงินของท้องถิ่น รวมไปถึงการเก็บภาษีเดือนที่ชาวบ้านหรือประชาชนไม่มีทางเลือกนอกจากต้องจ่ายเอง ซึ่งการดำเนินมาตรการในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันที่ทำในส่วนหนึ่งส่วนใดนั้นจะไม่ได้ผล เพราะคอร์รัปชันมักเกิดเป็นวงจรอุบาทว์ที่กว้างขวางการแก้ไขจำเป็นต้องมีการปฏิรูปทั้งระบบ โดยต้องอาศัยอำนาจ การลดอำนาจของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลลง แทนที่ด้วยการถ่วงดุลและคานอำนาจ ตลอดจนมีการตรวจสอบที่มีข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อให้กิจการต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างโปร่งใส และมีการคุ้มครองบุคคลหากมีความขัดแย้งกับรัฐหรือผู้มีอำนาจ เมื่อมีการฉ้อราษฎร์บังหลวงที่ผู้บริหารมุ่งหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพรรคพวก ตลอดจนเอาพรรคพวกเข้าสวมตำแหน่งต่าง ๆ ย่อมมีผลให้ผู้บริหารระดับต่าง ๆ เป็นผู้ที่ย่อนสมรรถภาพขาดความรู้ความสามารถ ขาดเจตคติที่จะให้งานบรรลุผลดีตามพันธะของงานนั้น ๆ การตัดสินใจในการวางนโยบายและในการปฏิบัติก็ขาดเจตนาเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ช่องทางที่จะเกิดการตัดสินใจและการบริหารจัดการที่ผิดพลาดเกิดขึ้นได้ง่าย มีหลายกรณีที่เกิดผลเสียไปในทางหนึ่ง แต่ผลประโยชน์ทำให้ตัดสินใจไปทางอื่นหรือทางตรงกันข้ามก็มี การตัดสินใจผิดพลาดจึงเกิดได้ทั้งจากการมีเจตนาทุจริตและขาดความสามารถของผู้บริหาร ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ของการบริหารจัดการที่ผิดพลาดในหลายรูปแบบ ดังนี้

1. Non – productive investment และ non – performing loan การลงทุนของรัฐในกิจการต่าง ๆ ไม่ได้ตั้งอยู่บนฐานของความจำเป็นหรือตามผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นผลิตผลหรือเป็นบริการ ดังนั้น ด้วยอิทธิพลต่าง ๆ การตัดสินใจลงทุนก็ผิดพลาด โดยลงทุนไปในสิ่งที่ได้ประโยชน์ไม่คุ้มทุนหรือมีการก่อสร้างเกิดขึ้น เพราะมีอำนาจตัดสินใจกระทำเพื่อให้ตนเองหรือ

พรรคพวกได้ประโยชน์ หรือตามที่ผู้มีอำนาจเหนือสั่งให้ทำแล้วมีผู้ได้ผลประโยชน์จากการ นื้อ ราษฎรบังหลวงในการก่อสร้างนั้น ในการจัดซื้อที่ซื้อสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือสิ่งที่ใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า หรือสิ่งที่คุณภาพคือยจนใช้การได้ไม่ดี งบประมาณในการลงทุนของรัฐจึงเกิดผลประโยชน์จริงใน การพัฒนาประเทศไม่เต็มที่ ในกิจการบางอย่างมีการลงทุนมากเกินไปเกินกว่าเหตุ เช่น การสร้างอาคารที่ สวยงามฟุ้งเพื่อเกินความจำเป็น หรือการจัดซื้อเครื่องมือที่มีสมรรถนะสูงเกินกว่าที่ใช้จริง ยังใน ภาวะที่เศรษฐกิจกำลังเฟื่องฟู รัฐมีเงินภาษีอากรมาก การลงทุนที่ไม่คุ้มค่าจึงมีมากเป็น ส่วนหนึ่ง ของการขยายฟองสบู่

2. การประพฤติกปฏิบัติที่สิ้นเปลืองและฟุ่มเฟือย (wasteful practices) เมื่อเศรษฐกิจดีแม้จะ เป็นฟองสบู่ผู้คนมีเงินจับจ่ายก็ใช้อย่างฟุ่มเฟือยในสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง เป็นผลให้ ฟอง สบู่ยิ่งโตขึ้นและแตกง่ายขึ้น นับเป็นปรากฏการณ์ที่เห็นทั่วไปในทุกวงการ

3. ประสิทธิภาพของงานต่ำ (poor efficiency) การปกครองที่ไม่ดีและผู้บริหารที่ด้อย สมรรถภาพ มีผลให้กิจการต่าง ๆ ของทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวนไม่น้อยมีประสิทธิภาพต่ำ สิ้นเปลืองทรัพยากรมากและได้ผลน้อย ด้วยระบบการเมืองที่มีการนื้อราษฎรบังหลวง มีการเอา พรรคพวกเข้าสวมตำแหน่งการงาน ทำให้เกิดสภาพที่ผู้เจริญขึ้นในตำแหน่งการงานแทนที่จะ เป็นไปตามความสามารถและผลงาน กลับกลายเป็นผู้ที่ประจบสอพลอและหาผลประโยชน์ให้ งาน ทั้งหลายก็หย่อนประสิทธิภาพ ระบบราชการเสื่อมถอยมีความอ่อนแอ ขาดความกระตือรือร้นหรือ การพัฒนา เมื่อสภาพความอ่อนแอของระบบราชการมาพบการปกครองที่เลว การเจริญก้าวหน้าใน ตำแหน่งราชการถูกอิทธิพลครอบงำ ขวัญกำลังใจของข้าราชการจึงต่ำ ผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจไม่กล้า ตัดสินใจหรือตัดสินใจในลักษณะที่รักษาตนเองไว้ก่อน ข้าราชการนิยมทำตามระเบียบข้อบังคับเพื่อ ความปลอดภัยไว้ก่อน การตัดสินใจที่จำเป็นเพื่อความเจริญก้าวหน้าซึ่งอาจต้องเสี่ยงกับความผิดจึง เกิดขึ้น ได้น้อย คงมีเฉพาะข้าราชการบางคนที่มีเจตคติเป็นพิเศษเท่านั้น สภาพประสิทธิภาพต่ำในวง ราชการมีผลให้กิจการต่าง ๆ ของประเทศโดยรวมชะงักล่าช้าหรือพัฒนาไม่ทันกาล หน้าที่ของภาคร าชการจึงหย่อนไม่สามารถกำกับดูแลกิจการของส่วนรวมโดยเฉพาะภาคเอกชนให้เหมาะสมได้

4. การผลัดวันประกันพรุ่ง (procrastination) การบริหารจัดการที่ผิดพลาด ไม่มีประสิทธิภาพ แบบหนึ่ง คือ การผลัดวันประกันพรุ่ง ไม่ตัดสินใจสิ่งที่จำเป็นต้องทำ จึงไม่ได้ทำ นับเป็นสภาพที่ เห็นโดยทั่วไป เช่น การแก้ปัญหาจราจร การจัดระบบขนส่งมวลชนในเมืองใหญ่ การแก้ไขปัญหา

สภาวะแวดล้อม เป็นต้น ส่วนหนึ่งเกิดจากผู้บริหารที่ด้อยความสามารถและขาดความรับผิดชอบ อีกส่วนหนึ่งเกิดจากผลประโยชน์ไม่ลงตัว²⁸

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ ธรรมาภิบาลนั้น เป็นหลักการปกครอง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างระเบียบในสังคม โดยการกระจายอำนาจทั้งคน งบประมาณ และบทบาทหน้าที่ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ตามภูมิภาคและท้องถิ่น เพื่อผลประโยชน์สูงสุดอันจะเกิดแก่ประชาชนในชุมชน แต่ที่ผ่านมากลับพบกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันหรือฉ้อราษฎร์บังหลวงจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน ทั้งจากองค์การขนาดใหญ่จนถึงขนาดเล็ก ตั้งแต่ระดับกระทรวง จนถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นนักการเมืองและผู้บริหารระดับสูงของหน่วยราชการต่าง ๆ ทั้งจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และได้ขยายไปสู่ระดับท้องถิ่นอีกด้วย ทำให้อำนาจไม่ได้เป็นของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และจากผลของการมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ของผู้บริหารนี้ เป็นผลทำให้ผู้บริหารหย่อนสมรรถภาพขาดความรู้ความสามารถ ขาดเจตคติที่จะให้งานบรรลุผลดีตามพันธะของงาน มีการตัดสินใจในการวางนโยบายและในการปฏิบัติที่ผิดพลาดบ่อยครั้ง ซึ่งล้วนเกิดจากการมีเจตนาทุจริต ขาดความสามารถ และการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องของผู้บริหารทั้งสิ้น

2.3.4 ความสำคัญของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ ธรรมาภิบาล เป็นหลักเกณฑ์การปกครองบ้านเมืองตามวิถีทางธรรมาธิปไตย เป็นการปกครองบ้านเมืองที่มีความเป็นธรรม มีกฎเกณฑ์ที่ดีในการบำรุงรักษาบ้านเมือง และสังคมให้มีการพัฒนาครอบคลุมทุกภาคส่วนของสังคม รวมทั้งมีการจัดระบบองค์กรและกลไกต่าง ๆ ในส่วนราชการ องค์กรของรัฐ รัฐบาล การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น ตลอดจน องค์กรอิสระ (Independent Organization) องค์กรเอกชน กลุ่มชมรม และสมาคมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นนิติบุคคล ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม (Civil Society)²⁹

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ ธรรมาภิบาล เป็นหลักการที่นำมาใช้บริหารงาน ในปัจจุบันอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุเพราะช่วยสร้างสรรค์และส่งเสริมองค์กรให้มีศักยภาพ และประสิทธิภาพ อาทิ พนักงานต่างทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริตและขยันหมั่นเพียร ทำให้ผลประกอบการ

²⁸จรัส สุวรรณมาลา, *จุดบอดบนทางสู่ธรรมาภิบาล บทบาทของบอร์ดองค์กรมหาชน*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546), หน้า 15 – 37.

²⁹กรมการพัฒนาชุมชน, “หลักธรรมาภิบาล”, 2549,
<<http://www.kmutt.ac.th/sd/html/pdf/tam.pdf>>(24 July 2555)

ขององค์กรธุรกิจนั้นขยายตัว นอกจากนี้แล้วยังทำให้บุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง ศรัทธาและเชื่อมั่นในองค์กรนั้น ๆ อันจะทำให้เกิดการพัฒนาย่างต่อเนื่อง เช่น องค์กรที่โปร่งใส ย่อมได้รับความไว้วางใจในการร่วมทำธุรกิจ รัฐบาลที่โปร่งใสตรวจสอบได้ ย่อมสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนและประชาชน ตลอดจนส่งผลดีต่อเสถียรภาพของรัฐบาลและความเจริญก้าวหน้าของประเทศ เป็นต้น และยังถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการขยายความสามารถของประเทศเพื่อสร้างรายได้และลดปัญหาความยากจนในอนาคต หรือก่อให้เกิดการพัฒนาทางการบริหารปกครองของประเทศไปได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบทางเศรษฐกิจแล้ว หลักการธรรมาภิบาลยังได้รับการกล่าวถึงว่า เป็นแนวความคิดหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการกระตุ้นส่งเสริมศักยภาพให้ภาคประชาสังคม (Civil Society) เพื่อให้เกิดการส่งเสริมการพัฒนาทุนมนุษย์ (Human Capital) อย่างยั่งยืน³⁰

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ ธรรมาภิบาล มีบทบาทอย่างมากต่อหน่วยภายใน ประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชน มีการนำแนวคิดไปปรับใช้กับหน่วยงานอย่างเห็นได้ชัด มีการปรับลดขนาดของหน่วยงาน ปรับปรุงการบริหารให้มีคุณภาพมีการบริการสาธารณะต่าง ๆ เป็นที่พึงพอใจของประชาชน หลักธรรมาภิบาลมีกำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งกำหนดแผน โครงการ เพื่อปรับปรุงในความรับผิดชอบต่อสังคมกับหลักธรรมาภิบาล³¹

หลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) มีหลักการพื้นฐานที่สำคัญคือ หลักการมีส่วนร่วม หลักความโปร่งใส หลักความสำนึกรับผิดชอบ และหลักประสิทธิภาพประสิทธิผล³²

การบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจหลักการสำคัญของธรรมาภิบาลและนำไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา สำหรับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลนั้น มีหลักการสำคัญ 6 หลักการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ซึ่งใช้เป็นหลักการ

³⁰ สภาหอการค้าไทย, “ธรรมาภิบาล”,

<<http://www.thaichamber.org/scripts/detail.asp?nNEWSID=1219-1220>>(24 July 2555)

³¹ บุญบง ชัยเจริญวัฒน์, และบุญมี ลี, ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล, อ้างแล้ว, หน้า 7.

³² ถวิลวดี บุรีกุล, การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานพัฒนาระบบราชการ, 2547), หน้า 2.

ทำให้การบริหารงานภายในสถานศึกษาเกิดความสมดุลระหว่างฝ่ายบริหาร ฝ่ายปฏิบัติ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นนั้นทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้รับความสุขและความสำเร็จในการทำงานภายในองค์การของตน เกิดความมั่นใจในการบริหารคุณภาพการจัดการศึกษา เพราะยึดหลักการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมและโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ มีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักการพื้นฐานในการสร้างความเป็นธรรมในสังคม
2. ทำให้สังคมไทยเป็นสังคมเสถียรภาพ
3. ช่วยลด บรรเทา หรือแก้ปัญหา ความรุนแรงในสังคม
4. ช่วยให้สังคมมีความเข้มแข็งในทุกด้าน
5. จะช่วยลดปัญหาการฉ้อราษฎร์บังหลวง
6. เป็นแนวคิดที่เกื้อหนุนสังคมประชาธิปไตย
7. จะช่วยให้ระบบบริหารของรัฐมีความยุติธรรม
8. จะช่วยให้การยอมรับและเชื่อถือจากสังคมระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น
9. ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย
10. สอดคล้องกับ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 9
11. เป็นกุญแจสำคัญประการหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาและกลุ่มประเทศยากจน
12. เป็นหลักการสำคัญที่องค์การระหว่างประเทศใช้เป็นเงื่อนไขในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศยากจนหรือประเทศที่กำลังพัฒนา
13. เป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคม ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

14. เป็นกระบวนการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ที่เป็นธรรมต่อคนในสังคม³³

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นหลักการปกครองหรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยมีการจัดระบบองค์กรและกลไกต่าง ๆ ทั้งในองค์การของรัฐ รัฐบาล การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น รวมถึงหน่วยงาน องค์กรเอกชนต่าง ๆ มีเป้าหมายเพื่อความสงบสุขของประเทศ สังคม โดยยึดหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่าเป็นสำคัญ

³³ ประเสริฐ บัญญัติศักดิ์, “การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล Good Governance”, <<http://hasbulah.wordpress.com/category>>(24 July 2555)

2.3.5 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับจริยธรรมในการปกครองของไทย

จริยธรรมในการปกครองของไทยมีรากฐานมาจากพุทธศาสนาเป็นสำคัญ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันกว่า 700 ปี พระมหากษัตริย์ไทยทรงใช้หลักจริยธรรมของหลักธรรมะในพุทธศาสนามาใช้ในการปกครองประเทศ พระมหากษัตริย์ของไทยแต่โบราณได้ยึดถือหลักธรรม อยู่สามประการในการปกครองประเทศ คือ

1. ทศพิธราชธรรม เป็นหลักธรรมสำหรับพระองค์เองสำหรับการใช้อำนาจหน้าที่ และการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ต่อประเทศชาติ
2. จักรวรรดิวัตร เป็นหลักธรรมในการดำเนินกุศโลบายและวิโศบายทางการปกครอง
3. ราชสังคหวัตถุ เป็นหลักธรรมในการกำหนดนโยบายการบริหาร³⁴

จริยธรรมในการปกครองมีความสำคัญมากต่อประเทศชาติถ้าหากผู้ปกครองบ้านเมืองมีจริยธรรมในการปกครองบ้านเมืองก็จะร่มเย็นเป็นสุข ประชาชนไม่เดือดร้อนเพราะผู้มีอำนาจปกครองในสมัยโบราณพระมหากษัตริย์ทรงใช้หลักธรรมในการปกครอง รายละเอียดดังนี้

1. ทศพิธราชธรรม คือ มีคุณธรรมของผู้ปกครอง หรือ ราชธรรม (ธรรมของพระราชา) 10 ประการ ดังนี้

1. ทาน ให้ปันช่วยประชา คือ บำเพ็ญตนเป็นผู้ให้ โดยมุ่งปกครองหรือทำงานเพื่อให้เขาได้มีใช้เพื่อจะเอาจากเขา เอาใจใส่อำนวยความสะดวก จัดสรรความสงเคราะห์ อนุเคราะห์ ให้ประชากรราษฎรได้รับประโยชน์สุข ความสะดวกปลอดภัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เดือดร้อนประสบทุกข์ และให้ความสนับสนุนแก่คนทำความดี

2. ศีล รักษาความสุจริต คือ ความประพฤติดีงาม คือ สාරวมกายและวจีหวาร ประกอบแต่การสุจริต รักษาจิตดีคุณ ประพฤติให้ควรเป็นตัวอย่าง และเป็นทีเคารพนับถือของประชากรราษฎร มิให้มีข้อที่ใครจะดูแคลน

3. ปริงจจะ บำเพ็ญกิจด้วยเสียสละ คือ สามารถเสียสละความสุขสำราญ เป็นต้น ตลอดจนชีวิตของตนได้ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง

4. อาชชวะ ปฏิบัติการโดยซื่อตรง คือ ซื่อตรงทรงสัตย์ไว้มารยา ปฏิบัติภารกิจโดยสุจริต มีความจริงใจ ไม่หลอกลวงประชาชน

5. มัททวะ ทรงความอ่อนโยนเข้าถึงคน คือ มีธรรมาศัย ไม่เย่อหยิ่งหยาบคายกระด้างถือองศ์ มีความงามสง่าเกิดแต่ท่วงทีกริยาสุภาพนุ่มนวล ละมุนละไม ควรได้รับความรักภักดี แต่มีขาดยำเกรง

³⁴ กระมล ทองธรรมชาติ, “ประชาธิปไตยที่คนไทยเฝ้ารอ”, รัฐสภาสาร, ปีที่ 42 ฉบับที่ 12, (ธันวาคม 2537) : 37.

6. ตปะ พันธุ์มาด้วยเผากิเลส คือ แผลเผากิเลสค้นหา มิให้เข้ามาครอบงำอำยิจิต ระวังยับยั้งข่มใจได้ ไม่ยอมให้หลงไหลหมกมุ่นในความสุขสำราญและความปรนเปรอ มีความเป็นอยู่สม่ำเสมอหรืออยู่อย่างง่าย ๆ สามัญ มุ่งมั่นแต่จะบำเพ็ญเพียรทำกิจในหน้าที่ให้บริบูรณ์

7. อักโกระ คือ เหตุผลไม่โกรธา คือ ไม่เกรี้ยวกราด ไม่วินิจฉัยความและกระทำการด้วยอำนาจความโกรธา มีเมตตาประจําใจไว้ระงับความเดือดขุ่น วินิจฉัยความและกระทำการด้วยจิตอันสุขุมราบเรียบเป็นตามธรรมชาติ

8. อวิหิงสา มือหิงสาน่าร่วมเย็น คือ ไม่หลงระเริงอำนาจ ไม่บีบบังคับกดขี่ มีความกรุณา ไม่หาเหตุเบียดเบียนลงโทษอาชญาแก่ประชาราษฎร์ผู้ใดด้วยอาศัยความอาฆาตเกลียดชัง

9. ขันติ ขำนะเช็ญด้วยขันติ คือ อดทนต่องานที่ตรากตรำ อดทนต่อความเหนื่อยยาก ถึงจะลำบากกายน่าเหนื่อยหน่ายเพียงไร ก็ไม่ทอดทิ้ง ถึงจะถูกข่มขู่ด้วยคำเสียดสีถากถางอย่างไร ก็ไม่หมดกำลังใจ ไม่ยอมละทิ้งกิจกรรมที่บำเพ็ญโดยชอบธรรม

10. อวิโรธนะ มีปฏิบัติคลาดจากธรรม คือ ประพฤติมิให้ผิดจากประศาสนธรรม อันถือประโยชน์สุขความดีงามของรัฐและราษฎรเป็นที่ตั้ง อันใดประชาราษฎร์ปรารถนาโดยชอบธรรม ก็ไม่ขัดขืน วางองค์เป็นหลักหนักแน่นในธรรม คงที่ ไม่มีความเอนเอียงหวั่นไหว เพราะถ้อยคำดีร้าย ลาลสักการะหรืออิฏฐารมณ์อนิฏฐารมณ์ใด ๆ สถิตมั่นในธรรม ทั้งส่วนยุติธรรม คือ ความเที่ยงธรรม ก็ดี นิติธรรม คือ ระเบียบแบบแผนหลักการปกครอง ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ก็ดี ไม่ประพฤติให้เคลื่อนคลาดวิบัติไป³⁵

2. จักรวรรดิวัตร 12

จักรวรรดิวัตร 12 วัตรของพระเจ้าจักรพรรดิ พระจริยาที่พระเจ้าจักรพรรดิพึงทรงบำเพ็ญสม่ำเสมอ ธรรมเนียมการทางบำเพ็ญพระราชกรณียกิจของพระเจ้าจักรพรรดิ หน้าที่ของนักปกครอง ผู้ยิ่งใหญ่ ประกอบด้วย

1. อนุโตชนสุมี พลกายสุมี การสงเคราะห์ภายใน โดยเริ่มตั้งแต่ดูแลพระมเหสี โอรสธิดา ให้อยู่ดีมีสุข และประพฤติตนถูกต้องตามจารีตประเพณี และการดูแลข้าราชการ ทหาร ผู้สนองงานใกล้ชิดให้ได้รับความสุข

2. ขตติเยสุ การสงเคราะห์แก่กษัตริย์ และเจ้าเมืองต่าง ๆ ปัจจุบันเป็นการสงเคราะห์ชั้นปกครอง ตามกำลังความสามารถ

³⁵ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), ธรรมนุญชีวิต, พิมพ์ครั้งที่ 36, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ บริษัท สหธรรมิก จำกัด, 2546), หน้า 27 – 28.

3. อนุยุตเสถ การสงเคราะห์เหล่าเชื้อพระวงศ์ และข้าราชการผู้ตามเสด็จตามสมควรแก่ฐานะของบุคคล
4. พราหมณ์คหบดีเกตุ ให้ความสงเคราะห์คุ้มครองแก่พราหมณ์ และเจ้าพิธีตลอดทั้งพ่อค้าคหบดี และผู้ประกอบการอาชีพอื่น ด้วยการจัดหาทุนให้
5. เนคมชานปะเทศ ให้ความคุ้มครองอาณาประชาราษฎร์ทุกท้องถิ่นตำบลให้อยู่อย่างมีความสุขทั่วหน้า
6. สมณพราหมณ์เสถ ให้ความคุ้มครองแก่สมณพราหมณ์ หรือพระสงฆ์ ผู้ทรงศีลได้อยู่อย่างผาสุก
7. มิคปภจีสุ ให้ความคุ้มครองสัตว์สงวน และพืชพันธุ์ทรัพยากรที่เหลืออยู่น้อยให้คงอยู่
8. อธมมการปฏิกุเขโป คอยห้ามปรามควบคุมบุคคล มิให้ทำผิดจากทำนองคลองธรรม
8. อธนานัน ธนานุปุพานัน บริจาคทรัพย์ให้แก่คนผู้ยากไร้ขัดสน ได้มีอาหารเลี้ยงชีพ
10. สมณพราหมณ์เอ อุปลงกมิตวา ปณหาปุจฉนั เข้าไปหาพระสงฆ์หรือผู้รู้เพื่อสอบถามปัญหาข้อข้องใจเพื่อมิให้เป็นผู้ห่างไกลจากคุณความดี
11. อธมมราคสุส ปหานัน การประพฤติดนให้พ้นจากความกำหนัด ด้วยอาการไม่เป็นธรรมทั้งปวง
12. วิสมโลกสุส ปหานัน การประพฤติดนให้พ้นจากความโลภ อันเป็นสิ่งไม่ควรทำทั้งปวง³⁶

3. ราชสังคหวัตถุ 4

สังคหวัตถุ (หลักการสงเคราะห์ประชาชนของพระราชา) 4 ประการ คือ

1. สัสตเมระ ผลาดบำรุงธัญญาหาร คือ ปรีชาสามารถในนโยบายที่จะบำรุงพืชพันธุ์ธัญญาหาร ส่งเสริมการเกษตรให้อุดมสมบูรณ์
2. ปุริสมะระ ผลาดบำรุงข้าราชการ คือปรีชาสามารถในนโยบายที่จะบำรุงข้าราชการ ด้วยการส่งเสริมคนดีมีความสามารถ และจัดสวัสดิการให้ดี เป็นต้น
3. สัมมาปาสะ ผลุประสถานปวงประชา คือ ผลุผลงานประชาชนได้ด้วยนโยบายส่งเสริมอาชีพ เช่น จัดอาชีพให้คนยากจนเข้มไปสร้างคนในพาณิชยกรรม หรือดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ให้ฐานะเหลื่อมล้ำห่างเหินจนแตกแยกกัน
4. วาชเปยะ มีวาจาอันถูกต้องคือ รู้จักพูด รู้จักชี้แจงแนะนำ รู้จักหักทลายได้ตามทุกข์สุขราษฎรทุกชั้น แม้ปราศรัยก็ไพเราะน่าฟัง ทั้งประกอบด้วยเหตุผล เป็นหลักฐาน มีประโยชน์ เป็น

³⁶พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, พิมพ์ครั้งที่ 11, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทสหธรรมิก จำกัด, 2545), หน้า 251 - 252.

ทางแห่งการสร้างสรรค์ แก้ไขปัญหา เสริมความสามัคคี ทำให้เกิดความเข้าใจดี ความเชื่อถือ และความนิยมนับถือ³⁷

หลักธรรมทั้ง 3 ประการอันได้แก่ ทศพิธราชธรรม จักรวรรดิวัตร 12 และราชสังคหวัตถุ เป็นคุณธรรมของพระมหากษัตริย์ไทย นอกจากนี้ยังมีหลักธรรมในพระพุทธศาสนาที่ผู้ปกครองถือเป็นแนวทางในการปกครองต่อผู้น้อยหรือผู้อยู่ใต้ปกครองอีกมาก เช่น พรหมวิหาร 4 และ สังคหวัตถุ 4 เป็นต้น³⁸ อย่างไรก็ตาม หลักธรรมของพุทธศาสนาส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการปกครองและควบคุมจิตใจตนเองเพื่อให้คนในสังคมอยู่เป็นปกติสุข

นอกจากนี้นักปราชญ์ทางการเมืองการปกครองหลายท่าน ยังได้สรุปแนวคิดที่เกี่ยวกับจริยธรรมในการปกครอง หรือแนวคิดที่ดีในการปกครองพอสรุปได้ดังนี้คือ

1. ปกครองเพื่อผลประโยชน์ของผู้รับการปกครองมากกว่า เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้ปกครอง
2. ปกครองเพื่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและเสรีภาพส่วนบุคคล
3. ปกครองเพื่อความสุขของคนจำนวนมากที่สุด โดยให้เขามีความพอใจมากที่สุดมีส่วนร่วมที่ไม่พอใจแต่น้อยที่สุด³⁹

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ผู้ปกครอง หรือ ผู้บริหาร ไม่ว่าจะระดับใดนั้นควรจะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมหรือมีความรู้คู่คุณธรรม มีเจตคติที่ดี มีสติปัญญา เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยวมั่นคง มีความมุ่งมั่น มีความเสียสละ อุทิศตน และใช้อำนาจในการปกครองเพื่อปกป้อง รักษาความปลอดภัย เพื่อประโยชน์ของสังคมและประชาชน โดยแท้จริง

2.3.6 นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

1. ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

1.1 พัฒนาระบบราชการอย่างต่อเนื่อง เน้นการบริหารเชิงกลยุทธ์ในระดับชาติอย่างมีวิสัยทัศน์และมุ่งผลสัมฤทธิ์ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้บทบาทและภารกิจของหน่วยงานภาครัฐมีความกระชับ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งการดูแลพื้นที่ การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ปกติ

³⁷ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), ธรรมนุญชีวิต, อ่างแล้ว, หน้า 41.

³⁸ สุภาพ ปริญญเสวี และคณะ, รัฐศาสตร์ว่าด้วยพื้นฐานการปกครอง, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : ประสานมิตร, 2533), หน้า 5.

³⁹ เรื่องเดียวกัน.

และการปฏิบัติราชการตามระเบียบวาระงานพิเศษ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และเกิดประโยชน์สูงสุดกับการบริการประชาชน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

1.2 เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่องยกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบโครงสร้างและระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง และปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์บริการครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายขึ้น และการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วมและระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างนวัตกรรม ในการทำงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ

1.3 พัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐ โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่สามารถประเมินผลงานได้ด้วยระบบคุณธรรม และให้หลักประกันความมั่นคง บนพื้นฐานของความรู้ความสามารถและผลงานสาธารณะ ตลอดจนปรับปรุงพัฒนาทัศนคติ วิถีคิด และวิธีปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชน

1.4 พัฒนาสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและการส่งมอบบริการสาธารณะ โดยจะเน้นการพัฒนาข้าราชการในตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระบบราชการ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้นเพื่อให้สามารถดำรงชีพอย่างมีศักดิ์ศรี โดยเฉพาะข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับต้นซึ่งจะปรับค่าตอบแทนให้อยู่ในระดับที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิตดูแลครอบครัว และสามารถรักษาเกียรติศักดิ์ของการเป็นบุคลากรภาครัฐ

1.5 เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง เพื่อให้ข้าราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชน โดยปรับปรุงกฎหมายให้มีการเปิดเผยบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งระดับสูงและตำแหน่งที่มีอำนาจมาก รวมทั้งบุคลากรขององค์กรอิสระต่อสาธารณชน เพื่อความโปร่งใสของผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านี้ และเปิดโอกาสให้สาธารณชนร่วมตรวจสอบบุคลากรของภาครัฐเพิ่มขึ้น พัฒนาและนำมาตรการทางสังคมมาใช้ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจน

สนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และความถูกต้องชอบธรรม

1.6 สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถให้บริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความคาดหวัง รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลาย ๆ แห่งร่วมกันจัดบริการสาธารณะบางอย่าง ซึ่งโดยสภาพหรือเพื่อประสิทธิภาพ ควรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องร่วมกันทำ โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น ให้มีการเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจกับ แผนชุมชนและแผนระดับต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อเป็นฐานสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่นให้เข้มแข็ง ปรับปรุงการจัดระบบความสัมพันธ์ของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสม ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ที่เหมาะสม และมีระบบบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับภารกิจและให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ตลอดจนเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติเป็นหลักการไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น

1.7 พัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบที่โปร่งใสขึ้น โดยการวางระบบการตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม ความคุ้มค่า พัฒนาระบบการติดตามเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินให้เกิดความสุจริตและมีประสิทธิภาพ

1.8 ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น รวมทั้งให้ประชาชนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในประเด็นสำคัญต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่บรรลุตามเป้าหมาย รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมเสนอความเห็น ปัญหา และแนวทางแก้ไขและมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

1.9 ส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในภาคเอกชน โดยเฉพาะระบบการตรวจสอบกิจการที่โปร่งใส และสนับสนุนให้ภาคเอกชนยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อลูกค้า ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายรวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สังคม โดยการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อสร้างความเป็นธรรม ตลอดจนป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. กฎหมายและการยุติธรรม

2.1 ปฏิรูประบบกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทั้งระบบให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับหลักนิติธรรม เร่งรัดจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการโดยอิสระตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญ รวมถึงสนับสนุนคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้สามารถดำเนินการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้อย่างเป็นรูปธรรม ปฏิรูปกระบวนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั้งหลายบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม เสมอภาค เท่าเทียม โปร่งใส มีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักนิติธรรมและปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และให้ประเทศไทยมีระบบและกระบวนการอำนวยความสะดวกยุติธรรมเป็นมาตรฐานเดียว ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนอันเป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่

2.2 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมด้วยมาตรการเชิงรุก ให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ทั้งการช่วยเหลือด้านกฎหมาย ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อการคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและคนด้อยโอกาส การคุ้มครองดูแลรักษาสิทธิเสรีภาพของประชาชน การเยียวยาผู้บริสุทธิ์และผู้ได้รับผลกระทบที่เกี่ยวข้อง การกระจายโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรม ไปสู่ระดับจังหวัด การเสริมสร้างความเข้มแข็งและยุติธรรมระดับชุมชนและหมู่บ้าน การพัฒนาทางเลือกของกระบวนการยุติธรรม

2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การนำมาตรการทางภาษีและการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ในการดำเนินการต่อผู้กระทำความผิด ดูแลแก้ไขและพัฒนาผู้กระทำความผิดให้เป็นคนดีสามารถกลับสู่สังคมได้ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชน การคุมประพฤติ การบังคับคดีและส่งเสริมความยุติธรรมและความเป็นธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

2.4 ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเชิงรุกโดยประชาชนมีส่วนร่วม จัดให้มีกลไกการบริหารจัดการแบบครบวงจร วิเคราะห์แนวโน้มของอาชญากรรมล่วงหน้า เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้ในการควบคุมอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นพลังแผ่นดินในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสนับสนุนในการจัดให้มีช่องทางเข้าถึงและรับข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งรวมถึงกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และกิจการวิทยุโทรคมนาคม

3. ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการ สื่อสารมวลชน และสื่อสาธารณะทุกประเภทได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม

3.1 ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของประชาชน ด้วยการเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่ทันสมัย และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสื่อสารมวลชนในประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสื่อสารมวลชนโลก

3.2 ส่งเสริมและพัฒนากิจการสื่อสารมวลชนทั้งทางด้านเทคโนโลยี เครือข่าย และปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่ เพื่อให้สอดคล้องกับวิวัฒนาการสมัยใหม่ และส่งเสริมให้สื่อมวลชนร่วมเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศโดยเพิ่มรายการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม คุณธรรมนวัตกรรมการ์ณกรณิภัยพิบัติต่าง ๆ หรืออื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยประสานความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

3.3 ส่งเสริมให้สื่อสารมวลชนทุกประเภทมีอิสระและเสรีภาพในการเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างมีความรับผิดชอบต่องังคมและตระหนักต่อจรรยาบรรณของสถาบันสื่อสารมวลชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการสร้างดุลยภาพของข่าวสาร⁴⁰

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 ของรัฐบาลนั้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาาระบบราชการตลอดจนข้าราชการโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการปฏิรูปกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับหลักนิติธรรม ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนได้พัฒนาช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง รวดเร็ว รวมถึงส่งเสริมความเป็นอิสระในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อสารมวลชนทุกประเภทอย่างมีจรรยาบรรณของสถาบันสื่อสารมวลชน

2.3.7 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือการบริหารกิจการสาธารณะที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนผู้รับบริการ ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์อันดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ทำให้ประชาชนยอมรับนับถือ และเชื่อมั่นได้ว่าผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่บริหารงานท้องถิ่นนั้น มีความตั้งใจทำงานเพื่อความสุขของประชาชนอย่างแท้จริง หลักธรรมาภิบาลเป็นสิ่งที่ทำให้ประชาธิปไตยมีความยั่งยืน

⁴⁰ราชกิจจานุเบกษา, ประกาศสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี, เล่ม 128, ตอนพิเศษ 109 ง, 2554, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา), หน้า 132 - 141.

ซึ่งมีองค์ประกอบ 10 ประการ ได้แก่ หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักนิติธรรม หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักความเสมอภาค และหลักมุ่งเน้นฉันทามติ⁴¹

การกำหนดลักษณะพื้นฐานในหลักการปกครองของท้องถิ่น

1. การลดความเป็นทางการ หมายถึง ระบบการจัดการของท้องถิ่นควรมีความเป็นระบบราชการน้อยที่สุด ลดขั้นตอนระเบียบวิธีการ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจในวิธีการทำงานเข้าถึง ไม่ต้องมาด้วยขั้นตอนโดยเสมือนคนในครอบครัว

2. ให้องค์กรภายนอกเข้าเสริมและดำเนินกิจการในส่วนที่เหนือความสามารถบริการส่วนท้องถิ่น

3. ใช้กลไกการตลาดในการจัดสรรบริการสาธารณะ โดยมีกฎหมายท้องถิ่นคุ้มครองผู้บริโภคในชุมชน ส่งเสริมการลงทุนด้านการพยาบาล ด้านการศึกษา ด้านผลิตและพัฒนาแรงงาน เพื่อให้ท้องถิ่นมีมิติทางเศรษฐกิจที่ดี (ท้องถิ่นจะให้ผลลัพธ์จากค่าธรรมเนียม และค่าบริการ) สร้างอุปสงค์ อุปทานให้สอดคล้องกันในด้านบริการ ด้านการผลิตเพิ่มเสริมรายได้ให้ท้องถิ่น ชุมชนจะมีความสุข

4. สร้างจิตสำนึกรับผิดชอบ โดยสร้างอาสาสมัครชุมชนในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่มีบุคลากรและงบประมาณน้อย

5. สร้างหลักความรับผิดชอบต่อชุมชน โดยการดำเนินการปกครองท้องถิ่นถือหลักการตอบสนองความต้องการของชุมชน โดยประชาชนต้องเข้าถึง โดยการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปิดเผยและรับผิดชอบต่อปฏิบัติตามความเห็นของคนในท้องถิ่น ในรูปแบบประชาธิปไตย

6. ทศนคติของผู้นำต้องมีความคิดริเริ่ม กล้าปฏิบัติ โปร่งใส สร้างทักษะในเรื่องการให้บริการสาธารณะ สร้างนโยบายสอดคล้องชุมชน ต้องเป็นนักบริหารที่รับฟังความคิดเห็นของประชาชน สร้างการมีส่วนร่วม⁴²

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรรูปแบบพิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร

⁴¹ถวิลวดี บุรีกุล, ธรรมชาติของท้องถิ่น : บทเรียนจากต่างแดน, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, 2552), หน้า 1.

⁴²สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศ, “ความหมายและบริบทของหลักการปกครองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการตรวจสอบตามหลักธรรมาภิบาล”, 30 มิถุนายน 2554, <<http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=1177.0>>(25 July 2555)

และเมืองพัทยา การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถใช้หลักการบริหารจัดการ ดังนี้

1. การบริหาร คือ การใช้คนอื่นทำงานแทนตนจนสำเร็จ
2. การจัดการ คือ การใช้ตนเองทำงานแทนตนจนสำเร็จ

เหตุที่การบริหารและการจัดการมีความแตกต่างกัน เพราะโดยหลักการบริหารเราต้องจูงใจผู้อื่นมาทำงานแทนตัวเรา แต่ในหลักการจัดการ เราก็ต้องทำงานในส่วนที่เป็นหน้าที่ของเรา เช่น การแบ่งงาน การมอบหมายงาน การควบคุมงาน ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ที่ประธาน ซึ่งรวมถึงการเตรียมคำกล่าวในงานต่างๆ เป็นต้น

หลักการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่เหมือนการบริหารงานของเอกชน ที่มุ่งกำไรเป็นเป้าหมาย แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมุ่งความพึงพอใจของประชาชนเป็นหลัก และสิ่งที่ต้องมุ่งเน้นอย่างเต็มที่ คือ การ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” หรือการทำให้ประชาชนพันทุกข์ มีสุขนั่นเอง

สำหรับการบริหารที่ดี ต้องยึดหลักธรรมาภิบาลดังได้กล่าวมาแล้ว ส่วนด้านแนวคิดทฤษฎีทางการบริหารก็ต้องนำมาใช้อย่างเต็มที่ โดยทั่วไปมีแนวคิดเรื่องหลักการบริหารงานตามทฤษฎีการบริหารที่นิยมใช้ คือ การบริหารงานใด ๆ ในองค์กร ต้องเริ่มต้นจากการสำรวจความพร้อมในการจัดสรรทรัพยากรทางการบริหาร โดยยึดหลัก 4M คือ Man คน Money เงิน Material วัสดุอุปกรณ์ และ Management การบริหารจัดการ หรือจะเพิ่มอีก 2M ตามภาคเอกชนก็ได้ตามความจำเป็นและความเหมาะสม คือ Machine เครื่องจักร และ Marketing การตลาด เมื่อดูความพร้อมของทรัพยากรทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว จึงมุ่งไปสู่เรื่องของกระบวนการทางการบริหาร โดยอาจยึดหลัก PA-POSDCORB คือ

P - Policy (นโยบาย) มีการวางนโยบายอย่างชัดเจน เพื่อเป็นเป้าหมายและความเข้าใจร่วมกันของผู้ปฏิบัติ

A - Authority (อำนาจหน้าที่) จัดสรรอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องตามหลักนิติธรรมและความเหมาะสม

P - Planning (การวางแผนงาน) มีการวางแผนขั้นตอนการทำงานอย่างเป็นระบบภาวะผู้นำกับธรรมาภิบาลในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

O - Organizing (การจัดองค์กร) ดูแลจัดกิจการองค์กรตามหลักสากลนิยม ทั้งในแง่ของสถานที่ การจัดสรรตำแหน่งและสวัสดิการ

S - Staffing (การจัดบุคลากร) มีการจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอและเหมาะสมกับตำแหน่งงาน

D - Directing (การสั่งการ) มีการสั่งการตามขั้นตอนในหลักการบริหาร

CO - Coordinating (การประสานงาน) ดูแลการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร

R - Reporting (การรายงาน) ดูแลให้มีการรายงานผลการดำเนินงาน และการประเมินผล งานอย่างเป็นระบบสม่ำเสมอ

B - Budgeting (การงบประมาณ) ดูแลการจัดสรรและเบิกจ่ายงบประมาณให้ถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้

ในการบริหารงานใด ๆ ผลงานที่ได้รับจะถือว่าเป็น ผลผลิต (Output) ซึ่งจะได้มาพร้อมกับ ผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) เมื่อรวมกันทั้งหมดเรียกว่า ผลสัมฤทธิ์ (Result) จึงจะ ถือว่าการบริหารงานนั้นประสบความสำเร็จสูงสุด แต่ถ้ามองในแง่ของหลักธรรมาภิบาล เราต้องมอง ว่าการบริหารงานดังกล่าวนี้ ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย (หลักนิติธรรม) หรือไม่ มีการเปิดประมูล ก่อสร้างอย่างเป็นธรรม (หลักคุณธรรม) หรือไม่ การดำเนินงานนี้ มีผู้รู้เห็นกันอย่างไร (หลัก ความโปร่งใส) หรือไม่ การคิดแผนงาน โครงการ รวมถึงการตรวจสอบงาน ตรวจสอบงาน มีประชาชน เข้ามาร่วม (หลักการมีส่วนร่วม) หรือไม่ ผลของงานที่ได้ คิดแล้วเหมาะสมกับงบประมาณที่ลงไป (หลักความคุ้มค่า) เพียงใด และถ้างานมีความเสียหายก่อนกำหนด ใครจะต้องแก้ไข (หลักความ รับผิดชอบ) อย่างไร อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลเป็น ประเด็นที่ถูกต้องยิ่งถึงอย่างไรหลายในยุคปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นที่ยอมรับ จึงควรมีการพิจารณาเรื่องการบริหารจัดการ เพื่อให้องค์กรมี คุณลักษณะน่าพึงพอใจ 5 ประการ ดังนี้

1. ภาพพจน์เยี่ยม
2. ภาพลักษณ์ดี
3. มีความทันสมัย
4. ใส่ใจบริการ
5. ประสานการมีส่วนร่วม⁴³

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นการบริหารงานโดยการกำหนด กลไกอำนาจของภาครัฐในการบริหารจัดการทรัพยากร ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ชุมชน และกลุ่มคน เพื่อให้บริการแก่ประชาชน สังคม และองค์กรต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้ประชาชน ได้รับผลประโยชน์อย่างคุ้มค่า โดยอาศัยหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมี ส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ

⁴³สุเมธ แสงนิมิต, ภาวะผู้นำกับธรรมาภิบาลในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น, พิมพ์ครั้งที่ 1, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, 2552), หน้า 43 – 46.

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

เมื่อบ้านเมืองเจริญขึ้น จำนวนพลเมืองเพิ่มขึ้นมากขึ้น รัฐบาลซึ่งเป็นองค์การทางการเมือง การปกครองของรัฐหรือเป็นเครื่องมือในการบริหารการปกครองของรัฐมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นในการบริหารประเทศ เพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้ความสะดวกรสบายในการดำรงชีวิต รวมทั้งความมั่นคงแห่งชาติ ทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ดังนั้น รัฐบาลกลางเพียงลำพังไม่อาจจะให้บริการและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้อย่างถูกต้องตามความประสงค์อันอาจเนื่องมาจากความล่าช้าในการดำเนินงาน การดูแลไม่ทั่วถึง ข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ และบุคลากรหรือพนักงานในการดำเนินงานรวมทั้งอาจจะไม่สนองตอบความต้องการของแต่ละท้องถิ่นได้ เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม อันเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละท้องถิ่น เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิอากาศ สภาพเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณี และประวัติศาสตร์ความเป็นมา ด้วยเหตุนี้ จากแนวคิดการกระจายอำนาจการปกครองจึงได้เกิดแนวคิดให้มีการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่นขึ้น เพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาลกลาง และการที่ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองเพื่อตอบสนองความต้องการอันแท้จริงของประชาชนนั่นเอง และยังเป็นหนทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย⁴⁴

2.4.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมายซึ่งส่วนใหญ่แล้วคำนิยามเหล่านั้นต่างมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน จะต่างกันบ้างก็คือ ส่วนนและรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

1. การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นของไทยจัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยาตามเหตุผลดังกล่าว
2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นจะกลายสภาพเป็นรัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความ

⁴⁴มหาวิทยาลัยรามคำแหง, “การปกครองท้องถิ่น”, 17 กุมภาพันธ์ 2554,

< <http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=4435.0>>(24 June 2011)

มั่งคั่งของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นนี้มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับใดจึงจะเหมาะสม

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับ สุขาภิบาล เป็นต้น

3.2 สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

4. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์กรที่จำเป็นของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหาร และองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหาร และสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ หรือในแบบมหานคร คือ กรุงเทพมหานครจะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นฝ่ายบริหาร สภากรุงเทพมหานครจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น จากแนวความคิดที่ว่า ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ปัญหาและวิธีการแก้ไขของตนเองอย่างแท้จริง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องเป็นคนในท้องถิ่นมาบริหารงานเพื่อให้สมเจตนารมณ์ และความต้องการของชุมชนและอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนั้นยังเป็นการให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจในระบบและกลไกของประชาธิปไตยอย่างแท้จริงอีกด้วย⁴⁵

ธเนศวร์ เจริญเมือง ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น คือ ระบบการบริหารและการจัดการกิจการสาธารณะ และทรัพยากรต่าง ๆ ของท้องถิ่นหนึ่งภายในรัฐหนึ่ง เป็นท้องถิ่นที่มีขอบเขตชัดเจน (defined boundaries) ภายในรัฐนั้นมีฐานะเป็นนิติบุคคล (Legal entity) มีโครงสร้างด้านอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดโดยกฎหมายทั่วไปและ/หรือกฎหมายพิเศษ⁴⁶

⁴⁵ เรื่องเดียวกัน.

⁴⁶ ธเนศวร์ เจริญเมือง, การปกครองท้องถิ่นกับการบริหารจัดการท้องถิ่น อีกมิติหนึ่งของอารยธรรมโลก ภาคแรก : จากยุคกรีกถึงยุคทุนนิยมตะวันตก, (กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2550), หน้า 27.

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองที่มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการตนเองที่รัฐกระจายอำนาจให้ ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนอย่างเพียงพอและทั่วถึง และมีฐานะเป็นนิติบุคคล

2.4.2 ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

จากแนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐบาลในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน ยึดหลักการกระจายอำนาจปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนรู้จักท้องถิ่นการปกครองตนเอง (Self Government) หัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือ การปกครองตนเองมิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบื้องบน โดยเป็นการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องฟังเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยประชาชน ออกเสียงประชามติ (Reference) ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น และมีส่วนรับรู้ถึงปัญหาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของตน

2. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการกระจายอำนาจ เนื่องจากภารกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวาง นับวันจะขยายเพิ่มขึ้น ขณะที่แต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน ประชาชนจึงเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด และกิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่น ไม่เกี่ยวกับท้องถิ่นอื่น ๆ และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวเอง ทั้งนี้การแบ่งเบาภาระดังกล่าวทำให้รัฐบาลมีเวลาที่จะดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ ๆ หรือกิจการใหญ่ ๆ ระดับชาติอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม และมีความคล่องตัวในการดำเนินงานของรัฐบาลจะมีมากขึ้น

3. การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการ และปัญหาย่อมต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาให้ถูกจุดและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดีก็คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั่นเอง

4. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองและการบริหารของประเทศในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การเลือกตั้ง การ

สนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตน และยังมีฝึกฝนทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย

5. การปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบพึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม⁴⁷

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานองค์กรภาครัฐภายใต้ระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่เน้นการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งในด้านการบริหารจัดการ การเมืองการปกครอง เพื่อสนองตอบนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การปกครองของประชาชนในการแก้ไขปัญหาภายในชุมชนท้องถิ่นด้วยตนเอง

2.4.3 องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

นับตั้งแต่การปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยได้เริ่มวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งสุขาภิบาลกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2440⁴⁸ จนกระทั่งปัจจุบัน รัฐบาลได้มอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง (Develution) ซึ่งเป็นกรรมวิธีของการกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครอง (Decentralization) ซึ่งได้มีนักคิดหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

อุทัย หิรัญโต กล่าวว่า ระบบการปกครองท้องถิ่นมีองค์ประกอบ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

2. พื้นที่และระดับปัจจัยที่สำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับหน่วยปกครองมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชนจึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และระดับหน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็น 2 ระดับคือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่

3. การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่มากนักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

⁴⁷ ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : พินแชนแนลพริ้นติ้งเซ็นเตอร์, 2539), หน้า 28 - 29.

⁴⁸ เรื่องเดียวกัน.

4. องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตในการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎ ข้อบังคับควบคุมการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ

5. การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครองของประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อิสระในการปกครองท้องถิ่น สามารถใช้ดุลยพินิจของตนเองในการปฏิบัติการภายในขอบเขตของกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานราชการ

7. งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในกำกับดูแลจากรัฐเพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชน โดยส่วนรวม โดยการมีอิสระในการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ทั้งนี้มีได้หมายความว่า มีอิสระเต็มที่ทีเดียว คงหมายถึงเฉพาะอิสระในการดำเนินการเท่านั้น เพราะมีฉะนั้นแล้วท้องถิ่นจะกลายเป็นรัฐอธิปไตยไป⁴⁹

ประธาน คณะนิติศึกษากร ได้เสนอแนวความคิด ดังนี้

1. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการจัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมายและหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ จะมีสภาพเป็นนิติบุคคล

2. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นต้องไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชา (Hierarchy) ของหน่วยราชการเพราะจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy)

3. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นต้องมีองค์กรที่มาจากการเลือกตั้ง (Election) โดยประชาชนในท้องถิ่น เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองของประชาชน (Political Participation)

4. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจต่อการจัดเก็บรายได้ (Revenue) โดยการอนุญาตจากรัฐเพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้นำมาทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

⁴⁹ อุทัย หิรัญโต, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2539), หน้า 22.

5. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีอำนาจในการกำหนดนโยบายและต้องมีการควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นตามขั้นตอนของตนเองตามครรลองการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองอย่างแท้จริง

6. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นควรมีอำนาจในการออกกฎข้อบังคับเพื่อกำกับให้มีการปฏิบัติไปตามนโยบายหรือความต้องการของท้องถิ่น ได้แต่ทั้งนี้กฎข้อบังคับที่วางยังไม่ขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดของรัฐบาล

7. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้ว ยังคงอยู่ในความรับผิดชอบและอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยส่วนรวม⁵⁰

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยการปกครองที่ได้รับการจัดตั้งโดยกฎหมาย มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการบริหารและกำหนดนโยบายของตน ภายใต้กรอบพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยยังคงอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยส่วนรวม

2.4.4 หลักการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นจะบรรลุหลักการกระจายอำนาจได้นั้น รัฐบาลส่วนกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนจะต้องยึดวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งหน่วยปกครองท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วยหลักการสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงาน ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติหลักการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนี้

1) รัฐต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดรูปแบบแห่งรัฐ คือ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวกันจะแบ่งแยกมิได้

2) การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ทั้งนี้จะกระทบสาระสำคัญแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ มิได้

⁵⁰ประทาน คงฤทธิศึกษากร, “ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น”, เอกสารการศึกษาศาษา รัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, (อค์สำเนา).

3) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ⁵¹

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดหลักการสำคัญขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เพราะประเทศ มีขนาดกว้าง ตลอดจนความต้องการของแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน รัฐบาลกลางไม่สามารถให้บริการได้ตรงตามความต้องการและทั่วถึง ดังนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงเป็นผู้ตอบสนองความต้องการเหล่านั้นได้อย่างแท้จริง

2. เพื่อความเหมาะสมด้านเศรษฐกิจ เพราะแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน ทั้งสภาพความเป็นอยู่ วิถีชีวิต ดังนั้นการจัดตั้งองค์การส่วนท้องถิ่นขึ้น เพื่อจัดเก็บรายได้และนำรายได้นั้นไปบริหารพัฒนาท้องถิ่น เป็นการเปิด โอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกำหนดชะตากรรมของตนเอง หรือสวัสดิการของตนเอง เป็นการให้ท้องถิ่นได้มีการปรับใช้งบประมาณของตนเองให้เหมาะสมกับท้องถิ่น เป็นการประหยัดทั้งฝ่ายรัฐบาลและท้องถิ่นอีกด้วย

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่น เป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย และเป็นการวางรากฐาน ฝึกผู้นำทางการเมือง การปกครองท้องถิ่นจะเปิด โอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ให้ประชาชนร่วมรับผิดชอบท้องถิ่นตนเอง โดยการเลือกผู้แทนของตนเองเข้าไปบริหารทุกคนมี โอกาสแสดงความคิดเห็น และเป็นการเปิดโอกาสเปลี่ยนถ่ายผู้บริหาร คือ ผู้บริหารท้องถิ่นคนใด บริหารงานขาดประสิทธิภาพ ประชาชนก็สามารถปลดออกได้ เป็นการถ่ายเทหรือปลดผู้นำได้อย่างนุ่มนวลที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นการให้ผู้นำฝึกหัดตนเองจากการบริหารท้องถิ่น และอาจพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ในระดับสูงต่อไป และการเข้าร่วมของประชาชนนี้ยังหมายถึง การสอดคล้องคุณแลพฤติกรรมของผู้บริหารอีกด้วย ทำให้ผู้นำท้องถิ่นทำงานด้วยความมีประสิทธิภาพซื่อสัตย์ ผิดพลาดน้อย และการมีส่วนร่วมนี้ยังสามารถนำไปสู่การฝึกหัดที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเดียวกันนี้ในระดับชาติได้อีกด้วย

4. เป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาล ทั้งทางด้านงบประมาณ เวลา และบุคลากร กล่าวคือ การปกครองท้องถิ่นจะใช้งบประมาณของตนเอง หากรัฐบาลจะช่วยเหลือก็มีข้อกำหนดที่จำกัดอยู่ ดังนั้น จึงเป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาล โดยเฉพาะด้านงบประมาณ ตลอดจนเวลาเพราะรัฐบาลกลางมีต้องมา

⁵¹ บัญญัติ พุ่มพันธ์, อบต. ของเรา : ท้องถิ่นของเรา, (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2548), หน้า 34.

คอยแก้ปัญหาท้องถิ่นอีก ให้ท้องถิ่นดูแลกันเอง ตลอดจนมีต้องส่งบุคลากรจากส่วนกลางไปประจำท้องถิ่นอีกด้วย⁵²

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า หลักการปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่แบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาล ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกัน โดยหน่วยปกครองท้องถิ่นจะมีอำนาจอิสระในการบริหารงานและการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ที่ไม่ขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลส่วนกลาง แต่ทั้งนี้ยังคงอยู่ภายใต้ระเบียบ ข้อบัญญัติ และการกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐบาลส่วนกลาง

2.4.5 หน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การปกครองท้องถิ่น

หน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การปกครองท้องถิ่น ควรจะต้องพิจารณาถึงกำลัง งบประมาณ กำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และหน้าที่ความรับผิดชอบควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากเกินกว่าภาระ หรือเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลต้องการ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศ ก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น งานทะเบียนที่ดิน การศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการ มีข้อพิจารณา ดังนี้

1. เป็นงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ การจัดทำถนน การประปา สะพาน สวนหย่อม สวนสาธารณะ การกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น
2. เป็นงานที่เกี่ยวกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย เช่น งานดับเพลิง
3. เป็นงานที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม ด้านนี้มีความสำคัญมากต่อประชาชนในท้องถิ่นมาก เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการทางสาธารณสุข จัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็ก และคนชรา เป็นต้น
4. เป็นงานที่เกี่ยวกับการพาณิชย์ท้องถิ่น เป็นงานที่หากปล่อยให้ประชาชนดำเนินการเอง อาจไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควรจะเป็น จัดให้มีโรงรับจำนำ การจัดตลาด และงานต่าง ๆ ที่มีรายได้ โดยสามารถเรียกค่าบริการจากประชาชน⁵³

⁵²กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 65 ปี กรมการปกครองกับการพัฒนาประชาธิปไตย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่นกรมการปกครอง, 2539), หน้า 29 – 32.

⁵³มหาวิทยาลัยรามคำแหง, “การปกครองท้องถิ่น”, 16 กุมภาพันธ์ 2554, < <http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=4435.0>>(24 June 2011)

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองที่รัฐบาลได้มอบอำนาจในการบริหารจัดการ การเมืองการปกครองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล โดยมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวก การให้บริการสาธารณะ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สวัสดิการสังคม การจัดการสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการทะเบียนพาณิชย์ท้องถิ่นให้แก่ประชาชนในชุมชนท้องถิ่น

2.4.6 ประโยชน์ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้น โดยหลักการแล้วจะมีประโยชน์ คือ

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนในการบริหารประเทศ จำต้องอาศัยเงินงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัดภารกิจที่จะต้องบริการให้กับชุมชนต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ก็สามารถมีรายได้ มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบานี้เป็น การแบ่งเบาทั้งในด้านการเงิน ด้วบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

2. เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การปกครองประเทศนั้น โดยเฉพาะประเทศที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาล เช่น สหรัฐอเมริกา แบ่งเป็นมลรัฐต่าง ๆ การปกครองของสหรัฐจึงได้กระจายอำนาจให้ มลรัฐต่าง ๆ ไป เพื่อแต่ละรัฐจะได้จัดการปกครองให้สอดคล้องกับความต้องการของตน และภายใต้มลรัฐ (State) หน่วยการปกครองที่จะสนองความต้องการหรือสัมผัสกับประชาชนมากที่สุด คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่น

ที่กล่าวว่า หน่วยการปกครองท้องถิ่นสามารถสนองตอบ (Response) ต่อความต้องการของประชาชนได้ ก็เพราะหน่วยการปกครองทั้งสองนี้จะมีการเลือกตั้งและโดยวิธีการเลือกตั้ง สภาท้องถิ่นและผู้บริหารก็ย่อมมาจากการเลือกตั้ง ดังนั้นเมื่อความประสงค์ ของประชาชนมีอย่างไร เขาก็อาจแสดงความต้องการได้เสมอ การปกครองท้องถิ่นจึงถือได้ว่า เป็นหน่วยการปกครองที่สนองความต้องการ และทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง (Political participation) ได้

3. ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น การปกครองตนเอง (local-self government) ของแต่ละชุมชนนั้น เป็นที่ตระหนักว่า แต่ละท้องถิ่นจะได้มีโอกาสในการกำหนดนโยบาย และการควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายที่ท้องถิ่นต้องการ และในบรรดานโยบายดังกล่าว แน่นนอนย่อมเป็นความต้องการของคนในท้องถิ่นที่จะให้ได้มาซึ่งความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นเป็นที่ทุกคนก็ต้องการให้ท้องถิ่นตนเองเจริญ บ้านเมืองมีฐานะดี มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย และโดยนัยนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ย่อมมีภาระอันสำคัญในการสร้างสรรค์

ความเจริญ ทั้งในทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งกล่าวโดยตรงแล้วการปกครองท้องถิ่นก็ย่อมจะเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

4. เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเมือง (political development) สำหรับประเทศด้อยพัฒนา หรือประเทศกำลังพัฒนา (developing countries) ทั้งหลาย การปกครองท้องถิ่นจะเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์อันสำคัญที่จะพัฒนาทางการเมืองได้ การพัฒนาทางการเมืองดังกล่าวนี้หมายถึง การที่ทำให้เกิดการเรียนและมีความเข้าใจในระบบการเมือง รู้ถึงการเข้ามามีบทบาทหรือส่วนร่วมทางการเมือง (participation) ทั้งนี้ ก็โดยที่ระบบการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการเลือกตั้ง มีระบบพรรคการเมืองระดับท้องถิ่น มีการต่อสู้และการแข่งขันทางการเมือง ตามวิถีทางและตามกติกา (rule of the game) ในที่สุดจะทำให้ประชาชนเข้าใจถึงระบบการปกครองตนเอง เข้าใจถึงหน้าที่ ฝ่ายนิติบัญญัติ เข้าใจถึงหน้าที่ฝ่ายบริหาร เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหาร เข้าใจถึงคุณค่าของการควบคุมโดยประชาชน (popular control) ในที่สุดก็จะทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองได้⁵⁴

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นมีประโยชน์ในการช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ในการบริหารงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเพื่อให้ประชาชน ได้มีการเรียนรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนเข้าใจในบทบาทการมีส่วนร่วมของตนเองในเวทีการเมือง การปกครองในระดับท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนต่อไป

2.5 บริบทพื้นที่ของเทศบาลตำบลยางน่อง

สภาพทั่วไป

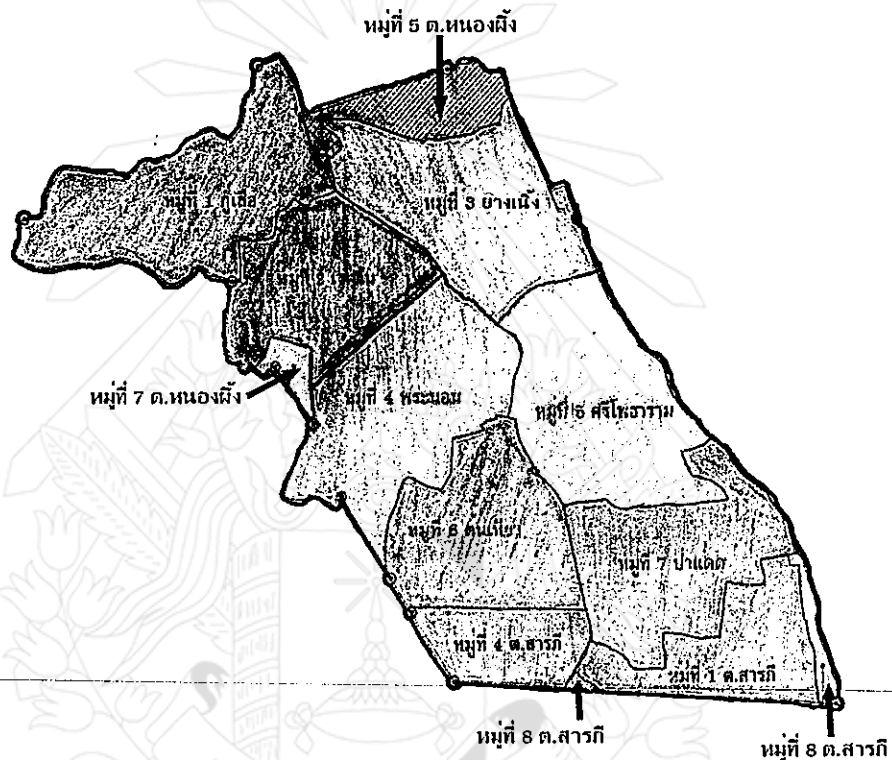
เทศบาลตำบลยางน่อง ตั้งอยู่ในเขตท้องถิ่นอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับการจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2488 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2500 โดยกำหนดให้เขตสุขาภิบาลตำบลยางน่องครอบคลุมพื้นที่ตำบลยางน่องทั้งตำบล มีจำนวนพื้นที่โดยประมาณ 10.04 ตารางกิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วย 12 หมู่บ้าน ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้ประกาศให้เป็นสุขาภิบาล เนื่องจากมีฐานะการคลังเพียงพอที่จะบริหารงานประจำของสุขาภิบาลได้และประกาศใช้ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 112 ตอนพิเศษ 31 เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 เป็นผลให้ได้ประธานกรรมการสุขาภิบาลมาจากการเลือกตั้ง ตั้งแต่วันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา และ

⁵⁴ เรื่องเดียวกัน.

ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล สุขาภิบาลยางน่อง จึงได้เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลยางน่องเป็นเทศบาลตำบลยางน่อง ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

ลักษณะที่ตั้ง / อาณาเขต และเขตการปกครอง

ที่ตั้ง ชุมชนเทศบาลตำบลยางน่องอยู่ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 106 (เชียงใหม่ – ลำพูน) เป็นระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งสิ้น 10.04 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6,300 ไร่ โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเทศบาลตำบลหนองผึ่ง อำเภอสารภี
ทิศใต้	ติดต่อกับเทศบาลตำบลสารภี อำเภอสารภี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเทศบาลตำบลชมพู และเทศบาลตำบลไชยสถาน อำเภอสารภี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเทศบาลตำบลหนองผึ่ง และเทศบาลตำบลหนองแฝก อำเภอสารภี

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม / ขนส่ง

ถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง จำนวน 2 สาย

สภาพถนน คอนกรีต จำนวน 1 สาย ระยะทาง 15 กิโลเมตร

ลาดยาง จำนวน 1 สาย ระยะทาง 14 กิโลเมตร

ทางหลวงท้องถิ่น จำนวน 1 สาย

สภาพถนน ลาดยาง จำนวน 1 สาย ระยะทาง 1 กิโลเมตร

ถนนท้องถิ่น จำนวน 215 สาย

สภาพถนน คอนกรีต จำนวน 167 สาย ระยะทาง 38,604 กิโลเมตร

: ลาดยาง จำนวน 23 สาย ระยะทาง 4,888 กิโลเมตร

ลูกรัง จำนวน 25 สาย ระยะทาง 537 กิโลเมตร

การไฟฟ้า

การไฟฟ้า กระแสไฟฟ้าที่ใช้ภายในชุมชน การไฟฟ้าจังหวัดลำพูนเป็นผู้ดำเนินการ ที่ตั้งของสำนักงาน ตั้งอยู่ถนนยางเนิ้ง – ขัวมุง ตำบลหนองแฝก อำเภอสารภี มีพื้นที่ประมาณ 40 ตารางวา กระแสไฟฟ้าที่นำมาบริการได้รับจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิต เป็นสถานีย่อยติดกับลำพูนหมู่ที่ 2 บ้านป่าเสา หมู่ที่ 8 ตำบลอุโมงค์ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนทั้งนอกเขตและในเขตเทศบาล จำนวน 8,754 ครัวเรือน

ถนนในเขต อปท. ที่มีไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน 215 สาย

การประปา

การประปา ประชาชนส่วนใหญ่ใช้น้ำบาดาลจากบ่อ ซึ่งจุดเองลึกประมาณ 16 เมตร น้ำที่ได้เป็นสนิมดำเป็นน้ำสนิม ปัจจุบันการประปาส่วนภูมิภาค ได้ขยายเขตจำหน่ายน้ำประปายังเทศบาลตำบลยางเนิ้ง บางหมู่บ้านได้ใช้บริการแล้ว มีประปาหมู่บ้าน จำนวน 2 แห่ง

การสื่อสารและโทรคมนาคม

การสื่อสาร มีบริการทางไปรษณีย์โทรเลข ที่ตั้งของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด (สาขาสารภี) เลขที่ 44 หมู่ที่ 3 ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี มีพนักงานจำนวน 17 คน ให้บริการรับ – จ่ายจดหมาย ธรรมดา ลงทะเบียน โทรเลข พัสดุ ตัวแลกเงิน และธนาคัติ

ด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ / รายได้ประชากร

เศรษฐกิจของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางการเกษตร ซึ่งเป็นผลผลิตที่มีชื่อของอำเภอสารภี ได้แก่ ลำไย ดังนั้นเกษตรกรจึงมีรายได้ต่อหัวประมาณ 50,000 บาทต่อครัวเรือนต่อปี

การเกษตรกรรม

จากข้อมูลการใช้ดินเพื่อการเกษตรของตำบลยางเนิ้งในปี 2552 พบว่าในเขตเทศบาลมีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งสิ้น 3,176 ไร่ โดยมีการใช้พื้นที่ทำการเกษตร 2,154 ไร่ ใช้ที่ดินเพื่อการทำนา 635 ไร่ ใช้การปลูกผัก 240 ไร่ พื้นที่สวนผลไม้ 1,380 ไร่ ส่วนพื้นที่การทำไร่และอื่น ๆ 30 ไร่ ไม้ผลที่สำคัญถือเป็นพืชเศรษฐกิจในเขตตำบลยางเนิ้ง ได้แก่ ลำไย ในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรเกษตรกรจะนำไปจำหน่ายในตัวเมือง หรือมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อถึงพื้นที่

การอุตสาหกรรม

การอุตสาหกรรมในเขตของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง มีโรงงานอุตสาหกรรมหลายประเภทจึงแยกประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ ๆ หลายโรงงาน ซึ่งสร้างรายได้ให้กับเทศบาลอย่างมาก โดยสามารถแยกประเภทได้ดังนี้

1. จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ 3 แห่ง (มีคนงานตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป หรือมีทรัพย์สินเกินกว่า 50 ล้านบาท)
2. จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง 15 แห่ง (มีคนงานตั้งแต่ 10 - 48 คนหรือมีทรัพย์สินถาวรตั้งแต่ 10 - 50 ล้านบาท)
3. จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก 3 แห่ง (มีคนงานต่ำกว่า 10 คน หรือมีทรัพย์สินถาวร 1 ล้านบาท)

กิจการอุตสาหกรรม

1. โรงงานเครื่องเคลือบ 2 แห่ง ได้แก่ โรงงานศรีวรรณ
โรงงานอุตสาหกรรมแหลมทองบล็อคฯ
2. โรงงานยาสูบ 1 แห่ง ได้แก่ โรงงานไซแอมโทบาคโค
3. โรงงานเย็บผ้า 1 แห่ง ได้แก่ โรงงานโปรอินคัสทรีส์
4. โรงผลิตกล่องกระดาษ 1 แห่ง ได้แก่ หจก.ลานนาบรรจุภัณฑ์
5. โรงงานบรรจุแก๊ส 1 แห่ง ได้แก่ บริษัท ยูนิคแก๊สฯ
6. โรงงานผลิตน้ำดื่ม - แห่ง
7. โกดังเก็บสินค้า 2 แห่ง ได้แก่ บริษัท ห้างกระจกตั้งน้ำ, บริษัท เชียงใหม่เมธิ

8. โรงกลิ้งเหล็ก 3 แห่ง ได้แก่ บริษัท พีดีเอสเชียงใหม่ วิศวกรรม จำกัด
นายอินสม เวียงนาคม และนายสายชล เกตุเพชร

9. โรงผลิตน้ำดื่ม 1 แห่ง ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มน้ำดื่มศรีโพธาราม
การพาณิชย์กรรม / การบริการ

1. การพาณิชย์

1.1 ธนาคาร	4	แห่ง
1.2 บริษัท	28	แห่ง
1.3 ห้างหุ้นส่วนจำกัด	8	แห่ง
1.4 ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	1	แห่ง
1.5 ร้านค้าต่างๆ	123	แห่ง
1.6 สถานีบริการน้ำมัน	3	แห่ง
1.7 ตลาดสด	2	แห่ง
1.8 โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง
1.8 สถานธนาภิบาล	1	แห่ง

2. สถานบริการ

2.1 ร้านอาหาร	22	แห่ง
2.2 สถานีขนส่ง	-	แห่ง
2.3 อื่น ๆ (ร้านตัดผม, ร้านเสริมสวย, ร้านตัดผ้า, คลินิก, สระน้ำ)	22	แห่ง

จำนวนประชากร

จำนวนบ้าน 3,854 หลังคาเรือน

จำนวนประชากร 8,576 คน

แยกเป็น - ชาย 4,412 คน

- หญิง 5,164 คน

ศาสนา

1. ผู้นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 80 ของจำนวนประชากร วัด จำนวน 8 วัด

- 1.1 วัดคู่เสื่อ หมู่ที่ 1 ตำบลยางเนิ้ง
- 1.2 วัดเวฬุวัน หมู่ที่ 2 ตำบลยางเนิ้ง
- 1.3 วัดแสนหลวง หมู่ที่ 3 ตำบลยางเนิ้ง
- 1.4 วัดพระนอนป่าเก็ดดี หมู่ที่ 4 ตำบลยางเนิ้ง
- 1.5 วัดศรีโพธาราม หมู่ที่ 5 ตำบลยางเนิ้ง

- 1.6 วัดตันเหียว หมู่ที่ 6 ตำบลยางเนิ้ง
- 1.7 วัดมงคลวนาราม หมู่ที่ 1 ตำบลสารภี
- 1.8 วัดตันฝิ่ง หมู่ที่ 8 ตำบลสารภี
2. ผู้นำถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 8 ของจำนวนประชากร โบสถ์คริสต์ จำนวน 1 แห่ง
- 2.1 โบสถ์คริสต์จักรสันติสุข หมู่ที่ 1 ตำบลยางเนิ้ง
3. ผู้นำถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 2 ของจำนวนประชากร มัสยิด จำนวน - แห่ง
- การศึกษา

ตำบลยางเนิ้งเป็นเขตเทศบาลอีกทั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองเชียงใหม่เพียง 7 กิโลเมตร บนถนนสายเชียงใหม่ - ลำพูน การคมนาคมสะดวกทำให้ตำบลยางเนิ้ง เป็นศูนย์กลางของการศึกษาเป็นที่ตั้งของโรงเรียนประจำอำเภอ มีโรงเรียนในเขตเทศบาลให้บริการการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน

โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา 1 แห่ง

1. โรงเรียนสารภีพิทยาคม

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 4 2 แห่ง

1. โรงเรียนวัดเวฬุวัน

2. โรงเรียนวัดศรีโพธาราม

เอกชน 2 แห่ง

1. โรงเรียนวรานีกุล

2. โรงเรียนวชิราลัย

โรงเรียนระดับอนุบาล, ศูนย์เด็กเล็ก

- รัฐบาล 2 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดเวฬุวัน ศูนย์เด็กเล็กเทศบาลตำบล

ยางเนิ้ง

- เอกชน 4 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนวรานีกุล โรงเรียนสุปราณี โรงเรียน

บ้านสวนพิมพรรณ โรงเรียนพิมมาลา

โรงเรียนระดับมัธยม

- รัฐบาล 2 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนสารภีพิทยาคม โรงเรียนวัดเวฬุวัน

- เอกชน 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนวชิราลัย

กีฬา นันทนาการ/พักผ่อน

1. สนามกีฬาเอนกประสงค์ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

- สนามกีฬาเอนกประสงค์วัดคู่อี้อ

- สนามกีฬาเอนกประสงค์วัดตันเหียว

2. สนามฟุตบอล จำนวน 2 แห่ง ได้แก่
 - สนามฟุตบอลตันเหี้ยว
 - สนาม ฟุตบอลป่าเป้า หมู่ที่ 7 ตำบลยางเนิ้ง
3. สนามบาสเก็ตบอล จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ สนามบาสเก็ตบอลวัดคู่เสือ
4. สนามตะกร้อ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่
 - สนามตะกร้อวัดคู่เสือ
 - สนามตะกร้อโรงเรียนเวฬุวัน
 - สนามตะกร้อวัดตันเหี้ยว
 - สนามตะกร้อป่าเป้า หมู่ที่ 7 ตำบลยางเนิ้ง
5. ห้องสมุดประชาชน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่
 - ห้องสมุดประชาชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอสารภี
 - ห้องสมุดประชาชน ศูนย์การเรียนรู้ตำบลยางเนิ้ง วัดศรีโพธาราม
6. สวนสาธารณะ จำนวน 2 แห่ง

สาธารณสุข

ศูนย์บริการสาธารณสุข/สถานีอนามัย จำนวน 1 แห่ง

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางเนิ้ง

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1. สถิติเพลิงไหม้ในรอบปี (1 มกราคม 2551 - 16 มิถุนายน 2552) 104 ครั้ง
2. ความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุเพลิงไหม้ในรอบปีที่ผ่านมา ทรัพย์สินมูลค่า

350,000.- บาท

3. รถยนต์ดับเพลิง จำนวน 1 คัน แยกเป็น (แยกตามขนาดจุน้ำ)
 - คันที่ 1 จุน้ำได้ 4,000 ลิตร
4. รถบรรทุกน้ำ จำนวน 2 คัน แยกเป็น (แยกตามขนาดจุน้ำ)
 - คันที่ 1 จุน้ำได้ 5,000 ลิตร
 - คันที่ 2 จุน้ำได้ 10,000 ลิตร
5. เครื่องดับเพลิงหามหาม จำนวน 5 เครื่อง
6. พนักงานดับเพลิง จำนวน 12 คน
7. อาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 160 คน

สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

แหล่งน้ำ

- หนอง บึง จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ หนองพานกักเก็บน้ำประมาณ 33,000 ลบ.ม.
- คลอง ลำธาร ห้วย จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ ลำน้ำแม่สะลาบ
- ฝาย จำนวน 1 แห่ง
- เขื่อน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ ลำเหมืองพญาคำ ลำเหมืองแม่ฟ้าผ่า

การระบายน้ำ

1. จำนวนราง/ระบายน้ำ จำนวน 18 แห่ง
รวมระยะทาง 2.6 กิโลเมตร
2. ถนนที่มีราง/ท่อระบายน้ำด้านเดียว จำนวน 18 สาย
รวมระยะทาง 2.6 กิโลเมตร
3. ถนนที่ไม่มีราง/ท่อระบายน้ำ จำนวน 86 สาย
ระยะเฉลี่ยที่น้ำท่วมขังประมาณเดือนสิงหาคม สาเหตุของน้ำท่วมขังเกิดจาก ลำเหมือง

ต้นทุน

การจัดเก็บขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล

วิธีการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอย โดยมี การจ้างเอกชนกำจัดขยะ ปริมาณขยะ 11.30 ตัน/วัน

การจัดเก็บค่าธรรมเนียม กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล

1. โรงงานอุตสาหกรรม 2,000 บาท/เดือน
2. จำหน่ายถุงขยะในราคาถุงละ 7 บาท

ด้านการเมือง - การบริหาร

ปัจจุบันเทศบาลตำบลยางเนิ้งมีพื้นที่ 10.04 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ตำบลยางเนิ้ง และตำบลหนองผึ้ง (บางส่วน) ตำบลสารภี (บางส่วน) รวมเป็น 13 หมู่บ้าน

อัตรากำลังและบุคลากร

เทศบาลตำบลยางเนิ้ง เป็นเทศบาลระดับกลาง มีพนักงานและลูกจ้าง ดังนี้ พนักงานเทศบาลรวมทั้งสิ้น 101 คน แยกได้ดังนี้

(1) พนักงานเทศบาลสามัญ	จำนวน 33 คน
(2) ลูกจ้างเทศบาลรวมทั้งสิ้น	จำนวน 68 คน
- ลูกจ้างประจำ	จำนวน 14 คน
- พนักงานจ้างตามภารกิจ	จำนวน 24 คน

- พนักงานจ้างทั่วไป

จำนวน 30 คน⁵⁵

2.5.1 ปัญหาการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง

เทศบาลตำบลยางเนิ้ง เป็นเทศบาลขนาดกลาง ที่ได้มีการดำเนินการพัฒนาทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม จิตสำนึก คุณธรรม และจริยธรรม เพื่อการบรรลุผลสำเร็จอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ได้ยึดนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดนโยบายการพัฒนาเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ตามภารกิจและบทบาทที่กฎหมายเกี่ยวกับเทศบาลได้กำหนดไว้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ตลอดถึงการให้บริการสาธารณะ และพัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา เทศบาลตำบลยางเนิ้งต้องประสบกับปัญหาการบริหารงานที่สำคัญอยู่หลายประการ โดยแบ่งลักษณะปัญหาตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังนี้

1. ด้านหลักนิติธรรม

1.1 ปัญหาประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการบริหารงานของเทศบาล

1.2 ปัญหาสมาชิกสภาเทศบาลบางคนไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการเป็นผู้แทนประชาชนเท่าที่ควร และเข้ามาแทรกแซงการบริหารงานของข้าราชการฝ่ายประจำ

1.3 พนักงานเทศบาลบางคน ยังปฏิบัติงานไม่เป็นระบบ ยังยึดติดกับระบบงานแบบเก่า ไม่ยอมรับระเบียบ กฎเกณฑ์ใหม่ ๆ มีระบบการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อน

2. ด้านหลักคุณธรรม

2.1 ปัญหาการจัดเก็บภาษีรายได้ไม่ทั่วถึง เพราะประชาชนมีการหลบเลี่ยงภาษี

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการที่ไม่เป็นธรรม เช่น การปรับเงินเดือนเพิ่มร้อยละ 8 ให้กับพนักงาน เทศบาล ตามการปรับเงินเดือนของข้าราชการ พลเรือน เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2553 และวันที่ 1 มกราคม 2555 ที่ผ่านมา ซึ่งปัจจุบันเทศบาลตำบลยางเนิ้งยังคงได้รับเป็นเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวอยู่ ซึ่งทำให้แตกต่างจากข้าราชการทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการบรรจุ แต่งตั้ง โอน ย้าย เช่น การสอบเพื่อแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการ เมื่อสอบได้แล้วไม่สามารถหากรอบอัตราตำแหน่งเพื่อบรรจุแต่งตั้งได้ หรือมีกรอบอัตรา

⁵⁵เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, “แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 – 2556)”, เชียงใหม่ : เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, 2553, (อัดสำเนา).

สำหรับตำแหน่งที่เทศบาลต้องการแต่ไม่สามารถรับโอน/ย้ายได้ เนื่องจากจำกัดงบประมาณไม่เพียงพอและจะส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ตามมาตรา 35 แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ที่ห้ามเกินร้อยละ 40

2.4 ส่วนราชการภายในเทศบาลบางหน่วยงาน ไม่ได้บริการหรือให้ความสะดวกแก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการเท่าที่ควร

3. ด้านความโปร่งใส เทศบาลยังไม่สามารถควบคุมได้ทุกหน่วยงาน

4. ด้านหลักการมีส่วนร่วม

4.1 ปัญหาประชาชนขาดความสนใจทางการเมือง เนื่องจากรู้สึกเบื่อหน่ายกับสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศที่วุ่นวาย มีการเลือกตั้งบ่อยครั้ง

4.2 ปัญหาการประสานงานขอความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับประชาชนเป็นไปค่อนข้างลำบาก เนื่องจากประชาชนบางส่วนคิดว่าเป็นหน้าที่ของเทศบาลที่ต้องบริการประชาชน

4.3 คณะกรรมการชุมชนที่เทศบาลแต่งตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนชุมชน บางคนไม่ได้เข้าร่วมในการทำกิจกรรม

5. ด้านหลักความรับผิดชอบ

5.1 ปัญหาพนักงานเทศบาลบางคนไม่ค่อยสนใจให้การติดตามเรื่องงาน หรือแก้ไขปัญหาลุप्तรรค ตลอดจนการยอมรับเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามาในระบบงาน เช่น ด้านระเบียบกฎหมาย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม เป็นต้น

5.2 ปัญหาการประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในพื้นที่ด้วยตนเอง เช่น เทศบาลกับเทศบาล เทศบาลกับองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทำให้การดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินงานร่วมกันเกิดความล่าช้า และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

6. ด้านหลักความคุ้มค่า

6.1 ปัญหางบประมาณที่จำกัด มีอำนาจไม่เต็มที่ แต่มีภารกิจมาก ทั้งภารกิจตามอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.เทศบาล ภารกิจถ่ายโอน และภารกิจตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล จึงต้องพึ่งพางบประมาณจากส่วนกลาง⁵⁶

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การบริหารงานของเทศบาลตำบลยางเนิ้งได้ประสบกับปัญหาหลายประการไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของประชาชนที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการบริหารงานในรูปแบบของเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลบางคนไม่รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง ปัญหาการ

⁵⁶เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, “รายงานการประชุมหัวหน้าส่วนราชการ ประจำเดือนมิถุนายน 2555”, เชียงใหม่ : เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, 2555, (อัดสำเนา).

บริหารจัดการงบประมาณ ตลอดจนทั้งตัวพนักงานเทศบาลเองที่ไม่สนใจในการปฏิบัติตามหรือศึกษาระเบียบกฎหมายใหม่ ๆ ที่ใช้ในการบริหารงานของเทศบาลทำให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการไม่ค่อยมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2.5.2 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ศักยภาพ และข้อจำกัดในการพัฒนาของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง

ในการศึกษาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ศักยภาพ และข้อจำกัดในการพัฒนาของเทศบาลตำบลยางหนึ่งนั้น ได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์สวอท (SWOT Analysis) SWOT เป็นคำย่อในภาษาอังกฤษสามารถอธิบายได้ ดังนี้

S = Strengths หรือจุดแข็ง หมายถึง ปัจจัยภายในต่าง ๆ ที่ช่วยให้การพัฒนาในระยะยาวของเทศบาลตำบลยางหนึ่งประสบผลสำเร็จ

W = Weaknesses หรือจุดอ่อน หมายถึง ปัจจัยภายในต่าง ๆ ที่หากไม่ได้รับการแก้ไขอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในระยะยาวของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง และทำให้การพัฒนาอาจไม่ประสบผลสำเร็จตามแผนที่วางไว้

O = Opportunities หรือโอกาส หมายถึง ปัจจัยเกื้อหนุนภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในระยะยาวของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง ปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เทศบาลจะต้องติดตาม คาดคะเน และหาโอกาสที่จะนำเอาปัจจัยเกื้อหนุนเหล่านั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในระยะยาวให้มากที่สุด

T = Threats หรือภัยคุกคาม หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคและข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นอุปสรรคหรือเป็นผลเสียต่อการพัฒนาในระยะยาวของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง

SWOT Analysis เป็นเทคนิคที่ใช้กันมากในการบริหารธุรกิจ และต่อมาได้ถูกนำมาใช้โดยส่วนราชการหลายแห่งในการวิเคราะห์ศักยภาพ โอกาส และข้อจำกัดของการพัฒนา เช่น การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดของกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น การนำเอาเทคนิคการวิเคราะห์แบบสวอทมาใช้ในการประเมินศักยภาพ ความพร้อมและปัจจัยเกื้อหนุน และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง นอกจากจะช่วยให้เข้าใจได้ง่ายและมองเห็นภาพได้ชัดเจนอีกด้วย

เทศบาลตำบลยางหนึ่ง ได้นำหลักการดังกล่าวมาดำเนินการวางแผน ซึ่งจากการใช้เทคนิคสวอทวิเคราะห์สถานการณ์ของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง ในการจัดประชุมเวทีประชาคมเมือง ซึ่งได้สรุปผลการวิเคราะห์ทั้งหมด 8 ชุมชน ดังนี้

การวิเคราะห์โดยเทคนิค Swot นี้ ได้ใช้ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง ทั้งทางด้านสภาพทั่วไป ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม

ด้านการเมืองการบริหาร และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้รวบรวมขึ้นเพื่อนำเสนอ ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งจะเป็นโยบายต่อเทศบาลในการนำไปใช้ในงานด้านอื่น ๆ เช่น การจัดทำแผนพัฒนาสามปี การจัดทำแผนปฏิบัติการ การจัดทำเอกสารบรรยายสรุป และการวางแผนทางการบริหารทั่ว ๆ ไป

จุดแข็ง (Strengths)

1. มีประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ดีงาม อาทิเช่น มีวงดนตรีพื้นเมือง
2. มีต้นยางใหญ่ที่สวยงามประดับด้วยดอกเอื้อง หนาทึบ สองข้างถนนมีแห่งเดียวในโลก และถือเป็นถนนสายประวัติศาสตร์
3. ใกล้ตัวจังหวัด การคมนาคมสะดวก มีการขยายถนนหลายสาย
4. ราษฎรตื่นตัวมีส่วนร่วมในการพัฒนา ประชาชนให้ความสนใจเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมจำนวนมาก
5. มีการเพาะปลูก มีการทำการเกษตรทุกประเภท อาทิเช่น อ้อย ลำไย พืชผักสวนครัว ฯลฯ
6. มีโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาหลายแห่ง
7. มีส่วนราชการ อาทิเช่น สถานีตำรวจภูธรอำเภอสารภีตั้งอยู่ในพื้นที่ของเทศบาล

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. กลุ่มอาชีพมีหลายกลุ่ม แต่ไม่มีความเข้มแข็ง ยังไม่มีความชัดเจนในการบริหารจัดการของแต่ละกลุ่มอาชีพ
2. ผังเมืองยังไม่ดีพอ เกิดปัญหาน้ำท่วมบ่อย ระบบน้ำประปาไม่ทั่วถึง
3. มีปัญหาสิ่งแวดล้อม ขยะ มลภาวะทางอากาศ
4. การจราจรแออัด ขาดความร่วมมือจากคนบางกลุ่ม
5. ไม่มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
6. ขาดแหล่งน้ำสำหรับการเกษตร
7. ขาดตลาดรองรับในสินค้าทางการเกษตรและสินค้าผลิตภัณฑ์ OTOP
8. กลุ่มองค์กรชุมชนยังไม่เข้มแข็ง ยังไม่มีความสามัคคีกัน
8. ขาดสถานที่ในการรวมกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมร่วมกัน
10. ที่ดินส่วนใหญ่เป็นของนายทุนต่างจังหวัด
11. เกิดอุบัติเหตุบนถนนสายเชียงใหม่ – ลำพูน และบริเวณสี่แยก/สามแยก บ่อยครั้ง
12. การตัด/ขยายถนน ทำให้การรวมตัวของชุมชนยากขึ้น
13. มีปริมาณคนยากจน และคนตกเกณฑ์ จากข้อมูล จปฐ. ปี 2546, 2547 จำนวนมากกว่า

2.5.3 นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารเทศบาลตำบลยางน่อง

แนวนโยบายการพัฒนาของคณะผู้บริหาร ได้กำหนดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่แบบบูรณาการ ดังนี้

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน และจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งในด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ อันเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน ให้กับประชาชนอย่างเพียงพอ โดยจะดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง โดยเน้นการพัฒนาถนน สะพาน รางระบายน้ำให้ได้มาตรฐาน
2. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการบริโภคให้แก่พื้นที่ประสบภัยแล้ง
3. สนับสนุนการจัดตั้งโรงน้ำดื่มสะอาด เพื่อสุขภาพที่ดี บริการประชาชน
4. สนับสนุนการขยายระบบสาธารณูปโภคระบบประปาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

ด้านการพัฒนาสังคม การศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณภาพชีวิตของประชาชน

เพื่อพัฒนาการศึกษา สังคม คุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกระดับ ตลอดจนทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจะดำเนินการ ดังนี้

1. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน เพื่อสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้
2. สนับสนุนการศึกษา อุปกรณ์การเรียน แก่เด็กและเยาวชนในท้องถิ่น
3. พัฒนาสภาพเด็กและเยาวชนให้มีบทบาททางสังคมมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพให้เด็กและเยาวชนเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมในอนาคต
4. ส่งเสริมการกีฬา นันทนาการ และสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาหมู่บ้าน
5. ส่งเสริม สืบสาน และอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และประเพณีท้องถิ่น โดยจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
6. ปรับปรุงภูมิทัศน์วัด ให้เป็นสถานที่พักผ่อนทางจิตใจ โดยจัดตั้งศูนย์บริการเทคโนโลยีท้องถิ่น

7. จัดตั้งศูนย์พัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และเด็กนักเรียนที่ขาดผู้อุปการะ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น มีสุข สามารถพึ่งตนเองได้ และดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี
8. จัดตั้งกลุ่มหนุ่มสาวประจำตำบลและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม
9. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มพลังมวลชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของหลักศาสนา

ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

เพื่อพัฒนาระบบบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน รวมถึงการส่งเสริมสุขภาพ และระบบสุขภาพที่ดี โดยจะดำเนินการ ดังนี้

1. จัดตั้งศูนย์สุขภาพชุมชนเทศบาลตำบลยางเนิ้ง เพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพที่ดี
2. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) ด้านสาธารณสุข เพื่อให้ความรู้ในการป้องกันโรคและดูแลรักษาสุขภาพของประชาชนในระดับพื้นฐาน
3. จัดตั้งศูนย์สร้างเสริมสุขภาพ สนับสนุนให้ประชาชนได้ออกกำลังกายให้เหมาะสมตามวัย
4. ปรับปรุงตลาดเช้ายางเนิ้ง ให้เป็นตลาดสะอาด ปลอดภัย ได้มาตรฐาน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้บริโภคอาหารที่สะอาดปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ

ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี เพิ่มพื้นที่สีเขียว ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ปลูกจิตสำนึกและความตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยจะดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อสร้างโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะหนองพาน ให้เป็นปอดของประชาชนคนยางเนิ้ง
2. ปลูกฝังจิตสำนึก และความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการปรับปรุง ภูมิทัศน์สองข้างทางถนนสายเชียงใหม่ - ลำพูน

ด้านความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เพื่อพัฒนาระบบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น รวมไปถึงการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยจะดำเนินการ ดังนี้

1. จัดเวรยาม อาสาสมัครชุมชน ประจำหมู่บ้าน

2. จัดระบบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ
3. ปรับปรุงระบบสัญญาณจราจร ตลอดจนส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึก และวินัยจราจรแก่ประชาชน

4. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร.เทศบาลตำบลยางน่อง
 5. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของตำรวจชุมชนตำบลยางน่อง
- ด้านการพัฒนาการบริหาร และพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น**

เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชน และการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีโอกาสนเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเทศบาลฯ เพื่อประสานประโยชน์ให้เกิดความเสมอภาคและมีความสมดุล ดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะ และความรับผิดชอบต่อประชาชนโดยรวม โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. การดำเนินงานเทศบาลเคลื่อนที่ เพื่อรับฟังปัญหา และข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของประชาชน ต่อเทศบาล
2. เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยร่วมค้นหาสาเหตุ ปัญหา ความต้องการ รวมทั้งวางแผน ตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ประเมินผล เน้นการบริหารจัดการที่ดี สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
3. จัดทำเวทีประชาคม จัดทำประชาพิจารณ์ ในการบริหารกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม
4. เน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของเทศบาลฯ เพื่อรองรับการบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุด

2.5.4 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลยางน่อง

ยุทธศาสตร์ : ด้านการแก้ไขปัญหาคความยากจน

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตรกรรม หัตถกรรม และผู้ประกอบการ
3. สร้างอาชีพให้ประชาชนและชุมชน

ยุทธศาสตร์ : ด้านการศึกษา การกีฬา การศาสนาและวัฒนธรรม

1. พัฒนาการศึกษาระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งถึง และมีคุณภาพ
2. พัฒนาสุขภาพอนามัย กีฬา และนันทนาการให้ประชาชนอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ
3. ส่งเสริมอนุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
4. ส่งเสริมศาสนาวัฒนธรรมในชุมชน

5. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครอบครัวมีการทำกิจกรรมร่วมกัน

ยุทธศาสตร์ : ด้านการสาธารณสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิต

1. การสร้างสุขภาพและคุ้มครองผู้บริโภค

2. พัฒนาการบริหารและการจัดบริการด้านสาธารณสุข

3. พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างถูกต้อง

4. ส่งเสริม อสม. ให้มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพและมีมาตรการทางสังคมในการจัดการสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคได้อย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ : ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และการวางผังเมือง

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสาธารณูปโภคให้สะดวก ปลอดภัย ทุกพื้นที่

2. พัฒนาระบบจราจรตามมาตรฐานขนส่งทางบก

3. พัฒนาแหล่งน้ำในชุมชน

4. พัฒนาการใช้ที่ดิน ตาม พระราชบัญญัติผังเมือง และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว

1. สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. คัดแยกขยะในสถานที่ท่องเที่ยว และวัดอย่างมีระบบ

3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม

4. ปรับปรุงภูมิทัศน์บ้านเมืองให้สวยงามและสะอาดตามหลักภูมิสถาปัตยกรรม

5. พัฒนาการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม อย่างมีส่วนร่วม

6. ดำเนินการป้องกันการทำลายดินยาง และสวนสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ : ด้านความมั่นคงความปลอดภัย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันยาเสพติด และผู้มีอิทธิพล

1. การจัดระเบียบสังคม พัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และภัยคุกคาม

2. สร้างความรัก สามัคคี และสมานฉันท์ เพื่อให้เกิดความมั่นคง และความสงบสุขของสังคม

3. สร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีความเชื่อมั่น และเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครอง และการบริหาร

4. รณรงค์ปลูกพลังแผ่นดินต่อต้านยาเสพติด และผู้มีอิทธิพล

5. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และผู้มีอิทธิพล

ยุทธศาสตร์: ด้านการบริหารจัดการที่ดี

1. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน
2. ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรให้มีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนอย่างมีมาตรฐาน รวดเร็ว ท้วถึง เสมอภาค และเป็นธรรม

3. ส่งเสริมประสิทธิภาพบุคลากรในการปฏิบัติราชการ และส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

2.5.5 ผลการดำเนินงานในรอบปี 2554 ตามนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลยางนึ่ง มีดังนี้

1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน และจัดตั้งอำนวยความสะดวก ทั้งในด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ อันเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนอย่างเพียงพอ โดยดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง โดยเน้นการพัฒนาถนน สะพาน รางระบายน้ำให้ได้มาตรฐาน

- 1.2 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการบริโภคให้แก่พื้นที่ประสบภัยแล้ง

- 1.3 สนับสนุนการจัดตั้งโรงงานน้ำดื่มสะอาด เพื่อสุขภาพที่ดีบริการประชาชน

- 1.4 สนับสนุนการขยายระบบสาธารณูปโภค ระบบประปาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

2. ด้านการพัฒนาสังคม การศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตของประชาชน

เพื่อพัฒนาการศึกษา สังคม คุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกระดับตลอดจนทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจะดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน เพื่อสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้

- 2.1.1 โครงการทัศนศึกษาดูงาน หรือการอบรมของครู และนักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

- ทัศนศึกษาดูงาน ณ สวนสัตว์เชียงใหม่

- ทัศนศึกษาดูงาน ณ ปางช้างแม่สา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

- 2.1.2 โครงการทัศนศึกษาดูงานของคณะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประจำปี 2554

- 2.1.3 โครงการวันบัณฑิตน้อยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลยางนึ่ง ประจำปี 2554

- 2.1.4 โครงการตรวจสุขภาพ นักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำปี 2554

2.2 สนับสนุนการศึกษา อุปกรณ์การเรียน แก่เด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

2.2.1 จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การศึกษาเด็กนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.2.2 โครงการจ้างนักเรียน/นักศึกษา เข้าทำงานช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนประจำปีงบประมาณ 2554

2.3 พัฒนาสภาพเด็กและเยาวชนให้มีบทบาททางสังคมมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพให้เด็กและเยาวชนเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมในอนาคต

2.3.1 โครงการอบรม และดูงานของสภาเด็ก และเยาวชนเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ประจำปีงบประมาณ 2554

2.3.2 โครงการประชาสัมพันธ์ท้องถิ่น “8 สิ่งมหัศจรรย์ยางเนิ้ง”

2.3.3 โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติประจำปี 2554

2.4 ส่งเสริมสืบสาน และอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีท้องถิ่น โดยจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4.1 อุทยานที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่ และที่ทำการปกครองอำเภอสารภี งานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ ครั้งที่ 35 ประจำปี 2554

2.4.2 โครงการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา

2.4.3 โครงการจัดกิจกรรมวันเข้าพรรษา และวันอาสาฬหบูชา

2.4.4 พิธีทำบุญตักบาตร (วันเบ็ญปีด) ประจำปี 2554

2.4.5 โครงการจัดงานประเพณีเบ็ญขางเนิ้ง ประจำปี 2554

2.4.6 โครงการสนับสนุนและจัดงานประเพณีสงกรานต์ ประจำปี 2554

2.4.7 โครงการส่งเสริมสนับสนุนฟื้นฟูประเพณีบูชาเทพ - เจ้า ประจำปี 2554

2.5 ปรับปรุงภูมิทัศน์วัด ให้เป็นสถานที่พักผ่อนทางจิตใจ โดยจัดตั้งศูนย์บริการเทคโนโลยีท้องถิ่น

2.5.1 อุทยานวัดและคริสตจักร ในเขตเทศบาล

2.6 จัดตั้งศูนย์พัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และเด็กนักเรียนที่ขาดผู้อุปการะ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้อยู่ดี มีสุข สามารถพึ่งตนเองได้ และดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี

2.6.1 โครงการอุดหนุนชมรมผู้สูงอายุแต่ละหมู่บ้าน ประจำปี 2554

2.6.2 โครงการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์

2.7 จัดตั้งกลุ่มหนุ่มสาวประจำตำบลและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม

2.7.1 อุทยานกลุ่มหนุ่มสาว วัด และคริสตจักรในเขตเทศบาล

2.8 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มพลังมวลชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของหลักศาสนา

2.8.1 โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต (อุดหนุนสภาวัฒนธรรมอำเภอสารภี)

2.8.2 โครงการตลาดนัดชุมชน เศรษฐกิจพอเพียง “ถนนคนเดินยางเนิ้ง”

2.8.3 โครงการอุดหนุนกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านและกลุ่มอาชีพ

2.8.4 โครงการสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรตำบลยางเนิ้ง

2.8.5 โครงการสนับสนุนที่ได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงพลังงาน โดยสำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงใหม่ ได้มีการฝึกอบรมด้านพลังงานชุมชนให้เทศบาลตำบลยางเนิ้ง และได้ฝึกอบรมจำนวน 3 โครงการ ดังนี้

(1) โครงการเตาปิ้งย่างเพื่อสุขภาพ

(2) โครงการเตาเผาถ่าน 200 ลิตร

(3) โครงการปั้นเตาอั้งโล่ประสิทธิภาพสูง

2.8.6 โครงการไถ่ชีวิตโคเพื่อการเกษตร

2.8.7 โครงการเกษตรพอเพียง (กลุ่มผู้เลี้ยงกบจำนวน 37 ราย)

3. ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

เพื่อพัฒนาระบบบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพและมาตรฐานรวมถึงการส่งเสริมสุขภาพและระบบสุขภาพที่ดี โดยจะดำเนินการ ดังนี้

3.1 จัดตั้งศูนย์สุขภาพชุมชนเทศบาลตำบลยางเนิ้ง เพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพที่ดี

3.2 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) ด้านสาธารณสุข เพื่อให้ความรู้ในการป้องกันโรคและดูแลรักษาสุขภาพของประชาชนในระดับพื้นฐาน โดยได้ดำเนินการจำนวน 4 โครงการ 1 กิจกรรม ดังนี้

3.2.1 โครงการป้องกันและเฝ้าระวังโรคติดต่อ

3.2.2 โครงการจัดบริการสุขภาพประจำปีเชิงรุก ในประชาชนที่อายุ 35 ปีและ กลุ่มเสี่ยง

3.2.3 โครงการส่งเสริมสุขภาพอนามัยแม่และเด็ก

3.2.4 การเข้าร่วมกิจกรรม ทิมอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ

3.2.5 โครงการ พัฒนาศักยภาพผู้ดูแลผู้พิการจากโรคเรื้อรัง

3.3 จัดตั้งศูนย์สร้างเสริมสุขภาพ สนับสนุนประชาชนได้ออกกำลังกายให้เหมาะสมตามวัย โดยได้ดำเนินการจำนวน 1 โครงการ ดังนี้

3.3.1 โครงการส่งเสริมการออกกำลังกายให้กับประชาชนทั่วไป (โครงการต่อเนื่อง)

3.4 ปรับปรุงตลาดเช้าข้างเนิ่ง ให้เป็นตลาดสะอาด ปลอดภัยได้มาตรฐาน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้บริโภคอาหารที่สะอาดปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ

3.4.1 โครงการพัฒนาตลาดสดน้ำซื่อเทศบาลตำบลยางเนิ่ง

4. ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี เพิ่มพื้นที่สีเขียว ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ปลุกจิตสำนึกและความตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยจะดำเนินการ ดังนี้

4.1 ก่อสร้างโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะหนองพาน ให้เป็นปอดของประชาชน คนยางเนิ่ง

4.1.1 ในปีงบประมาณ พ.ศ.2553 ได้ดำเนินการประสานขอความอนุเคราะห์ จากกรม ทรัพยากรน้ำ

4.2 ปลุกฝังจิตสำนึกและความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการปรับปรุง ภูมิทัศน์สองข้างทางถนนสายเชียงใหม่ - ลำพูน

4.2.1 ในปีงบประมาณ พ.ศ.2553 ได้ดำเนิน โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ต้นยางนา สอง ข้างทางถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน

4.2.2 โครงการสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการด้านสุขาภิบาลและอนามัย สิ่งแวดล้อม (กิจกรรมขยะแลกไข่)

4.2.3 โครงการเขียวสดสะอาด ลดมลพิษ ชีวีตสดใส

4.2.4 โครงการส่งเสริมการใช้หัวเชื้อจุลินทรีย์เพื่อการปรับปรุงดิน

5. ด้านความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เพื่อพัฒนาระบบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น รวมไปถึงการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยจะดำเนินการ ดังนี้

5.1 จัดระบบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

5.1.1 โครงการฝึกอบรมหรือทบทวน อปพร.เทศบาล

5.1.2 โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.1.3 โครงการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.1.4 โครงการประชาสัมพันธ์งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.2 ปรับปรุงระบบสัญญาณจราจร ตลอดจนส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึก และวินัยจราจรแก่ประชาชน

5.2.1 โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เทศบาลตำบลยางเนิ้ง

5.3.1 โครงการสนับสนุนการปฏิบัติงานของ อปพร.เทศบาลตำบลยางเนิ้ง

เทศบาลตำบลยางเนิ้ง จัดเป็นเบี้ยเลี้ยงให้กับ อปพร.ที่ออกปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้อำนวยการศูนย์อาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลยางเนิ้ง ในการปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยหรือนอกหน่วยไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง และจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน อาทิ เสื้อสะท้อนแสง กระบองไฟกระพริบ ชุดใส่ปฏิบัติงาน ฯลฯ

6. ด้านการพัฒนาการบริหาร และพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชน และการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีโอกาสเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเทศบาลฯ เพื่อประสานประโยชน์ให้เกิดความเสมอภาคและมีความสมดุล ดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะ และความรับผิดชอบต่อประชาชนโดยรวม โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

6.1 การดำเนินงานเทศบาลเคลื่อนที่ เพื่อรับฟังปัญหา และข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของประชาชน ต่อเทศบาล

6.2 กระบวนการมีส่วนร่วม เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยร่วมกันหาสาเหตุ ปัญหา ความต้องการ รวมทั้งร่วมคิด วางแผน ตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ประเมินผล เน้นการบริหารจัดการที่ดี สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

6.3 จัดทำเวทีประชาคม จัดทำประชาพิจารณ์ ในการบริหารกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยการพิจารณานำเอาปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาลฯ มาจัดทำเป็นแผนพัฒนาชุมชน และนำไปสู่กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลฯ ต่อไป

6.4 เน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเทศบาลฯ เพื่อรองรับการบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุด

6.4.1 จัดประชุมพนักงานและลูกจ้าง ประจำเดือนเทศบาลตำบลยางเนิ้ง

6.4.2 โครงการฝึกอบรมเพิ่มพูนประสิทธิภาพบุคลากรของเทศบาลฯ ประจำปี 2554⁵⁸

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ผู้บริหารเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ได้มีการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยมีการกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีความชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานเพื่อให้บริการประชาชน การส่งเสริมพัฒนาประสิทธิภาพในการสร้างจิตสำนึกที่ดี ด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่พนักงาน ในการให้บริการประชาชนอย่างได้มาตรฐาน มีความเสมอภาพ และเป็นธรรม

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพพล สุรนักครินทร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า

การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวมอยู่ในเชิงบวก เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน อบต. ไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน อบต. แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านขนาดของ อบต. และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของ อบต. พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน อบต. แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจใน อบต. นั้นพบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน อบต. ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านขนาดของ อบต. ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจใน อบต. แต่ปัจจัยด้านขนาดของ อบต. มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของ อบต.⁵⁹

สุภัทรมาศ จริยเวชวัฒนา ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารการจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านฉาง” ผลการวิจัยพบว่า

ในการบริหารการจัดการของเทศบาลตำบลบ้านฉางตามหลักธรรมาภิบาล เทศบาลตำบลบ้านฉางได้จัดทำโครงการตามนโยบายและเทศบัญญัติในด้านต่าง ๆ และรับฟังความคิดเห็นและ

⁵⁸เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, “รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี 2554 ตามนโยบายของนายกเทศมนตรีตำบลยางเนิ้ง”, เชียงใหม่ : เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, 2555, (อัดสำเนา).

⁵⁹นพพล สุรนักครินทร์, “การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2547, 143 หน้า.

ข้อเสนอแนะจากประชาชนเพื่อหาจุดยืนและแนวทางร่วมกัน พบว่ายังประสบปัญหาในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานการทำงานในเทศบาลยังไม่เป็นระบบ โดยพนักงานส่วนหนึ่งยังคงยึดติดกับระบบงานแบบเก่า ไม่ยอมรับระเบียบกฎเกณฑ์ใหม่ ๆ ทางด้านกระบวนการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารเทศบาลตำบลบ้านฉาง พบว่าเทศบาลตำบลบ้านฉางมีความเสมอภาคและกระจายการพัฒนาอย่างทั่วถึง ไม่มีการเลือกปฏิบัติและได้จัดตั้งคณะกรรมการชุมชนร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาและในเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้าง กระบวนการต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความเปิดเผยตรงไปตรงมา พบว่ามีปัญหาในเรื่องของคณะกรรมการชุมชนที่ได้รับการแต่งตั้งเข้ามานั้นบางคนไม่เห็นแก่ประโยชน์ของชุมชน แต่เข้ามาเพื่อหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง ดังนั้น จึงเสนอให้ผู้บริหารของเทศบาลเร่งปรับโครงสร้างและระบบงานต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการบริหารการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ใน ด้านนิธธรรมที่ว่า การตรากฎหมายที่ถูกต้องเป็นธรรม การบังคับให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม อันจะทำให้สังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อบังคับเหล่านั้น โดย ถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่อำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคลและนำกฎระเบียบการบริหารงานของเทศบาลมาบังคับใช้ให้เป็นมาตรฐานเพื่อ เป็นการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อเป็นตัวอย่างแก่สังคมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน⁶⁰

นันทพล พงศธรวิสุทธิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษากลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ อบต. อยู่ในระดับสูง และเห็นด้วยว่ารูปแบบการปกครองท้องถิ่นแบบ อบต. ส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นของตน เห็นด้วยว่าหลังจากมีการจัดตั้ง อบต. ส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาตำบล ส่งผลให้เกิดความโปร่งใสในการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้าง ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 32 คน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิผลในการดำเนินงาน

⁶⁰สุภัทรมาศ จริยเวชช์วัฒนา, “การบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านฉาง จังหวัดระยอง”, ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2547, 99 หน้า.

บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่ในระดับความพึงพอใจสูง⁶¹

อุทัย ศรีชลาลักษณ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ : ศึกษากรณี ระบบการติดตามประเมินผลของ กองทัพบก” ผลการวิจัยพบว่า

ระบบการติดตามประเมินผลของกองทัพบกตามระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ ได้นำแนวทางหลักพื้นฐาน 6 ประการ ของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติ เป็นรูปธรรมเพียงบางเรื่องเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ให้ส่วนราชการยึดถือ ปฏิบัติอยู่ก่อนแล้ว บางเรื่องได้เน้นรูปแบบแต่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ส่วนเรื่อง ใหม่ ๆ อยู่ระหว่างการเรียนรู้ พัฒนาหรือรอความชัดเจนจากหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นจัดทำคู่มือ หรือแนวทางให้ส่วนราชการนำไปปฏิบัติ ระบบการติดตามประเมินผลที่เหมาะสม ควรเป็นระบบที่มีความทันสมัย สามารถปฏิบัติได้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการกำหนดระบบเพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เจ้าหน้าที่จะต้องมีจรรยาบรรณ และมีการเปิดเผยข้อมูล ทุกขั้นตอน ระบบการประเมินผลควรเป็นการประเมินผลเชิงระบบ ทำการประเมินผลทุกขั้นตอนของวงจรงบประมาณ คือ ตั้งแต่ขั้นการวางแผน การบริหารงบประมาณ หรือกระบวนการผลิตและผลผลิตผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยประเมินตนเองและจากบุคคลภายนอกกองทัพบกเกี่ยวข้องกับงานวิจัย ในประเด็นความสัมพันธ์ของการใช้หลักธรรมาภิบาลก่อให้เกิดผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ที่มีประสิทธิภาพขององค์กร ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ต้องการศึกษาว่าถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำหลักบริหารธรรมาภิบาลมาใช้แล้วจะทำให้การบริหารเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการให้บริการมาก หรือน้อยเพียงใด⁶²

บุญฤทธิ เกตุจันทง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลนครนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า

⁶¹นันทพล พงศธรวิสุทธิ, “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอ สันทราย จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่), 2548, 99 หน้า.

⁶²อุทัย ศรีชลาลักษณ์, “การศึกษาหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ : ศึกษากรณีระบบการติดตามประเมินผลของกองทัพบก”, ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2548, 71 หน้า.

เทศบาลนครนนทบุรี มีการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยได้ปฏิบัติตามแนวทางหลักพื้นฐาน 6 ประการ ของหลักธรรมาภิบาล โดยส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การบริการประชาชน การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ร่วมแสดงความคิดเห็นและการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงานมากยิ่งขึ้น ปัญหาและอุปสรรคพบว่า กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องในบางเรื่อง ยังล้าสมัยไม่ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ประชาชน นายทุนบางกลุ่ม ที่เสียผลประโยชน์ออกมาเรียกร้องทำการประท้วง ซึ่งทำให้ภาพที่ออกไปสู่สาธารณชนนั้น มองว่าเทศบาลไม่ได้ให้ความสำคัญโดยรวมทั้งเจ้าหน้าที่พนักงานเทศบาลบางคนใช้ธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือในการใส่ร้ายกัน ข้อเสนอแนะการสร้างธรรมาภิบาลในเทศบาลต้อง ได้รับความร่วมมือจากพนักงานเทศบาล ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ชุมชน โดยต้องมีการอบรมหลักธรรมาภิบาล อบรมการปฏิบัติงานในสายวิชาชีพของพนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานถูกต้องแม่นยำ ปฏิบัติจริยธรรมคุณธรรม ในส่วนราชการอื่น ๆ นั้น ต้องมีการบูรณาการในลักษณะประสานความร่วมมือ โดยมองผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ในภาคประชาชนนั้นต้องมีการจัดประชุมทั้งประธานชุมชน ประชาชนในเขตพื้นที่สมัคร เพื่อชี้แจงการบริหารงานของเทศบาล รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนในการตรวจสอบด้านความโปร่งใสของเทศบาลอีกทางหนึ่งด้วย⁶³

นุชจรี โอภาส ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อด้านหลักคุณธรรมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ นั้นอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า หลักนิติธรรม หลักการมีส่วนร่วม และหลักความโปร่งใส ตามลำดับ

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน ไม่แตกต่างกัน

⁶³บุญฤทธิ เกตุจันง, “การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลนครนนทบุรี”, ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2550, 96 หน้า.

กัน ขณะที่ประชาชนที่มีอายุ และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลัก ธรรมชาติขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการตามหลักธรรมชาติของ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนที่สำคัญดังนี้คือ 1) ควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญและเป็น ประโยชน์แก่ประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าตรวจสอบการการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบล 2) ควรจัดให้มีการจัดฝึกอบรมอาชีพ 3) ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมี ส่วนร่วมในการประชุมสภา จัดให้มีเวทีประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็น เปิดโอกาสให้ประชาชน ได้ซักถาม และร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมแก้ไข และรับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นภายในท้องถิ่นของ ตนเอง เกิดการทำงานที่เป็นลักษณะบูรณาการร่วมกัน 4) ควรให้บริการประชาชนด้วยความ เสมอภาค โดยไม่เห็นแก่พวกพ้องหรือประโยชน์ส่วนตัว และ 5) องค์การบริหารส่วนตำบลควรเป็น แบบอย่างในความประพฤติ พุดจริง ทำจริง ไม่หลอกลวง⁴

สิทธิชัย รุ่งศรีทอง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสำเร็จในการสร้างระบบการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า

เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีอายุ 20 - 30 ปี เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ผลสำเร็จของการนำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริการขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พบว่า ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักการมีส่วนร่วมด้านหลักสำนึก รับผิดชอบ และด้านหลักการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ประสบความสำเร็จอย่างมาก สำหรับด้าน หลักความโปร่งใส ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านหลักการบริหาร จัดการและด้านหลักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารค่อนข้างประสบความสำเร็จ

ผลสำเร็จของการดำเนินงานตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ อบต. แต่ละ แห่งในเขตอำเภอจอมทองมีความแตกต่างกัน จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ของบุคลากรกับผลสำเร็จในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจอมทอง พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน

⁴นุชจรี โอภาส, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมชาติของ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2551, 129 หน้า.

ตำบลในเขตอำเภอจอมทองแต่อย่างใด และการดำเนินงานตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ อบต. ในอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ประสบความสำเร็จในระดับไม่มาก⁶⁵

อาภรณ์ ชัยออน ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า

ผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พบว่าภายหลังจากที่เทศบาลตำบลได้นำแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปรับใช้กับการบริหารงานของเทศบาลตำบล มีผลให้เทศบาลตำบลมุ่งเน้นการบริหารงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น มีการจัดระบบการบริหารที่เอื้อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนที่รวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน อีกทั้งลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ด้านต่าง ๆ ที่ยุ่งยากให้รวดเร็วขึ้น แต่ขณะเดียวกันเทศบาลตำบลยังประสบปัญหาด้านการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมาให้ซึ่งมีภาระงานจำนวนมาก ทำให้เทศบาลตำบลไม่สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งเทศบาลตำบลยังขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอ ประกอบกับเทศบาลตำบลมีศักยภาพด้านงบประมาณและบุคลากรไม่เพียงพอกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น จึงเป็นสาเหตุหนึ่งส่งผลให้การบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบันต่างมีเป้าหมายในการดำเนินงานเพื่อต้องการให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ถึงแม้ว่าการดำเนินงานจะมีความล่าช้าในการจัดกิจกรรมหรือ โครงการพัฒนา ด้านต่าง ๆ ก็ตาม แต่หลังจากที่เทศบาลตำบลได้มีการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการบริหารงานมุ่งเน้นการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน มีผลให้การบริหารงานของเทศบาลตำบลเป็นระบบ การจัดทำแผนงาน โครงการต่าง ๆ มุ่งเน้นที่ความต้องการของประชาชนเป็นหลัก เปิดโอกาสให้ประชาชน ภาคีรัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน กิจกรรม และการบริหารงานของเทศบาลตำบล การบริหารงานเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในปัจจุบันยังประสบปัญหาในด้านกฎระเบียบ กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลตำบลขาดความยืดหยุ่น และซับซ้อน การบริหารงานยังมีระบบอุปถัมภ์อยู่ ผู้บริหารและบุคลากรบางคนของเทศบาลตำบล ยังแสวงหาผลประโยชน์จากรายได้การพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ บุคลากรของเทศบาลตำบลขาดความชำนาญเฉพาะด้าน ขาด

⁶⁵ สิริทิพย์ รุ่งศรีทอง, “ความสำเร็จในการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2551, 79 หน้า.

การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และประชาชนบางส่วนไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับเทศบาลตำบลในการทำกิจกรรมต่าง ๆ⁶⁶

ชัยพร เจริญพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า

ด้านหลักความรับผิดชอบ ได้แก่ เทศบาลจัดโครงการไม่เป็นรูปธรรมและไม่คำนึงถึงปัญหาและความจำเป็นเร่งด่วน รองลงมาคือ เทศบาลดำเนินโครงการไม่เป็นไปตามนโยบายที่แถลงต่อประชาชน และเทศบาลใช้เวลาในการปฏิบัติงานตามโครงการไม่เหมาะสมและเลือกปฏิบัติ

ด้านหลักความโปร่งใส ได้แก่ เทศบาลมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ติดตามตรวจสอบได้ยาก รองลงมาเทศบาลไม่มีการสรุปการบริหารงานต่าง ๆ เพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ และเทศบาลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนติดตามและตรวจสอบโครงการและการใช้งบประมาณ

ด้านหลักคุณธรรม ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิก พนักงานไม่มีมนุษยสัมพันธ์ ไม่สุภาพอ่อนโยน และไม่เต็มใจให้บริการ รองลงมาคือ เทศบาลไม่มีการจัดทำมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อให้พนักงานปฏิบัติและรับผิดชอบ และเทศบาลไม่ใช้หน้าที่และความสามารถของตนเพื่อบริการประชาชนด้วยความยุติธรรม⁶⁷

วัชรีย์ ศรีวิชัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง” ผลการวิจัยพบว่า

หลังจากที่เทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ได้นำแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปรับใช้ในการบริหารงานของเทศบาลตำบล โดยมุ่งเน้นให้การบริหารงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน ทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกและตอบสนองความต้องการได้มากขึ้น

การบริหารงานของเทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ในปัจจุบันมีการปฏิบัติงานเพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ได้รับการบริการที่ดีขึ้น ซึ่งเทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา

⁶⁶ อภรณ์ ชัยออน, “การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2551, 121 หน้า.

⁶⁷ ชัยพร เจริญพันธ์, “การบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม”, สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2553, 128 หน้า.

จังหวัดลำปาง ได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของเทศบาลตำบล โดยมุ่งเน้นการทำงานที่ลดขนาดขององค์กร กระจายอำนาจให้มากขึ้น ให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เปิดโอกาสให้ภาครัฐ เอกชน ประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการบริหารงานของเทศบาลตำบลในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนยอมรับข้อคิดเห็นจากประชาชนและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้การปฏิบัติงานดีขึ้น

การบริหารงานของเทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในปัจจุบันยังประสบกับปัญหาในเรื่องของประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนเองและของเทศบาลตำบล กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ขาดความยืดหยุ่นไม่ทันสมัยและไม่ชัดเจน บุคลากรขาดความรู้ความสามารถและขาดความชำนาญเฉพาะด้าน รวมถึงบุคลากรไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลยังมีน้อย ส่งผลให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันได้ง่าย การกำหนดแผนงาน/โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ มักจะมาจากการเรียกร้องหรือความต้องการของประชาชนที่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นเท่านั้น และยังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มของประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ยังประสบกับปัญหาในด้านการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้^{๘๘}

เสาวณี ลอยใหม่ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาพรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยด้านหลักความคุ้มค่า มีระดับในการบริหารจัดการมากที่สุด รองลงมา ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักการมีส่วนร่วม ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการพบว่า บุคลากรที่มีอายุราชการแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

^{๘๘} วชิรย์ ศรีวิชัย, “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2553, 136 หน้า.

สถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความรับผิดชอบ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในเทศบาลตำบลเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยประชาชนไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลเท่าที่ควร และประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการประชุมสภาเทศบาล ซึ่งมีแนวทางแก้ไขด้านหลักการมีส่วนร่วม คือ ควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลให้มากขึ้น และควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมสังเกตการณ์ในการประชุมสภาเทศบาล เพื่อรับทราบนโยบายของฝ่ายบริหารที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชน⁶⁹

พระจรรณ ชีรปญโญ (เวฬุวาปี) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพยนต์ อำเภอดากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า

ประชาชนมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ในภาพรวมพบว่าอยู่ใน ระดับมาก ($X = 3.52$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านพบว่า ด้านหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพยนต์ อำเภอดากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพยนต์ อำเภอดากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน⁷⁰

พระคณพศ กิตติสารโร (ประกอบเสียง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า

⁶⁹เสาวณี ลอยใหม่, “ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2553, 177 หน้า.

⁷⁰พระจรรณ ชีรปญโญ (เวฬุวาปี), “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพยนต์ อำเภอดากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), 2554, 174 หน้า.

พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวยมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.85$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวย มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาล อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน

ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้างต่อการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอ บางกรวย จังหวัดนนทบุรี” จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และประสบการณ์ทำงาน พบว่า

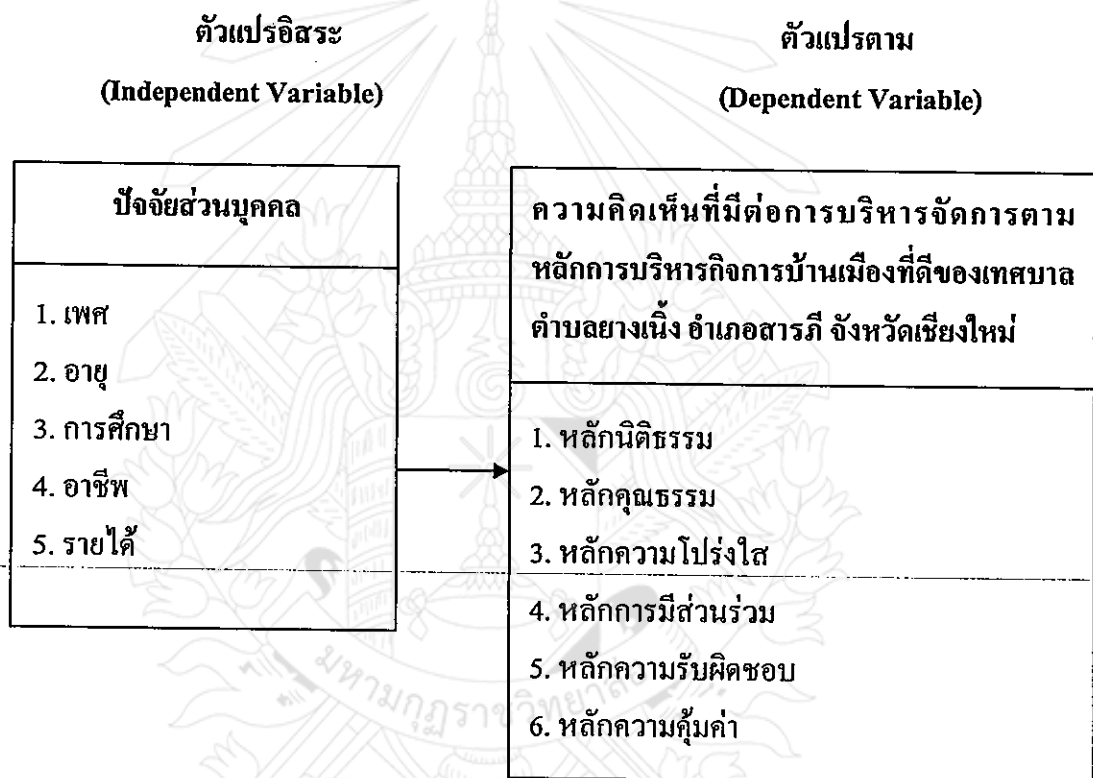
ผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวยมีความ คิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้⁷¹

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหาร จัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของแต่ละหน่วยงานในบริบทพื้นที่ที่ทั้งที่เหมือนกัน และแตกต่างกัน สามารถชี้ให้เห็นว่าตัวแปรแต่ละตัวแปรไม่ว่าจะเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างก็มีผลต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนและการบริหารจัดการของ หน่วยงานนั้น ๆ ดังนั้น เทศบาล ซึ่งเป็นหน่วยการบริหารท้องถิ่นที่สำคัญและเป็นหน่วยการบริหาร ท้องถิ่นที่เก่าแก่ของประเทศที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด และเป็นหน่วยงานที่ ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนเพื่อแบ่งเบาภาระให้แก่รัฐบาล จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาและ ทำความเข้าใจในความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีของเทศบาลในทุกระดับ

⁷¹พระคณพศ กิตติสารโร (ประกอบเสียง), “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), 2554, 173 หน้า.

2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาภายใต้กรอบของ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542⁷² โดยได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบคำถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสามารถเขียนเป็นแผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

⁷²ราชกิจจานุเบกษา, ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542, อ้างแล้ว, หน้า 21.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” เป็นการศึกษาเชิง
ปริมาณ (Quantitative Research) มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบล
ยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ตามประกาศผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิก
สภาเทศบาลตำบลยางเนิ้ง พ.ศ. 2552 จำนวนทั้งสิ้น 7,541 คน¹

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ ประชาชนที่ได้รับการสุ่มจากจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน
เขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคำนวณตามสูตรของ
Nagtalon

¹เทศบาลตำบลยางเนิ้ง, “สถิติผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี
จังหวัดเชียงใหม่ วันอาทิตย์ที่ 22 มีนาคม 2552”, วารสารเทศบาลตำบลยางเนิ้ง, ปีที่ 4 ฉบับที่ 47
(เมษายน – พฤษภาคม 2552) : 7.

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) และนำไปคิดสัดส่วนต่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7,541 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวน 400 คน จากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7,541 คน

3.2.2 แบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามระดับหมู่บ้านของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นแบบสัดส่วน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ต่อจำนวนประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด คูณด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่าง คูณด้วยจำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม แล้วนำมาหาอัตราสัดส่วนของประชาชน (Proportional to Size) เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างแยกแต่ละหมู่บ้าน เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวแล้ว จึงใช้วิธีการเลือกสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) จึงได้กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้สูตรของ Nagtalon

$$\text{สูตร} \quad n_i = \frac{nN_i}{N}$$

กำหนดให้ n_i = จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้าน

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N_i = จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดสัดส่วนที่เท่ากันในแต่ละกลุ่มจะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง (n)
หมู่ 1 บ้านกู่เสือ	1,490	$\frac{400(1,490)}{7,541} = 79.03 \approx 79$
หมู่ 2 บ้านเวฬุวัน	977	$\frac{400(977)}{7,541} = 51.82 \approx 51$
หมู่ 3 บ้านคงสวรรค์	1,083	$\frac{400(1,083)}{7,541} = 57.44 \approx 57$
หมู่ 4 บ้านเชียงฮิ้น	1,070	$\frac{400(1,070)}{7,541} = 56.75 \approx 56$
หมู่ 5 บ้านศรีโพธาราม	1,201	$\frac{400(1,201)}{7,541} = 63.70 \approx 63$
หมู่ 6 บ้านต้นเหี้ยว	767	$\frac{400(767)}{7,541} = 40.68 \approx 40$
หมู่ 7 บ้านป่าแดด	510	$\frac{400(510)}{7,541} = 27.05 \approx 27$
หมู่ 1, 2, 4, 8 ตำบลสารภี	427	$\frac{400(427)}{7,541} = 22.64 \approx 22$
หมู่ 5 ตำบลหนองผึ้ง	16	$\frac{400(16)}{7,541} = 0.84 \approx 5$
รวมทั้งสิ้น	7,541	400

ที่มา : วารสารเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ปีที่ 4 ฉบับที่ 47 ประจำเดือนเมษายน – พฤษภาคม, (2552:7)

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดแล้ว ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การเลือกสุ่มแบบบังเอิญ ซึ่งเป็นการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไปแบบบังเอิญ ไปพบขณะแจกแบบสอบถามในแต่ละหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ที่ได้กำหนดไว้ดังตารางที่ 3.1 จนครบ จำนวน 400 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้น นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง มีจำนวน 25 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 6 หลัก ได้แก่ 1) หลักนิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักการมีส่วนร่วม 5) หลักความรับผิดชอบ 6) หลักความคุ้มค่า ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ โดยใช้หลักของ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดเป็นตัวเลข และความหมาย คือ

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่ จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย
4.21 - 5.00	มีความคิดเห็นมากที่สุด
3.41 - 4.20	มีความคิดเห็นมาก
2.61 - 3.40	มีความคิดเห็นปานกลาง
1.81 - 2.60	มีความคิดเห็นน้อย
1.00 - 1.80	มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ²

²บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 6, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2543), หน้า 43.

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้อย่างอิสระ

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัย ได้มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.4.1 ศึกษาค้นคว้าและทบทวนงานวรรณกรรม จากเอกสารตำราวิชาการ วารสาร เอกสารบรรยายสรุป เอกสารคู่มือ ข้อมูลจากอิเล็กทรอนิกส์ แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง มีจำนวน 25 ชื่อ โดยแบ่งออกเป็น 6 หลัก ได้แก่ 1) หลักนิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักการมีส่วนร่วม 5) หลักความรับผิดชอบ 6) หลักความคุ้มค่า เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแบบสอบถาม

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือแบบสอบถามปลายปิดและแบบสอบถามปลายเปิด

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

1. ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร

- ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- วุฒิการศึกษา B.A., M.A., Ph.D. (รัฐศาสตร์การปกครอง)

2. ผศ. เขียน วันทนียตระกูล

- ตำแหน่ง อาจารย์หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- วุฒิการศึกษา น.ธ.เอก, กศ.บ., กศ.ม., (บริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. นายโกศล ทองสว่าง

- ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลยางเนิ้ง
 สำนักงานเทศบาลตำบลยางเนิ้ง
- วุฒิศึกษา ร.ม. (การเมืองการปกครอง)
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.4.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองผึ่ง จำนวน 30 คน โดยไม่ให้ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.6 ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะที่ได้จากการทดลองใช้พร้อมจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับจริง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ คือแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวางแผนและปฏิบัติการดังนี้

3.5.1 นำหนังสือขอความร่วมมือ ในการจัดเก็บข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อขอความร่วมมือถึงนายกเทศมนตรีตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.5.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.5.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเองจาก ประชากรกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบแบ่งชั้นตามหมู่บ้าน (Stratified Sampling) กำหนดจากตารางการสุ่มตัวอย่างของ Nagtalon ประชากรจากจำนวน 7,541 คน และจะได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากนั้นจึงได้ทำการแจกแบบสอบถามให้ตอบแบบสอบถาม โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ

3.5.4 ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มาประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติคอมพิวเตอร์ มาประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) S.D. ค่า t - test, F - test เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์กับแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วเสนอแบบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสาร์ภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร สำหรับปัจจัยที่มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ ใช้ค่า t - test และใช้ค่า F - test (One - way Analysis of Variance) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสาร์ภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่ แล้วรวบรวมข้อมูลตามประเด็น นำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอแบบบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัยอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

3.7.1 สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t - test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least - Significant Different)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 3 ประการดังนี้

1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน

3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ สำหรับตอบปัญหาการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบ (t-test) และใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least-Significant Different)

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทำการวิเคราะห์ หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	190	47.5
หญิง	210	52.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 และเป็นเพศชาย จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 30 ปี	145	36.30
31 - 40 ปี	137	34.30
41 - 50 ปี	48	12.00
51 - 60 ปี	51	12.80
61 ปีขึ้นไป	19	4.80
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อายุระหว่าง 18-30 ปี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 รองลงมา ได้แก่ อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	50	12.50
มัธยมศึกษาตอนต้น	101	25.30
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	154	38.50
อนุปริญญา/ปวส.	53	13.30
ปริญญาตรี	37	9.30
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.30
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษา โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 ระดับอนุปริญญา/ปวส.จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 ระดับประถมศึกษา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ระดับปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	41	10.30
รับจ้าง	183	45.80
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	72	18.00
รับราชการ	27	6.80
แม่บ้าน	55	13.80
อื่น ๆ ระบุ.....	22	5.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อาชีพรับจ้าง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80 รองลงมา ได้แก่ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 อาชีพแม่บ้าน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 อาชีพเกษตรกร จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 อาชีพรับราชการ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และอาชีพ อื่น ๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	87	21.80
5,000 – 10,000 บาท	223	55.80
10,001 – 15,000 บาท	51	12.80
15,001 – 20,000 บาท	34	8.50
20,001 – 25,000 บาท	3	0.80
สูงกว่า 25,000 บาท	2	0.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ รายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80 รองลงมา ได้แก่ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 รายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 รายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 รายได้ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 และรายได้สูงกว่า 25,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหาร
กิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 6 หลัก คือ
1) หลักนิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักการมีส่วนร่วม 5) หลักความ
รับผิดชอบ 6) หลักความคุ้มค่า ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปากฎดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่
มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบล
ยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน

ที่	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหาร จัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	หลักนิติธรรม	3.77	0.71	มาก
2	หลักคุณธรรม	3.76	0.57	มาก
3	หลักความโปร่งใส	3.75	0.58	มาก
4	หลักการมีส่วนร่วม	3.73	0.58	มาก
5	หลักความรับผิดชอบ	3.77	0.57	มาก
6	หลักความคุ้มค่า	3.73	0.72	มาก
	รวม	3.75	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6
ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย
ได้แก่ หลักความรับผิดชอบ รองลงมา ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส
หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม

ข้อ	หลักนิติธรรม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	เทศบาลจัดให้มีการประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศบัญญัติ/ข้อบังคับ ที่จะมีผลบังคับใช้ในชุมชน	3.88	0.89	มาก
2	เทศบาลมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารราชการ เทศบัญญัติ/ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ของประชาชน	3.67	0.79	มาก
รวม		3.77	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อ 1 ต้องการให้เทศบาลจัดให้มีการประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศบัญญัติ/ข้อบังคับที่จะมีผลบังคับใช้ในชุมชน รองลงมา ได้แก่ ข้อ 2 เทศบาลมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารราชการ เทศบัญญัติ/ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ของประชาชน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม

ข้อ	ด้านหลักคุณธรรม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	คณะผู้บริหาร และพนักงานเทศบาล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมที่ดี	3.64	0.79	มาก
2	เทศบาลมีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงาน และระยะเวลาการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ	3.88	0.85	มาก
3	เทศบาลมีการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาในการอนุมัติ อนุญาต และมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน	3.77	0.82	มาก
รวม		3.76	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อ 2 เทศบาลมีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงาน และระยะเวลาการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ รองลงมา ได้แก่ ข้อ 3 เทศบาลมีการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาในการอนุมัติ อนุญาต และมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน และข้อ 1 คณะผู้บริหาร และพนักงานเทศบาล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมที่ดี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส

ที่	ด้านหลักความโปร่งใส	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชน เข้าร่วมตรวจสอบการบริหารงานของเทศบาล	3.65	0.86	มาก
2	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของเทศบาล	3.79	0.88	มาก
3	เทศบาลมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปี เผยแพร่แก่ประชาชน	3.83	0.87	มาก
4	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายของเทศบาล ผ่านช่องทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ	3.75	0.89	มาก
5	เทศบาลมีการเปิดเผยโครงการ/กิจกรรมการจัดซื้อจัดจ้างให้แก่ประชาชน	3.78	0.91	มาก
6	เทศบาลมีการจัดทำและเผยแพร่แผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีให้แก่ประชาชน	3.96	0.90	มาก
7	เทศบาลมีการเผยแพร่รายงานการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง	3.63	0.78	มาก
8	เทศบาลมีการให้บริการประชาชนรวดเร็วเสร็จสิ้นที่จุดเดียว หรือการให้บริการประชาชนในรูปแบบ One Stop Service	3.65	0.84	มาก
รวม		3.75	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความ
โปร่งใส โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจาก
มากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อ 6 เทศบาลมีการจัดทำและเผยแพร่แผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี
ให้แก่ประชาชน รองลงมา ได้แก่ ข้อ 3 เทศบาลมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเผยแพร่
แก่ประชาชน ข้อ 2 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงาน
ด้านต่าง ๆ ของเทศบาล ข้อ 5 เทศบาลมีการเปิดเผยโครงการ/กิจกรรมการจัดซื้อจัดจ้างให้แก่
ประชาชน ข้อ 4 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายของเทศบาล
ผ่านช่องทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ข้อ 8 เทศบาลมีการให้บริการประชาชนรวดเร็วเสร็จสิ้นที่จุด
เดียว หรือการให้บริการประชาชนในรูปแบบ One Stop Service ข้อ 1 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชน
เข้าร่วมตรวจสอบการบริหารงานของเทศบาล และข้อ 7 เทศบาลมีการเผยแพร่รายงานการประชุม
สภาเทศบาลทุกครั้ง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม

ที่	ด้านหลักการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ความต้องการ เพื่อนำไปกำหนดเป็นนโยบาย โครงการ กิจกรรมในการพัฒนาเทศบาล	3.69	0.87	มาก
2	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง	3.77	0.88	มาก
3	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดหรือจัดสรรงบประมาณประจำปีในการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ	3.74	0.90	มาก
4	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร หรือปัญหาจากการจัดบริการสาธารณะให้เทศบาลรับทราบ	3.74	0.82	มาก
5	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน	3.74	0.85	มาก
รวม		3.73	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อ 2 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง รองลงมา ได้แก่ ข้อ 4 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูล ข่าวสาร หรือปัญหาจากการจัดบริการสาธารณะให้เทศบาลรับทราบ ข้อ 5 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน ข้อ 3 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด หรือจัดสรรงบประมาณประจำปีในการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ และข้อ 1 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ความต้องการ เพื่อนำไปกำหนดเป็นนโยบาย โครงการ กิจกรรมในการพัฒนาเทศบาล ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ

ที่	ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	เทศบาลได้นำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นข้อเสนอของประชาคมหรือแผนชุมชนไปบรรจุในแผนพัฒนาสามปี	3.76	0.86	มาก
2	เทศบาลได้นำโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาสามปีไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี	3.76	0.83	มาก
3	เทศบาลรับฟังและนำข้อเสนอ/ข้อร้องเรียนของประชาชนไปดำเนินงานอย่างเต็มความสามารถ	3.73	0.83	มาก
4	เทศบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนได้ทันเหตุการณ์ และมีการรายงานผลการดำเนินการแก้ไขให้ผู้ร้องเรียน/ประชาชนได้รับทราบ	3.92	0.92	มาก
5	เทศบาลมีการทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ และขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ทันสมัยเหมาะสมอยู่เสมอ	3.71	0.72	มาก
รวม		3.77	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อ 4 เทศบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนได้ทันเหตุการณ์ และมีการรายงานผลการดำเนินการแก้ไขให้ผู้ร้องเรียน/ประชาชนได้รับทราบ รองลงมา ได้แก่ ข้อ 2 เทศบาลได้นำโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาสามปีไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ข้อ 1 เทศบาลได้นำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นข้อเสนอของประชาคมหรือแผนชุมชนไปบรรจุในแผนพัฒนาสามปี ข้อ 3 เทศบาลรับฟังและนำข้อเสนอ/ข้อร้องเรียนของประชาชนไปดำเนินงานอย่างเต็มความสามารถ และข้อ 5 เทศบาลมีการทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ และขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ทันสมัยเหมาะสมอยู่เสมอ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า

ที่	ด้านหลักความคุ้มค่า	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	เทศบาลจัดให้มีบริการสาธารณะอย่างมีคุณภาพทั่วถึงเป็นธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน	3.71	0.82	มาก
2	จำนวนงบประมาณที่เทศบาลดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของเทศบาล ตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม มีความประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน	3.75	0.90	มาก
รวม		3.73	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อ 2 จำนวนงบประมาณที่เทศบาลดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของเทศบาล ตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม มีความประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รองลงมา ได้แก่ ข้อ 1 เทศบาลจัดให้มีบริการสาธารณะอย่างมีคุณภาพทั่วถึงเป็นธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน ซึ่งความคิดเห็น ของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบล ยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ นั้นมี 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักนิติธรรม 2) ด้านหลักคุณธรรม 3) ด้านหลักการมีส่วนร่วม 4) ด้านหลักความโปร่งใส 5) ด้านหลักความรับผิดชอบ และ 6) ด้าน หลักความคุ้มค่า มีผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบล ยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	190	3.79	0.71	มาก
หญิง	210	3.75	0.71	มาก
รวม	400	3.77	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนจำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	190	3.79	0.71	0.59	0.55
หญิง	210	3.75	0.71		
รวม	400	3.77	0.71		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	190	3.75	0.56	มาก
หญิง	210	3.76	0.59	มาก
รวม	400	3.75	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนจำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	190	3.75	0.56	-0.06	0.94
หญิง	210	3.76	0.59		
รวม	400	3.75	0.57		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	190	3.74	0.62	มาก
หญิง	210	3.75	0.54	มาก
รวม	400	3.74	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนจำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	190	3.74	0.62	-0.16	0.87
หญิง	210	3.75	0.54		
รวม	400	3.74	0.58		

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	190	3.73	0.61	มาก
หญิง	210	3.73	0.54	มาก
รวม	400	3.73	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนจำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	190	3.73	0.61	-0.04	0.96
หญิง	210	3.73	0.54		
รวม	400	3.73	0.57		

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	190	3.77	0.59	มาก
หญิง	210	3.77	0.56	มาก
รวม	400	3.77	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนจำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	190	3.77	0.59	0.07	0.94
หญิง	210	3.77	0.56		
รวม	400	3.77	0.57		

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	190	3.70	0.75	มาก
หญิง	210	3.75	0.69	มาก
รวม	400	3.72	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนจำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	190	3.70	0.75	-0.75	0.45
หญิง	210	3.75	0.69		
รวม	400	3.72	0.72		

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	190	3.75	0.54	มาก
หญิง	210	3.75	0.49	มาก
รวม	400	3.75	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนจำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	190	3.75	0.54	-0.08	0.93
หญิง	210	3.75	0.49		
รวม	400	3.75	0.51		

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
อายุ 18 – 30 ปี	145	3.90	0.92	มาก
อายุ 31 – 40 ปี	137	3.81	0.42	มาก
อายุ 41 - 50 ปี	48	3.31	0.59	ปานกลาง
อายุ 51 - 60 ปี	51	3.58	0.67	มาก
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	19	3.73	0.59	มาก
รวม	400	3.75	0.51	มาก

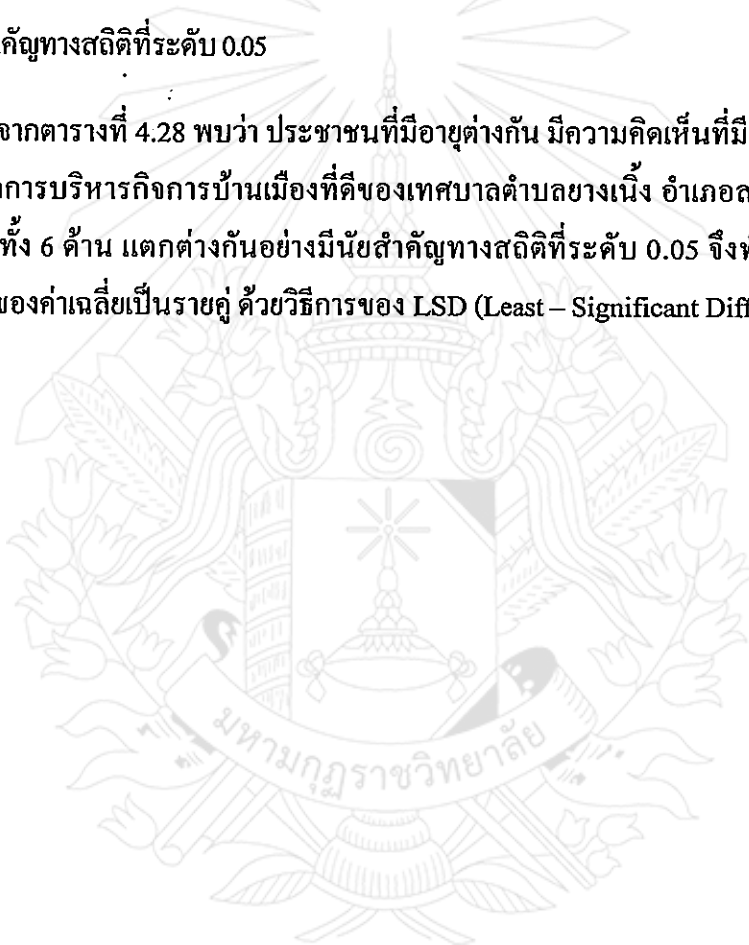
จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	n	\bar{X}	S.D.	F	p
ระหว่างกลุ่ม	14.65	4	3.66	15.63	0.00*
ภายในกลุ่ม	92.53	395	0.23		
รวม	107.18	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อายุ		18 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.90	3.81	3.31	3.58	3.73
18 - 30 ปี	3.90	-	0.08	0.59*	0.31*	0.17
31 - 40 ปี	3.81		-	0.50*	0.23*	0.08
41 - 50 ปี	3.31			-	-0.27*	-0.42*
51 - 60 ปี	3.58				-	-0.14*
61 ปีขึ้นไป	3.73					-

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 7 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี ประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี ประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 51 - 60 ปี, 61 ปีขึ้นไป และประชาชนที่มีอายุ 51 - 60 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 61 ปีขึ้นไป นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	145	3.97	0.66	มาก
31 - 40 ปี	137	3.87	0.66	มาก
41 - 50 ปี	48	3.32	0.74	ปานกลาง
51 - 60 ปี	51	3.43	0.63	มาก
61 ปีขึ้นไป	19	3.55	0.70	มาก
รวม	400	3.77	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	24.12	4	6.03	13.29	0.00*
ภายในกลุ่ม	179.13	395	0.45		
รวม	203.25	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อายุ		18 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.97	3.87	3.32	3.43	3.55
18 - 30 ปี	3.97	-	0.09	0.65*	0.54*	0.42*
31 - 40 ปี	3.87		-	0.55*	0.44*	0.32*
41 - 50 ปี	3.32			-	-0.10	-0.22
51 - 60 ปี	3.43				-	-0.12
61 ปีขึ้นไป	3.55					-

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี, 61 ปีขึ้นไป และประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี, 61 ปีขึ้นไป นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	145	3.87	0.48	มาก
31 - 40 ปี	137	3.79	0.48	มาก
41 - 50 ปี	48	3.40	0.60	ปานกลาง
51 - 60 ปี	51	3.60	0.80	มาก
61 ปีขึ้นไป	19	3.96	0.71	มาก
รวม	400	3.76	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	9.86	4	2.46	7.87	0.00*
ภายในกลุ่ม	124.08	395	0.31		
รวม	133.94	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least - Significant Different) ดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อายุ		18 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.87	3.79	3.40	3.60	3.96
18 - 30 ปี	3.87	-	0.07	0.46*	0.26*	- 0.09
31 - 40 ปี	3.79		-	0.38*	0.19*	- 0.16
41 - 50 ปี	3.40			-	- 0.19	- 0.05*
51 - 60 ปี	3.60				-	- 0.35*
61 ปีขึ้นไป	3.96					-

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี ประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี ประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 61 ปีขึ้นไป และประชาชนที่มีอายุ 51 - 60 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 61 ปีขึ้นไป

นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	145	3.90	0.47	มาก
31 - 40 ปี	137	3.84	0.48	มาก
41 - 50 ปี	48	3.23	0.67	ปานกลาง
51 - 60 ปี	51	3.60	0.71	มาก
61 ปีขึ้นไป	19	3.67	0.60	มาก
รวม	400	3.75	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	18.20	4	4.55	15.22	0.00*
ภายในกลุ่ม	118.10	395	0.29		
รวม	136.30	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อายุ		18 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.90	3.84	3.23	3.60	3.67
18 - 30 ปี	3.90	-	0.05	0.66*	0.29*	0.22
31 - 40 ปี	3.84		-	0.60*	0.23*	0.17
41 - 50 ปี	3.23			-	-0.36*	-0.43*
51 - 60 ปี	3.60				-	-0.06
61 ปีขึ้นไป	3.67					-

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี ประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี และประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 51 - 60 ปี , 61 ปีขึ้นไป

นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	145	3.88	0.46	มาก
31 - 40 ปี	137	3.78	0.45	มาก
41 - 50 ปี	48	3.29	0.71	ปานกลาง
51 - 60 ปี	51	3.58	0.76	มาก
61 ปีขึ้นไป	19	3.73	0.61	มาก
รวม	400	3.73	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	14.48	4	3.62	11.93	0.00*
ภายในกลุ่ม	119.87	395	0.30		
รวม	134.36	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อายุ		18 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.88	3.78	3.29	3.58	3.73
18 - 30 ปี	3.88	-	0.10	0.59*	0.30*	0.15
31 - 40 ปี	3.78		-	0.49*	0.20*	0.05
41 - 50 ปี	3.29			-	-0.28*	-0.44*
51 - 60 ปี	3.58				-	-0.15
61 ปีขึ้นไป	3.73					-

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี ประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี และประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 51 - 60 ปี, 61 ปีขึ้นไป

นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อจำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	145	3.93	0.48	มาก
31 - 40 ปี	137	3.82	0.47	มาก
41 - 50 ปี	48	3.35	0.69	ปานกลาง
51 - 60 ปี	51	3.58	0.70	มาก
61 ปีขึ้นไป	19	3.73	0.61	มาก
รวม	400	3.77	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่ออยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.64	4	1.16	3.04	0.02*
ภายในกลุ่ม	169.70	445	0.38		
รวม	174.34	449			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อายุ		18 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.93	3.82	3.35	3.58	3.73
18 - 30 ปี	3.93	-	0.10	0.58*	0.34*	0.19
31 - 40 ปี	3.82		-	0.47*	0.24*	0.09
41 - 50 ปี	3.35			-	-0.23*	-0.38*
51 - 60 ปี	3.58				-	-0.15
61 ปีขึ้นไป	3.73					-

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี ประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี, 51 - 60 ปี และประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 51 - 60 ปี, 61 ปีขึ้นไป

นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	145	3.84	0.64	มาก
31 - 40 ปี	137	3.74	0.64	มาก
41 - 50 ปี	48	3.41	0.84	มาก
51 - 60 ปี	51	3.62	0.87	มาก
61 ปีขึ้นไป	19	3.78	0.85	มาก
รวม	400	3.73	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.38	4	1.84	3.64	0.00*
ภายในกลุ่ม	200.47	395	0.50		
รวม	207.85	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อายุ	\bar{X}	18 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		3.84	3.74	3.41	3.62	3.78
18 - 30 ปี	3.84	-	0.10	0.43*	0.22	0.05
31 - 40 ปี	3.74		-	0.33*	0.12	-0.04
41 - 50 ปี	3.41			-	-0.21	-0.37
51 - 60 ปี	3.62				-	-0.16
61 ปีขึ้นไป	3.78					-

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ดังนี้

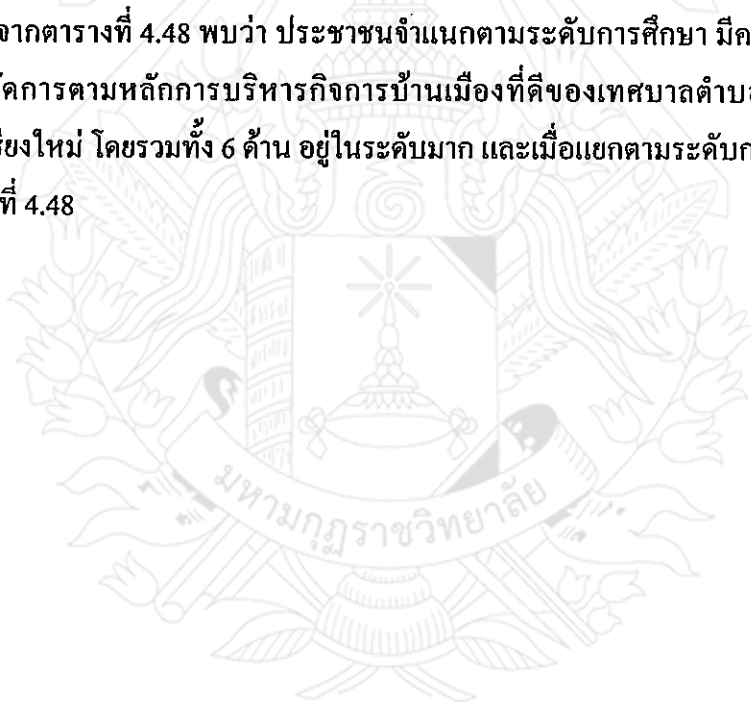
ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี และประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความแตกต่างกับอายุ 41 - 50 ปี

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	50	3.46	0.63	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	101	3.68	0.56	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	154	3.92	0.38	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	53	3.59	0.53	มาก
ปริญญาตรี	37	3.82	0.43	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.93	0.22	มาก
รวม	400	3.75	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.49 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	11.08	5	2.21	9.08	0.00*
ภายในกลุ่ม	96.10	394	0.24		
รวม	107.18	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
	\bar{X}	3.46	3.68	3.92	3.59	3.82	3.93
ประถมศึกษา	3.46	-	-0.22*	-0.46*	-0.13	-0.36*	-0.47
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.68		-	-0.24*	-0.08	-0.14	-0.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3.92			-	0.32*	0.10	-0.00
อนุปริญญา/ปวส.	3.59				-	-0.22*	-0.33
ปริญญาตรี	3.82					-	-0.11
สูงกว่าปริญญาตรี	3.93						-

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	50	3.36	0.76	ปานกลาง
มัธยมศึกษาตอนต้น	101	3.71	0.72	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	154	4.08	0.60	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	53	3.50	0.67	มาก
ปริญญาตรี	37	3.63	0.54	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.70	0.67	มาก
รวม	400	3.77	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.52 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	28.19	5	5.63	12.69	0.00*
ภายในกลุ่ม	175.05	394	0.44		
รวม	203.25	395			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
	\bar{X}	3.36	3.71	4.08	3.50	3.63	3.70
ประถมศึกษา	3.36	-	-0.35*	-0.72*	-0.14	-0.27	-0.34
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.71		-	-0.36*	0.21	0.07	0.01
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	4.08			-	0.58*	0.44*	0.38
อนุปริญญา/ปวส.	3.50				-	-0.13	-0.20
ปริญญาตรี	3.63					-	-0.06
สูงกว่าปริญญาตรี	3.70						-

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส., ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	50	3.56	0.80	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	101	3.68	0.62	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	154	3.85	0.45	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	53	3.68	0.52	มาก
ปริญญาตรี	37	3.94	0.54	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.80	0.44	มาก
รวม	400	3.76	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.55 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.49	5	1.10	3.37	0.05*
ภายในกลุ่ม	128.44	394	0.32		
รวม	133.94	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

ระดับการศึกษา		ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุ ปริญญา /ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	\bar{X}	3.56	3.68	3.85	3.68	3.94	3.80
ประถมศึกษา	3.56	-	-0.11	-0.29*	-0.11	-0.37*	-0.23
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3.68		-	-0.17*	-0.00	-0.26*	-0.11
มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	3.85			-	0.17	-0.08	0.05
อนุปริญญา/ ปวส.	3.68				-	-0.26*	-0.11
ปริญญาตรี	3.94					-	0.14
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.80						-

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความแตกต่างกับผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ระดับปริญญาตรี ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกับผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ระดับปริญญาตรี และประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีความแตกต่างกับผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.57 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	50	3.46	0.65	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	101	3.66	0.65	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	154	3.95	0.45	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	53	3.56	0.60	มาก
ปริญญาตรี	37	3.80	0.48	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.90	0.10	มาก
รวม	400	3.75	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.58 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	13.07	5	2.61	8.35	0.00*
ภายในกลุ่ม	123.23	394	0.31		
รวม	136.30	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.59

ตารางที่ 4.59 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

ระดับการศึกษา		ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุ ปริญญา /ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	\bar{X}	3.46	3.66	3.95	3.56	3.80	3.90
ประถมศึกษา	3.46	-	-0.19*	-0.48*	-0.09	-0.33	-0.43
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3.66		-	-0.28*	0.10	-0.13	-0.23
มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	3.95			-	0.38*	0.15	0.05
อนุปริญญา/ ปวส.	3.56				-	-0.23	-0.33
ปริญญาตรี	3.80					-	-0.09
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.90						-

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความ โปร่งใส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความแตกต่างกับผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกับผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีความแตกต่างกับผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.60 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	50	3.41	0.69	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	101	3.64	0.56	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	154	3.87	0.44	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	53	3.66	0.67	มาก
ปริญญาตรี	37	3.85	0.60	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	5	4.32	0.22	ปานกลาง
รวม	400	3.73	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.61 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	11.40	5	2.28	7.30	0.00*
ภายในกลุ่ม	122.95	394	0.31		
รวม	134.36	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.62

ตารางที่ 4.62 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

ระดับการศึกษา		ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุ ปริญญา /ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	\bar{X}	3.41	3.64	3.87	3.66	3.85	4.32
ประถมศึกษา	3.41	-	-0.22*	-0.45*	-0.25*	-0.43*	-0.90*
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3.64		-	-0.22*	-0.02	-0.20	-0.67*
มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	3.87			-	0.20*	0.02	-0.44
อนุปริญญา/ ปวส.	3.66				-	-0.18	-0.65
ปริญญาตรี	3.85					-	-0.46
สูงกว่า ปริญญาตรี	4.32						-

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 8 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ระดับอนุปริญญา/ปวส., ระดับปริญญาตรี, ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ระดับสูงกว่าปริญญาตรี และประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.63 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	50	3.44	0.69	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	101	3.70	0.62	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	154	3.96	0.46	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	53	3.62	0.52	มาก
ปริญญาตรี	37	3.81	0.52	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.88	0.48	มาก
รวม	400	3.77	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.63

ตารางที่ 4.64 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	12.80	5	2.56	8.34	0.00*
ภายในกลุ่ม	120.87	394	0.30		
รวม	133.67	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.65

ตารางที่ 4.65 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

ระดับการศึกษา		ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุ ปริญญา /ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	\bar{X}	3.44	3.70	3.96	3.62	3.81	3.88
ประถมศึกษา	3.44	-	-0.26*	-0.52*	-0.18	-0.37*	-0.44
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3.70		-	-0.25*	0.08	-0.10	-0.17
มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	3.96			-	0.33*	0.14	0.08
อนุปริญญา/ ปวส.	3.62				-	-0.19	-0.25
ปริญญาตรี	3.81					-	-0.06
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.88						-

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ระดับปริญญาตรี ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.66 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	50	3.55	0.80	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	101	3.75	0.70	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	154	3.82	0.57	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	53	3.48	0.96	มาก
ปริญญาตรี	37	3.87	0.66	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.70	0.90	มาก
รวม	400	3.73	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.66

ตารางที่ 4.67 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.24	5	1.45	2.84	0.01*
ภายในกลุ่ม	200.61	394	0.50		
รวม	207.85	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.68

ตารางที่ 4.68 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

ระดับการศึกษา		ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุ ปริญญา /ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	\bar{X}	3.55	3.75	3.82	3.48	3.87	3.70
ประถมศึกษา	3.55	-	-0.20	-0.27*	0.06	-0.32*	-0.15
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3.75		-	-0.07	0.27*	-0.12	0.05
มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	3.82			-	0.34*	-0.05	0.12
อนุปริญญา/ ปวส.	3.48				-	-0.39	-0.21
ปริญญาตรี	3.87					-	0.17
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.70						-

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความแตกต่างกับผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ระดับปริญญาตรี ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกับผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีความแตกต่างกับผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.69 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร	41	3.59	0.53	มาก
รับจ้าง	183	3.81	0.51	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	72	3.57	0.53	มาก
รับราชการ	27	3.83	0.50	มาก
แม่บ้าน	55	3.84	0.46	มาก
อื่น ๆ ระบุ.....	22	3.81	0.41	มาก
รวม	400	3.75	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.69 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.69

ตารางที่ 4.70 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.82	5	0.96	3.71	0.00*
ภายในกลุ่ม	102.36	394	0.26		
รวม	107.18	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตาราง ที่ 4.71

ตารางที่ 4.71 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อาชีพ		เกษตรกร	รับจ้าง	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับ ราชการ	แม่บ้าน	อื่น ๆ ระบุ
	\bar{X}	3.59	3.81	3.57	3.83	3.84	3.81
เกษตรกร	3.59	-	0.21*	0.02	-0.23	-0.24*	0.21
รับจ้าง	3.81		-	0.24*	-0.01	-0.02	0.00
ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	3.57			-	-0.26*	-0.27*	-0.24
รับราชการ	3.83				-	-0.01	0.01
แม่บ้าน	3.84					-	0/03
อื่น ๆ ระบุ.....	3.81						-

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีความแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพรับจ้าง, อาชีพแม่บ้าน ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง มีความแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีความแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพรับราชการ, อาชีพแม่บ้าน

นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.72 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ หลักนิติธรรม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร	41	3.63	0.73	มาก
รับจ้าง	183	3.84	0.72	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	72	3.63	0.64	มาก
รับราชการ	27	3.59	0.55	มาก
แม่บ้าน	55	3.90	0.80	มาก
อื่น ๆ ระบุ.....	22	3.79	0.66	มาก
รวม	400	3.77	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.72 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.72

ตารางที่ 4.73 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.92	5	0.98	1.95	0.08
ภายในกลุ่ม	198.32	394	0.50		
รวม	203.25	399			

จากตารางที่ 4.73 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.74 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร	41	3.70	0.63	มาก
รับจ้าง	183	3.79	0.57	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	72	3.62	0.54	มาก
รับราชการ	27	3.85	0.54	มาก
แม่บ้าน	55	3.83	0.62	มาก
อื่น ๆ ระบุ.....	22	3.72	0.52	มาก
รวม	400	3.76	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.74

ตารางที่ 4.75 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.09	5	0.41	1.25	0.28
ภายในกลุ่ม	131.84	394	0.33		
รวม	133.94	399			

จากตารางที่ 4.75 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.76 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกรรวม	41	3.75	0.58	มาก
รับจ้าง	183	3.83	0.57	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	72	3.52	0.60	มาก
รับราชการ	27	3.85	0.49	มาก
แม่บ้าน	55	3.86	0.53	มาก
อื่น ๆ ระบุ.....	22	3.80	0.54	มาก
รวม	400	3.75	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.76 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.76

ตารางที่ 4.77 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.20	5	1.44	4.42	0.00*
ภายในกลุ่ม	129.06	394	0.32		
รวม	136.30	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.78

ตารางที่ 4.78 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านหลักความโปร่งใส จำนวน ตามอาชีพ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อาชีพ		เกษตรกร	รับจ้าง	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับ ราชการ	แม่บ้าน	อื่น ๆ ระบุ.....
	\bar{X}	3.57	3.83	3.52	3.85	3.86	3.80
เกษตรกร	3.57	-	-0.25*	0.04	-0.27	-0.29*	-0.22
รับจ้าง	3.83		-	0.30*	-0.01	-0.03	0.03
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	3.52			-	-0.32*	-0.33*	-0.27*
รับราชการ	3.85				-	-0.01	0.05
แม่บ้าน	3.86					-	0.06
อื่น ๆ ระบุ.....	3.80						-

จากตารางที่ 4.78 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรับจ้าง, อาชีพแม่บ้าน ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว, อาชีพรับราชการ และประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการแม่บ้าน, อาชีพอื่น ๆ (นักศึกษา, รัฐวิสาหกิจ, ข้าราชการบำนาญ)

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.79 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกรกรม	41	3.55	0.56	มาก
รับจ้าง	183	3.79	0.58	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	72	3.55	0.61	มาก
รับราชการ	27	3.96	0.67	มาก
แม่บ้าน	55	3.78	0.44	มาก
อื่น ๆ ระบุ.....	22	3.81	0.45	มาก
รวม	400	3.73	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.79

ตารางที่ 4.80 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.04	5	1.21	3.71	0.00*
ภายในกลุ่ม	128.31	394	0.32		
รวม	134.36	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.81

ตารางที่ 4.81 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำนวนตามอาชีพ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อาชีพ		เกษตรกร	รับจ้าง	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับ ราชการ	แม่บ้าน	อื่น ๆ ระบุ.....
	\bar{X}	3.55	3.79	3.55	3.96	3.78	3.81
เกษตรกร	3.55	-	- 0.23*	-0.00	-0.41*	-0.23*	-0.26
รับจ้าง	3.79		-	0.23*	-0.17	0.00	-0.02
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	3.55			-	-0.41*	-0.23*	-0.26
รับราชการ	3.96				-	0.17	0.14
แม่บ้าน	3.78					-	-0.02
อื่น ๆ ระบุ.....	3.81						-

จากตารางที่ 4.81 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรับจ้าง, อาชีพรับราชการ, อาชีพแม่บ้าน ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรับราชการ, อาชีพแม่บ้าน นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.82 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร	41	3.62	0.58	มาก
รับจ้าง	183	3.84	0.57	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	72	3.61	0.58	มาก
รับราชการ	27	3.75	0.55	มาก
แม่บ้าน	55	3.84	0.56	มาก
อื่น ๆ ระบุ.....	22	3.83	0.51	มาก
รวม	400	3.77	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.82 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.82

ตารางที่ 4.83 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.74	5	0.75	2.27	0.04*
ภายในกลุ่ม	129.93	394	0.33		
รวม	133.67	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.83 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตาราง ที่ 4.84

ตารางที่ 4.84 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

อาชีพ		เกษตรกร	รับจ้าง	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับ ราชการ	แม่บ้าน	อื่น ๆ ระบุ.....
	\bar{X}	3.62	3.84	3.61	3.75	3.84	3.83
เกษตรกร	3.62	-	- 0.21*	0.00	- 0.12	- 0.21	- 0.20
รับจ้าง	3.84		-	0.22*	0.08	- 0.00	0.00
ค้าขาย/ ธุรกิจ							
ส่วนตัว	3.61			-	0.13	- 0.22*	- 0.21
รับราชการ	3.75				-	- 0.08	- 0.08
แม่บ้าน	3.84					-	0.00
อื่น ๆ ระบุ.....	3.83						-

จากตารางที่ 4.84 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีความแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพรับจ้าง ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง มีความแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีความแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพแม่บ้าน

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.85 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกรกรม	41	3.54	0.78	มาก
รับจ้าง	183	3.75	0.66	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	72	3.53	0.88	มาก
รับราชการ	27	3.85	0.89	มาก
แม่บ้าน	55	3.88	0.53	มาก
อื่น ๆ ระบุ.....	22	3.95	0.43	มาก
รวม	400	3.73	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.85 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.85

ตารางที่ 4.86 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.02	5	1.40	2.75	0.18
ภายในกลุ่ม	200.83	394	0.51		
รวม	207.85	399			

จากตารางที่ 4.86 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.87 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	87	3.77	0.54	มาก
5,000 – 10,000 บาท	223	3.83	0.43	มาก
10,001 – 15,000 บาท	51	3.56	0.58	มาก
15,001 – 20,000 บาท	34	3.51	0.66	มาก
20,001 – 25,000 บาท	3	3.17	0.99	ปานกลาง
สูงกว่า 25,000 บาท	2	4.06	0.19	มาก
รวม	400	3.75	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.87 พบว่า ประชาชนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.87

ตารางที่ 4.88 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.44	5	1.28	5.03	0.00*
ภายในกลุ่ม	100.74	394	0.25		
รวม	107.18	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.88 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.89

ตารางที่ 4.89 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า	5,000 –	10,001 –	15,001 –	20,001 –	สูงกว่า	
	5,000 บาท	10,000 บาท	15,000 บาท	20,000 บาท	25,000 บาท	25,000 บาท	
	\bar{X}	3.77	3.83	3.56	3.51	3.17	4.06
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.77	-	-0.05	0.21*	0.26*	0.60*	-0.28
5,000 – 10,000 บาท	3.83		-	0.26*	0.32*	0.65*	-0.22
10,001 – 15,000 บาท	3.56			-	0.05	0.39	-0.49
15,001 – 20,000 บาท	3.51				-	0.33	-0.54
20,001 – 25,000 บาท	3.17					-	-0.88
สูงกว่า 25,000 บาท	4.06						-

จากตารางที่ 4.89 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มียาได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท, 20,001 – 25,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มียาได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท , 20,001 – 25,000 บาท

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.90 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	87	3.89	0.78	มาก
5,000 – 10,000 บาท	223	3.86	0.67	มาก
10,001 – 15,000 บาท	51	3.36	0.55	มาก
15,001 – 20,000 บาท	34	3.45	0.74	มาก
20,001 – 25,000 บาท	3	3.83	0.28	มาก
สูงกว่า 25,000 บาท	2	4.25	0.35	มากที่สุด
รวม	400	3.77	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.90 พบว่า ประชาชนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.90

ตารางที่ 4.91 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	15.70	5	3.14	6.59	0.00*
ภายในกลุ่ม	187.54	394	0.47		
รวม	203.25	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.91 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.92

ตารางที่ 4.92 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักนิติธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	สูงกว่า 25,000 บาท
		3.89	3.86	3.36	3.45	3.83	4.25
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.89	-	0.03	0.53*	0.44*	0.06	-0.35
5,000 – 10,000 บาท	3.86		-	0.50*	0.40*	0.03	-0.38
10,001 – 15,000 บาท	3.36			-	-0.09	-0.47	-0.88
15,001 – 20,000 บาท	3.45				-	-0.37	-0.79
20,001 – 25,000 บาท	3.83					-	-0.41
สูงกว่า 25,000 บาท	4.25						-

จากตารางที่ 4.92 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.93 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	87	3.72	0.63	มาก
5,000 – 10,000 บาท	223	3.82	0.50	มาก
10,001 – 15,000 บาท	51	3.64	0.67	มาก
15,001 – 20,000 บาท	34	3.61	0.64	มาก
20,001 – 25,000 บาท	3	3.44	1.07	มาก
สูงกว่า 25,000 บาท	2	4.33	0.00	มาก
รวม	400	3.76	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.93 พบว่า ประชาชนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.93

ตารางที่ 4.94 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.24	5	0.64	1.95	0.08
ภายในกลุ่ม	130.70	394	0.33		
รวม	133.94	399			

จากตารางที่ 4.94 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.95 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	87	3.78	0.58	มาก
5,000 – 10,000 บาท	223	3.83	0.52	มาก
10,001 – 15,000 บาท	51	3.56	0.63	มาก
15,001 – 20,000 บาท	34	3.46	0.68	มาก
20,001 – 25,000 บาท	3	3.00	0.94	มาก
สูงกว่า 25,000 บาท	2	4.06	0.08	มาก
รวม	400	3.75	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.95 พบว่า ประชาชนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความ โปร่งใส อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังตารางที่ 4.95

ตารางที่ 4.96 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.23	5	1.64	5.06	0.00*
ภายในกลุ่ม	128.07	394	0.32		
รวม	136.30	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.96 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.97

ตารางที่ 4.97 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักความโปร่งใส จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า	5,000 –	10,001 –	15,001 –	20,001 –	สูงกว่า
		5,000 บาท	10,000 บาท	15,000 บาท	20,000 บาท	25,000 บาท	25,000 บาท
	\bar{X}	3.78	3.83	3.56	3.46	3.00	4.06
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.78	-	-0.04	0.22*	0.32*	0.78*	-0.27
5,000 – 10,000 บาท	3.83		-	0.27*	0.37*	0.83*	-0.22
10,001 – 15,000 บาท	3.56			-	0.10	0.56	-0.49
15,001 – 20,000 บาท	3.46				-	0.46	-0.59
20,001 – 25,000 บาท	3.00					-	-1.06*
สูงกว่า 25,000 บาท	4.06						-

จากตารางที่ 4.97 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 7 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท, 20,001 – 25,000 บาท ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท, 20,001 – 25,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 25,000 บาท

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.98 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	87	3.74	0.60	มาก
5,000 – 10,000 บาท	223	3.79	0.47	มาก
10,001 – 15,000 บาท	51	3.56	0.69	มาก
15,001 – 20,000 บาท	34	3.62	0.80	มาก
20,001 – 25,000 บาท	3	2.93	1.28	ปานกลาง
สูงกว่า 25,000 บาท	2	3.80	0.56	มาก
รวม	400	3.73	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.98 พบว่า ประชาชนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.98

ตารางที่ 4.99 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.69	5	0.93	2.85	0.01*
ภายในกลุ่ม	129.67	394	0.32		
รวม	134.36	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.99 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.100

ตารางที่ 4.100 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักการมีส่วนร่วม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	สูงกว่า 25,000 บาท
		\bar{X}	3.74	3.79	3.56	3.62	2.93
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.74	-	-0.05	0.17	0.11	0.80*	-0.05
5,000 – 10,000 บาท	3.79		-	0.23*	0.17	0.86*	-0.00
10,001 – 15,000 บาท	3.56			-	-0.05	0.63	-0.23
15,001 – 20,000 บาท	3.62				-	-0.69*	-0.17
20,001 – 25,000 บาท	2.93					-	-0.86
สูงกว่า 25,000 บาท	3.80						-

จากตารางที่ 4.100 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท, 10,001 – 15,000 บาท ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.101 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	87	3.77	0.61	มาก
5,000 – 10,000 บาท	223	3.85	0.50	มาก
10,001 – 15,000 บาท	51	3.60	0.60	มาก
15,001 – 20,000 บาท	34	3.48	0.72	มาก
20,001 – 25,000 บาท	3	3.33	1.10	ปานกลาง
สูงกว่า 25,000 บาท	2	4.10	0.42	มาก
รวม	400	3.77	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.101 พบว่า ประชาชนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.101

ตารางที่ 4.102 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.68	5	1.33	4.14	0.00*
ภายในกลุ่ม	126.99	394	0.32		
รวม	133.67	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.102 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.103

ตารางที่ 4.103 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักความรับผิดชอบต่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า	5,000 –	10,001 –	15,001 –	20,001 –	สูงกว่า
		5,000 บาท	10,000 บาท	15,000 บาท	20,000 บาท	25,000 บาท	25,000 บาท
	\bar{X}	3.77	3.85	3.60	3.48	3.33	4.10
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.77	-	-0.08	0.16	0.29*	0.44	-0.32
5,000 – 10,000 บาท	3.85		-	0.25*	0.37*	0.52	-0.24
10,001 – 15,000 บาท	3.60			-	0.12	0.27	-0.49
15,001 – 20,000 บาท	3.48				-	0.14	-0.61
20,001 – 25,000 บาท	3.33					-	-0.76
สูงกว่า 25,000 บาท	4.10						

จากตารางที่ 4.103 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.104 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	87	3.77	0.67	มาก
5,000 – 10,000 บาท	223	3.81	0.61	มาก
10,001 – 15,000 บาท	51	3.52	0.80	มาก
15,001 – 20,000 บาท	34	3.41	1.09	มาก
20,001 – 25,000 บาท	3	3.00	1.32	ปานกลาง
สูงกว่า 25,000 บาท	2	4.00	0.00	มาก
รวม	400	3.73	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.104 พบว่า ประชาชนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.104

ตารางที่ 4.105 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	9.07	5	1.81	3.59	0.00*
ภายในกลุ่ม	198.78	394	0.50		
รวม	207.85	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.105 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least – Significant Different) ดังตารางที่ 4.106

ตารางที่ 4.106 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านหลักความคุ้มค่า จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีการ LSD (Least - Significant Different)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	สูงกว่า 25,000 บาท
			3.77	3.81	3.52	3.41	3.00
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.77	-	-0.04	0.24*	0.36*	0.77	-0.22
5,000 – 10,000 บาท	3.81		-	0.28*	0.40*	0.81*	-0.18
10,001 – 15,000 บาท	3.52			-	-0.11	0.52	-0.47
15,001 – 20,000 บาท	3.41				-	0.41	-0.58
20,001 – 25,000 บาท	3.00					-	-1.00
สูงกว่า 25,000 บาท	4.00						-

จากตารางที่ 4.106 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ดังนี้

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท มีความแตกต่างกับผู้ที่มีการรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท , 20,001 – 25,000 บาท

นอกจากนี้ ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.107 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
1	ไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ตรงไปตรงมา	21	1	ควรมีบทลงโทษทางกฎหมายที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และมีการเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง	21
2	ประชาชนไม่มีความรู้เรื่องกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ	2	2	ควรตีพิมพ์ประกาศเผยแพร่ และให้ความรู้เรื่องกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนได้รับรู้รับทราบ	2

จากตารางที่ 4.107 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม อันดับที่ 1 คือ ไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้นตรงไปตรงมา จำนวน 21 คน รองลงมาคือ ประชาชนไม่มีความรู้เรื่องกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ จำนวน 2 คน

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม อันดับที่ 1 คือ ควร มีบทลงโทษทางกฎหมายที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และมีการเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง จำนวน 21 คน รองลงมาคือ ควรคิดประกาศเผยแพร่ และให้ความรู้เรื่องกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนได้รับรู้รับทราบ จำนวน 2 คน

ตารางที่ 4.108 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
1	มีการปฏิบัติต่อประชาชนอย่างไม่เป็นธรรมและเท่าเทียมกัน	18	1	ควรมีการนำหลักคุณธรรมจริยธรรมมาใช้ในการบริหารงาน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมาย	18

จากตารางที่ 4.108 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม คือ มีการปฏิบัติต่อประชาชนอย่างไม่เป็นธรรมและเท่าเทียมกันจำนวน 18 คน

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม คือ ควรมีการนำหลักคุณธรรม จริยธรรมมาใช้ในการบริหารงาน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมาย จำนวน 18 คน

ตารางที่ 4.109 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
1	การจ้างงานไม่มีความโปร่งใส และมีการสมยอมกันในการจ้างงานบางโครงการ	32	1	ควรมีการปรับปรุงกระบวนการบริหารงานให้ประชาชนรับทราบ และสามารถตรวจสอบได้ทุกช่องทาง เช่น การปิดประกาศ การประกาศเสียงตามสาย วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วารสารเทศบาล อินเทอร์เน็ต	32

จากตารางที่ 4.109 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส คือ การจ้างงานไม่มีความโปร่งใส และมีการสมยอมกันในการจ้างงานบางโครงการ จำนวน 32 คน

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส คือ ควรมีการปรับปรุงกระบวนการบริหารงานให้ประชาชนรับทราบ และสามารถตรวจสอบได้ทุกช่องทาง เช่น การปิดประกาศ การประกาศเสียงตามสาย วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วารสารเทศบาล อินเทอร์เน็ต จำนวน 32 คน

ตารางที่ 4.110 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
1	ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหของประชาชนเท่าที่ควร	27	1	ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาของชุมชนอย่างหลากหลาย	27
2	ขาดการประสานความร่วมมือในการบริหารงานระหว่างเทศบาลกับประชาชนในชุมชน	14	2	1. ควรมีการประสานความร่วมมือกับประชาชน ในการร่วมคิด ร่วมวางแผนในการบริหารงานให้ครอบคลุมทุกชุมชน 2. ควรมีการแต่งตั้งตัวแทนภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม และปฏิบัติได้จริง	10 4

จากตารางที่ 4.110 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม อันดับที่ 1 คือ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหของประชาชนเท่าที่ควร จำนวน 27 คน รองลงมาคือ ขาดการประสานความร่วมมือในการบริหารงานระหว่างเทศบาลกับประชาชนในชุมชน จำนวน 14 คน

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม อันดับที่ 1 คือ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหของชุมชนอย่างหลากหลาย จำนวน 27 คน รองลงมาคือ ควรมีการประสานความร่วมมือกับประชาชนในการร่วมคิด ร่วมวางแผนในการบริหารงานให้ครอบคลุมทุกชุมชน จำนวน 10 คน และควรมีการแต่งตั้งตัวแทนภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม และปฏิบัติได้จริง จำนวน 4 คน

ตารางที่ 4.111 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
1	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานล่าช้าไม่ใส่ใจในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชน	28	1	ควรสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อแก่เจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนให้มากขึ้น และเร่งรัดให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว	28
2	ไม่มีการนำข้อร้องเรียน และโครงการที่ประชาชนเสนอต่อที่ประชุมประชาคมมาดำเนินงาน	6	2	ควรนำโครงการที่ประชาชนเสนอต่อที่ประชุมประชาคมรวมทั้งข้อร้องเรียนของประชาชนมาดำเนินงานให้ครบถ้วน และทันเหตุการณ์	6

จากตารางที่ 4.111 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ อันดับที่ 1 คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานล่าช้าไม่ใส่ใจในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชน จำนวน 28 คน รองลงมาคือ ไม่มีการนำข้อร้องเรียน และโครงการที่ประชาชนเสนอต่อที่ประชุมประชาคมมาดำเนินงาน จำนวน 6 คน

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ อันดับที่ 1 คือ ควรสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อแก่เจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนให้มากขึ้น และเร่งรัดให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว จำนวน 28 คน รองลงมาคือ ควรนำโครงการที่ประชาชนเสนอต่อที่ประชุมประชาคม รวมทั้งข้อร้องเรียนของประชาชนมาดำเนินงานให้ครบถ้วน และทันเหตุการณ์ จำนวน 6 คน

ตารางที่ 4.112 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
1	มีการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างไม่คุ้มค่า	25	1	ควรมีการบริหารจัดการทรัพยากรให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม	25
2	มีการใช้งบประมาณอย่างไม่คุ้มค่ากับภาษีของประชาชน	11	2	ควรมีการใช้จ่ายงบประมาณที่มาจากภาษีของประชาชนให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์มากที่สุด และมีการเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบทุกครั้ง	11

จากตารางที่ 4.112 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า อันดับที่ 1 คือ มีการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างไม่คุ้มค่า จำนวน 25 คน รองลงมาคือ มีการใช้งบประมาณอย่างไม่คุ้มค่ากับภาษีของประชาชน จำนวน 11 คน

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า อันดับที่ 1 คือ ควรมีการบริหารจัดการทรัพยากรให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม จำนวน 25 คน รองลงมาคือ ควรมีการใช้จ่ายงบประมาณที่มาจากภาษีของประชาชนให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์มากที่สุด และมีการเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบทุกครั้ง จำนวน 11 คน

สรุป ข้อเสนอแนะเป็น 2 ประเด็น ดังนี้ คือ

ประเด็นที่ 1 ปัญหาที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุดคือ ด้านหลักความโปร่งใส ได้แก่ข้อที่ว่า การจ้างงานไม่มีความโปร่งใส และมีการสมยอมกันในคารจ้างงานบางโครงการ

ประเด็นที่ 2 แนวทางแก้ไขที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุดคือ ด้านหลักความโปร่งใส ได้แก่ข้อที่ว่า ควรมีการปรับปรุงกระบวนการบริหารงานให้ประชาชนรับทราบ และสามารถตรวจสอบได้ทุกช่องทาง เช่น การเปิดเผย การประกาศทางเสียงตามสาย วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วารสารเทศบาล อินเทอร์เน็ต

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย โดยได้ศึกษาจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ตามประกาศผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางเนิ้ง พ.ศ. 2552 จำนวน 7,541 คน โดยใช้วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Nagtalon ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน แล้วทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 7 ตำบลยางเนิ้ง หมู่ที่ 1, 2, 4, 8 ตำบลสารภี และหมู่ที่ 5 ตำบลหนองผึ้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนผู้มี สิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2

เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง มีจำนวน 25 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้านได้แก่ 1) ด้านหลักนิติธรรม 2) ด้านหลักคุณธรรม 3) ด้านหลักความโปร่งใส 4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม 5) ด้านหลักความรับผิดชอบ 6) ด้านหลักความคุ้มค่า ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ โดยใช้หลักของ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง จำนวน 6 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ 1) สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t - test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (F - test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least - Significant Different) โดยใช้โปรแกรมสถิติคอมพิวเตอร์มาประมวลผลข้อมูล ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยตามข้อค้นพบได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 มีอายุระหว่าง 18 - 30 ปี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80

5.1.2 ผลสรุปข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกออกเป็นรายด้านพบว่า มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1) ด้านหลักนิติธรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 1 ต้องการให้เทศบาลจัดให้มีการประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศบัญญัติ/ข้อบังคับที่จะมีผลบังคับใช้ในชุมชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 2 เทศบาลมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข่าวสาร ราชการ เทศบัญญัติ/ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ของประชาชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

2) ด้านหลักคุณธรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น อันดับแรกได้แก่ ข้อ 2 เทศบาลมีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงาน และระยะเวลาการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 1 คณะผู้บริหาร และพนักงานเทศบาล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมที่ดี ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

3) ด้านหลักความโปร่งใส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 6 เทศบาลมีการจัดทำและเผยแพร่แผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีให้แก่ประชาชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 7 เทศบาลมีการเผยแพร่รายงานการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 2 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 1 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ความต้องการ เพื่อนำไปกำหนดเป็นนโยบาย โครงการ กิจกรรมในการพัฒนาเทศบาล ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

5) ด้านหลักความรับผิดชอบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 4 เทศบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนได้ทันเหตุการณ์ และมีการรายงานผลการดำเนินการแก้ไขให้ผู้ร้องเรียน/ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 5 เทศบาลมีการทบทวน และปรับปรุง

กระบวนการ และขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ทันสมัย เหมาะสมอยู่เสมอ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

6) ด้านหลักความคุ้มค่า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 2 จำนวนงบประมาณที่เทศบาลดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของเทศบาล ตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม มีความประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ได้แก่ ข้อ 1 เทศบาลจัดให้มีบริการสาธารณะอย่างมีคุณภาพทั่วถึง เป็นธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกัน และเมื่อแยกออกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านหลักนิติธรรม พบว่า ประชาชนที่มีเพศ และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง แตกต่างกัน

2) ด้านหลักคุณธรรม พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง แตกต่างกัน

3) ด้านหลักความโปร่งใส พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง ไม่แตกต่างกัน ส่วน

ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง แตกต่างกัน

4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง แตกต่างกัน

5) ด้านหลักความรับผิดชอบ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง แตกต่างกัน

6) ด้านหลักความคุ้มค่า พบว่า ประชาชนที่มีเพศ และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง แตกต่างกัน

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา

ด้านหลักนิติธรรม เทศบาลไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้นตรงไปตรงมา ด้านหลักคุณธรรม เทศบาลมีการปฏิบัติต่อประชาชนอย่างไม่เป็นธรรมและไม่เท่าเทียมกัน ด้านหลักความโปร่งใส การจ้างงานของเทศบาลไม่มีความโปร่งใส และมีการสมยอมกันในการจ้างงานบางโครงการ ด้านหลักการมีส่วนร่วม เทศบาลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาของประชาชนเท่าที่ควร ด้านหลักความรับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานล่าช้าไม่ใส่ใจในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชน ด้านหลักความคุ้มค่า เทศบาลมีการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างไม่คุ้มค่า

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไข

ด้านหลักนิติธรรม เทศบาลควรมีบทลงโทษทางกฎหมายที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และมีการเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ด้านหลักคุณธรรม เทศบาลควรมีการนำหลักคุณธรรม จริยธรรมมาใช้ในการบริหารงาน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมาย ด้านหลักความโปร่งใส เทศบาลควรมีการปรับปรุงกระบวนการบริหารงานให้ประชาชนรับทราบ และสามารถตรวจสอบได้ทุกช่องทาง เช่น การปิดประกาศ การประกาศเสียงตามสาย วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วารสารเทศบาล อินเทอร์เน็ต ด้านหลักการมีส่วนร่วม เทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาของชุมชนอย่างหลากหลาย ด้านหลักความรับผิดชอบ เทศบาลควรสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนให้มากขึ้น และเร่งรัดให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว ด้านหลักความคุ้มค่า ควรมีการบริหารจัดการทรัพยากรให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักนิติธรรม 2) ด้านหลักคุณธรรม 3) ด้านหลักความโปร่งใส 4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม 5) ด้านหลักความรับผิดชอบ และ 6) ด้านหลักความคุ้มค่า สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักนิติธรรม 2) ด้านหลักคุณธรรม 3) ด้านหลักความโปร่งใส 4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม 5) ด้านหลักความรับผิดชอบ และ 6) ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ได้มีการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีการกระจายการพัฒนาไปยังชุมชนเทศบาลอย่างเป็นธรรม ทำให้ประชาชนได้รับการบริการและการอำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตลอดจนพนักงานเทศบาลมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ อันส่งผลให้มีความพร้อมในการให้บริการ อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ อันเป็นการสนองตอบความต้องการของประชาชนในชุมชนได้อย่างทั่วถึง รวดเร็ว มีความเป็นธรรม จนทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ซึ่งสอดคล้องกับซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย

ของรัฐบาล ในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบโครงสร้าง และระบบการบริหาร งานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง และปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ด้านการบริหารจัดการที่ดีในการส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรให้มีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนอย่างมีมาตรฐาน รวดเร็ว ทั่วถึง เสมอภาค และเป็นธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรมาศ อริยเวชช์วัฒนา ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การบริหารการจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านฉาง” ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการนำหลัก ธรรมาภิบาลมาใช้ ในการบริหารเทศบาลตำบลบ้านฉาง พบว่าเทศบาลตำบลบ้านฉางมีความเสมอภาคและกระจายการพัฒนาอย่างทั่วถึง ไม่มีการเลือกปฏิบัติและได้จัดตั้งคณะกรรมการชุมชนร่วมกันจัดทำแผนพัฒนา และในเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้าง กระบวนการต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความเปิดเผยตรงไปตรงมา

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตาม หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม ที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ด้านหลักความรับผิดชอบ ที่เป็น เช่นนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารเทศบาลตำบลยางเนิ้งได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนให้ ประชาชนได้ทันเหตุการณ์ และยังได้มีการดำเนินนโยบายที่ตอบสนองต่อความปัญหาและความ ต้องการของประชาชนได้ครอบคลุมทั่วถึงทุกชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการ สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถให้บริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความคาดหวัง รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลาย ๆ แห่งร่วมกันจัดบริการสาธารณะบางอย่าง ซึ่งโดยสภาพหรือเพื่อประสิทธิภาพ ควรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องร่วมกันทำ โดยคำนึงถึง ความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น ให้มีการเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจกับ แผนชุมชนและแผนระดับต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อเป็นฐานสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตย ในท้องถิ่นให้เข้มแข็ง และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบล ยางเนิ้ง ในการ สร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีความเชื่อมั่นและเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองและการบริหาร ของเทศบาล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภรณ์ ชัยออน ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การประเมินผลการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่เทศบาลตำบลได้มีการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการบริหารงานมุ่งเน้นการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน มีผลให้การบริหารงานของ เทศบาลตำบลเป็นระบบ การจัดทำแผนงาน โครงการต่าง ๆ มุ่งเน้นที่ความต้องการของประชาชน

เป็นหลัก เปิดโอกาสให้ประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน กิจกรรม และการบริหารงานของเทศบาลตำบล

ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลยางนึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ความต้องการ ในการบริหารงาน และการพัฒนาชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาลอย่างหลากหลายพอสมควร ไม่ว่าจะเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับฟังการประชุมสภา มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลซึ่งเป็นการระดมความคิดเห็นในเวทีสาธารณะอันจะนำมาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและ ท้องถิ่น รวมทั้งให้ประชาชนมีโอกาสแสดงประชาทัศน์ในประเด็นสำคัญต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่บรรลุตามเป้าหมาย รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมเสนอความเห็นปัญหา และแนวทางแก้ไข และมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลยางนึ่ง ในการสร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีความเชื่อมั่นและเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองและการบริหาร จากการนำเอาปัญหา ความต้องการของประชาชน และข้อมูลโครงการที่ได้เสนอต่อที่ประชุมเวทีประชาคมเมือง มากำหนดรูปแบบของโครงการ/กิจกรรมเพื่อจัดลำดับความสำคัญโครงการ รวบรวมและสรุปเป็นแผนงาน โครงการ ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมยศ นาวิการ ที่กล่าวว่า การบริหาร ควรจะได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหรือเป็นหน้าที่แยกจากกันตามลำดับ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นกระบวนการโดยส่วนรวม คือ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ การควบคุมงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพล พงศธรวิสุทธิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ อบต. อยู่ในระดับสูง และเห็นด้วยว่ารูปแบบการปกครองท้องถิ่นแบบ อบต. ส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นของตน เห็นด้วยว่าหลังจากมีการจัดตั้ง อบต. ส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาตำบล ส่งผลให้เกิดความโปร่งใสในการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

เมื่อแยกออกเป็นรายด้านเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1) ด้านหลักนิติธรรม

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 คือ เทศบาลจัดให้มีการประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศบัญญัติ/ข้อบังคับ ที่จะมีผลบังคับใช้ในชุมชน มีระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า เทศบาลตำบลยางนึ่งได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรากฎหมาย ระเบียบ งบประมาณ ข้อบังคับ ต่าง ๆ ทำให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมและการบังคับใช้กฎหมาย เป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไป อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหารที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการบริหาร ไม่กระทำการโดยอำเภอใจ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลยางนึ่ง ด้านการพัฒนาการบริหารและพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชน และการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีโอกาสเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเทศบาล เพื่อประสานประโยชน์ให้เกิดความเสมอภาคและมีความสมดุล และสอดคล้องกับแนวคิดของ นิยม รัฐมอดุท ที่กล่าวว่า หลักนิติธรรม หมายถึงการตรากฎหมาย กฎ กติกาที่ถูกต้องเป็นธรรม การบังคับใช้เป็นไปตามกฎกติกาที่ตกลงกันไว้ คำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ ความยุติธรรมของสมาชิก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรมาศ จริยเวชช์วัฒนา ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การบริหารการจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านฉาง” ผลการวิจัยพบว่า การตรากฎหมายที่ถูกต้องเป็นธรรม การบังคับใช้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม อันจะทำให้สังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่อำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคลและนำกฎระเบียบการบริหารงานของเทศบาลมาบังคับใช้ให้เป็นมาตรฐานเพื่อ เป็นการ ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภรณ์ ชัยออน ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในปัจจุบันยังประสบปัญหาในด้าน

กฎระเบียบ กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลตำบลขาดความยืดหยุ่น และซับซ้อน การบริหารงานยังมีระบบอุปถัมภ์อยู่ ผู้บริหารและบุคลากรบางคนของเทศบาลตำบลยังแสวงหาผลประโยชน์จากรายได้การพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ บุคลากรของเทศบาลตำบลขาดความชำนาญ เฉพาะด้าน ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และประชาชนบางส่วนไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับเทศบาลตำบลในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม ข้อ 2 คือ เทศบาลมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารราชการ เทศบัญญัติ/ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ของประชาชน มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ อภิปราย ได้ว่า เทศบาลตำบลยางเนิ้ง ได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเทศบัญญัติ/ข้อบังคับ และกฎหมายต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ตามระบอบการปกครองประชาธิปไตย ให้ประชาชนได้รับทราบก่อนมีผลบังคับใช้ภายในชุมชน อีกทั้งยังมีการณรงค์ให้ประชาชนมีความตระหนักถึงการใช้สิทธิหน้าที่อันชอบธรรมของตนภายใต้กฎหมายที่บังคับใช้ในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ที่ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของประชาชน ด้วยการเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่ทันสมัย และสอดคล้องกับแนวคิดของ ธีรยุทธ บุญมี ที่กล่าวว่า ธรรมรัฐ คือ กระบวนการความสัมพันธ์ (interaction relation) ระหว่างภาครัฐ ภาคสังคม ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไปในการที่จะทำให้การบริหารราชการและประชาชนโดยทั่วไป ในการที่จะทำให้การบริหารราชการแผ่นดิน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้ การบริหารประเทศที่ดีควรเป็นความร่วมมือแบบสื่อสาร 2 ทาง ระหว่างรัฐบาลประชาธิปไตยและฝ่ายสังคมเอกชน องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ (NGO) โดยเน้นการมีส่วนร่วม (Participation) ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ การร่วมกันกำหนดนโยบาย (Shared policy making) และการจัดการตนเอง (Self management) ของภาคสังคมเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นธรรมมากขึ้น และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรวิทย์ ศรีวิชัย ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง” ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานของเทศบาลตำบลในอำเภอ เกาะคา จังหวัดลำปาง ตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในปัจจุบันยังประสบกับปัญหาในเรื่องของประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนเองและของเทศบาลตำบล กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ขาดความยืดหยุ่นไม่ทันสมัยและไม่ชัดเจน

2) ด้านหลักคุณธรรม

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 คือ เทศบาลมีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงาน และระยะเวลาการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ มีระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลยางเนิ้งมีการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงาน มีกฎ กติกาที่เป็นธรรม โปร่งใส เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงาน ทำให้ประชาชนได้รับการบริการที่รวดเร็ว ทั้งในเรื่องของการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน การกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอนุมัติอนุญาตในการดำเนินงานให้บริการประชาชนให้รับทราบตามจุดต่าง ๆ ให้เห็นเด่นชัด ซึ่งเป็นการลดขั้นตอนการให้บริการประชาชนให้รวดเร็วขึ้น จึงส่งผลให้ประชาชนมีความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ที่เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่องยกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบ โครงสร้างและระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูงและปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์บริการครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายขึ้น และการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วมและระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภรณ์ ชัยอนันต์ ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พบว่าภายหลังจากที่เทศบาลตำบลได้นำแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปรับใช้กับการบริหารงานของเทศบาลตำบล มีผลให้เทศบาลตำบลมุ่งเน้นการบริหารงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น มีการ

จัดระบบการบริหารที่เอื้อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนที่รวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน อีกทั้งลดขั้นตอนการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ที่ยุ่งยากให้รวดเร็วขึ้น

ส่วนความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม ข้อ 1 คือ ผู้บริหาร และพนักงานเทศบาล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมที่ดี มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ผู้บริหาร และพนักงานเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์สุจริต ตั้งอยู่บนหลักการบริหารงาน ที่เที่ยงธรรม สุจริต โปร่งใส มีความชัดเจนสามารถตรวจสอบได้ บริหารงานโดยมุ่งรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม คำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ตัดสินใจของประชาชน รวมทั้งได้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 78 (4) พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ที่พัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่สามารถประเมินผลงาน ได้ด้วยระบบคุณธรรม และให้หลักประกันความมั่นคงบนพื้นฐานของความรู้ความสามารถและ ผลงานสาธารณะตลอดจนปรับปรุงพัฒนาทัศนคติ วิธีคิดและวิธีปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชน และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ด้านการพัฒนาการบริหารและพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชน และการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนมี โอกาสเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเทศบาลฯ เพื่อประสานประโยชน์ให้เกิดความเสมอภาคและมีความสมดุล ดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะ และความรับผิดชอบต่อประชาชนโดยรวม และสอดคล้องกับแนวคิดของ ประมวล รุจนเสรี ที่ได้นิยามความหมายของธรรมาภิบาลว่า คือการปรับวิธีคิด วิธีบริหารราชการของประเทศไทยเสียใหม่ทั้งระบบ โดยการกำหนดเจตนารมณ์ของแผ่นดินขึ้นมาเพื่อทุกคนทุกฝ่ายในประเทศจะร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันจัดการ ร่วมกันรับผิดชอบ แก้ปัญหาพัฒนานำแผ่นดินไปสู่ความมั่นคง ความสงบ สันติสุข มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและก้าวไกล และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยพร เจริญชัย ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอ โโกสุมพิสัย

จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลไม่มีการจัดทำมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อให้พนักงานปฏิบัติและรับผิดชอบ และเทศบาลไม่ใช้หน้าที่และความสามารถของตนเพื่อ บริการประชาชนด้วยความยุติธรรม

3) ด้านหลักความโปร่งใส

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ เทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส โดยรวมอยู่ใน ระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 6 คือ เทศบาลมีการจัดทำและเผยแพร่แผนการใช้จ่าย งบประมาณประจำปีให้แก่ประชาชน มีระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับ มาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลยางหนึ่งได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดระบบงานและข้อมูลข่าวสารเพื่อเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะชนมีการกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการให้บริการข้อมูล ข่าวสารแก่ประชาชนอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมพร้อมที่จะได้การตรวจสอบอยู่ตลอดเวลา เพื่อสร้าง ความโปร่งใสและสร้างความเชื่อถือศรัทธาให้แก่ประชาชน ซึ่งในการบริหารจัดการตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านหลักความโปร่งใสนี้จะเป็นแนวทางให้บุคลากรของเทศบาลตำบล ยางหนึ่ง ยึดถือในการปฏิบัติหน้าที่ อีกทั้งยังเป็นตัวอย่างที่ดี สร้างความไว้วางใจระหว่างเทศบาลกับ ประชาชน ทำให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลและสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ชัดเจน ซึ่ง สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 ใน การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ คำนี้ถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การ ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการ พัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบที่โปร่งใสขึ้น โดยการวางระบบการตรวจสอบและประเมินผล สัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรม ความคุ้มค่า พัฒนาระบบการติดตาม เปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร ปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินให้เกิดความสุจริต และมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย ศรีชลาลักษณ์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ : ศึกษากรณีระบบการติดตามประเมินผลของกองทัพบก” ผลการวิจัยพบว่า ระบบการติดตาม ประเมินผลที่เหมาะสม ควรเป็นระบบที่มีความทันสมัย สามารถปฏิบัติได้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มี ส่วนร่วมในการกำหนดระบบเพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เจ้าหน้าที่จะต้องมีจรรยาบรรณ และมี การเปิดเผยข้อมูลทุกขั้นตอน

ส่วนความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 7 คือ เทศบาลมีการเผยแพร่รายงานการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าผู้บริหารเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ได้มีการบริหารงานด้วยการส่งเสริมการปฏิบัติงานหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านหลักความโปร่งใส โดยได้มีการรายงานติดตามผลการดำเนินงานให้ประชาชนได้รับทราบทั้งในส่วนของกรรายงานผลการดำเนินงานด้านการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี รายงานข้อมูลสถิติการคลัง รายงานข้อมูลการประเมินการจ้ดมาตรฐานการบริการสาธารณะ รายงานการประชุมสภาเทศบาล โดยได้มีการเผยแพร่ผ่านหลายช่องทาง เช่น ดิฉประกาศนที่ทำการเทศบาล วารสารเทศบาล หอกระจายข่าว วิทยุชุมชน เว็บไซต์ของเทศบาล ตลอดจนหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งทำให้ประชาชนสามารถติดตามและตรวจสอบการบริหารงานของผู้บริหารงานของเทศบาลได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ในการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ด้วยการเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมที่ทันสมัย และสอดคล้องกับธนาคารโลก ที่กล่าวว่ารัฐบาลสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพ มีระบบที่ยุติธรรม มีกระบวนการกฎหมายอิสระที่ทำให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญา อีกทั้งระบบราชการ ฝ่ายนิติบัญญัติ และสื่อที่มีความโปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยพร เชมจันทร์ ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสัมพีนธ์ จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า ด้านหลักความโปร่งใส ได้แก่ เทศบาลมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ติดตามตรวจสอบได้ยาก รองลงมาเทศบาลไม่มีการสรุปการบริหารงานต่าง ๆ เพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ และเทศบาลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนติดตามและตรวจสอบโครงการและการใช้งบประมาณ

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีการบริหารงานด้วยความโปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้จากช่องทางต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง อันจะเห็นได้จากกรที่เทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับรางวัลชมเชย “เทศบาลที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปีงบประมาณ 2554 (ภาคเหนือ)” จากคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้งนั่นเอง

4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 คือ เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง มีระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลยางเนิ้ง มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในเวทีทางการเมืองในระดับพื้นฐานของท้องถิ่น โดยการเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาล ซึ่งในการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง เทศบาลตำบลยางเนิ้งจะจัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมรับฟังอย่างเป็นระบบจากหลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นทางเสียงตามสาย วิทยุชุมชน วารสารเทศบาล และยังได้มีการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลตำบลยางเนิ้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งยังเป็นการ เชิญชวนให้ประชาชนได้มีการตรวจสอบการบริหารงานในรูปแบบของสภาท้องถิ่น ซึ่งเป็นเวทีการเมืองในระดับท้องถิ่นที่ประชาชนสามารถเรียนรู้และมีส่วนร่วม อันจะนำไปสู่การพัฒนาประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 78 (5) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ด้านการพัฒนาการบริหาร และพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหาร ตามหลัก ธรรมภิบาลในการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชน และการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีโอกาสเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเทศบาลฯ เพื่อประสานประโยชน์ให้เกิดความเสมอภาคและมีความสมดุล ดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะ โดยเน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยร่วมค้นหาสาเหตุ ปัญหา ความต้องการ รวมทั้ง วางแผนตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ประเมินผล เน้นการบริหารจัดการที่ดี สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญฤทธิ์ เกตุจันทน์ ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลนครนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลนครนนทบุรี มีการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยได้ปฏิบัติตามแนวทางหลักพื้นฐาน 6 ประการของหลักธรรมาภิบาล โดยส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การบริการประชาชน การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ร่วมแสดงความคิดเห็นและการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงานมากยิ่งขึ้น

ส่วนความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 คือ เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นความต้องการ เพื่อนำไปกำหนดเป็นนโยบาย โครงการ กิจกรรมในการพัฒนาเทศบาล มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลยางเนิ้งได้มีการเชิญชวนให้ประชาชนเข้าร่วมในการประชุมประชาคมหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการบริหารงานในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการคัดเลือกตัวแทนชุมชนเพื่อเป็นคณะกรรมการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาล อีกทั้งยังร่วมเสนอแผนงาน/โครงการพัฒนาชุมชน หมู่บ้าน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล เพื่อนำไปกำหนดเป็นนโยบาย ในการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น รวมทั้งให้ประชาชน มีโอกาสแสดงประชาทัสน์ในประเด็นสำคัญต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่บรรลุตามเป้าหมาย รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมเสนอความเห็นปัญหา และแนวทางแก้ไข และมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และสอดคล้องกับแนวคิดของ นิยม รัฐมฤต ได้กล่าวถึง หลักการบริหารจัดการที่ดี อันเกี่ยวข้องกับนโยบายของส่วนราชการและพฤติกรรมของบุคลากรในองค์การ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ว่าหมายถึงการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองและทางการบริหาร การตัดสินใจที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร การให้ข้อมูลแก่ประชาชน การแสดงความคิดเห็น การให้คำปรึกษา การร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมควบคุมงานสาธารณะ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรีย์ ศรีวิชัย ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง” ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของเทศบาลตำบล โดยเปิดโอกาสให้ภาครัฐ เอกชน ประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการบริหารงานของเทศบาลตำบลในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนยอมรับข้อคิดเห็นจากประชาชนและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้การปฏิบัติงานดีขึ้น

5) ด้านหลักความรับผิดชอบ

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 4 คือ เทศบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหา ข้อร้องเรียน ได้ทันเหตุการณ์ และมีการรายงานผลการดำเนินการแก้ไขให้ผู้ร้องเรียน/ประชาชนได้รับทราบ

มีระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลยางหนึ่ง ได้มีการกำหนดเป้าหมายและมาตรฐานในการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยการวางกรอบความรับผิดชอบให้มีขอบเขตที่ชัดเจนครอบคลุมทั้งระบบงาน ผู้บริหารมีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการบริหารงานคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและประชาชนโดยรวม มีการมอบหมายให้พนักงานเทศบาลรับผิดชอบในการแก้ไขหรือหาทางออกของปัญหาที่ประชาชนร้องเรียนในทันที พร้อมมีการแจ้งผลให้ประชาชนผู้ร้องเรียนได้รับทราบอย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ ทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญมากและพนักงานเทศบาลทุกคนควรตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ สำคัญในความรับผิดชอบต่อชุมชน เอาใจใส่ต่อปัญหาสาธารณะของประชาชนในหมู่บ้าน ชุมชน ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น รวมทั้งให้ประชาชนมีโอกาสแสดง ประชาทัสน์ในประเด็นสำคัญต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่บรรลุตามเป้าหมาย รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมเสนอความเห็นปัญหา และแนวทางแก้ไข และมี ส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบล ยางหนึ่ง ด้านการพัฒนาการบริหารและพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชน และการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีโอกาสเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเทศบาลเพื่อประสานประโยชน์ให้เกิดความเสมอภาคและมีความสมดุล ดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะ และความรับผิดชอบต่อประชาชนโดยรวม โดยมีการดำเนินงานเทศบาลเคลื่อนที่ เพื่อรับฟังปัญหา และข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของประชาชนต่อเทศบาล และสอดคล้องกับแนวคิดของ อัยยงศ์ ปาณิกบุตร GOOD GOVERNANCE ถือเป็นหลักของการบริหารสาธารณะเพื่อมุ่งให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี ประชาชนได้รับความอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภรณ์ ชัยออน ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลตำบลมุ่งเน้นการบริหารงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น มีการจัดระบบการบริหารที่เอื้อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนที่รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ส่วนความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 5 คือ เทศบาลมีการทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ และขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ทันสมัย เหมาะสมอยู่เสมอ มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลยางเนิ้ง ได้นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน โดยผู้บริหารและพนักงานเทศบาลมีการศึกษา กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อใช้ในการปรับปรุงกระบวนการในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ และเป็นที่ยอมรับของประชาชน อีกทั้งยังมีการเปิดสายด่วนเพื่อรับเรื่องร้องเรียนประชาชนทางโทรศัพท์และเจ้าหน้าที่ที่สามารถปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชนได้ทันที และมีการเผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต วารสาร เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบ โครงสร้าง และระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูงและปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้นทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์บริการครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายขึ้น และการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วมและระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สยาม ปรีชา ที่กล่าวว่า ปัจจัยการผลิตเหล่านี้ยังไม่เพียงพอที่จะนำองค์การไปสู่สิ่งที่ตั้งเป้าหมายได้ จำต้องมีปัจจัยการผลิตเพิ่มเติม ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น วิธีปฏิบัติงาน (Method) จะประกอบด้วยระบบการผลิตหรือระบบการให้บริการต่าง ๆ ระเบียบ ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานทั้งหลายที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นการออกแบบงานที่มีการระบุถึงขั้นตอนวิธีของการทำงานกับเครื่องจักรหรือเครื่องมือที่นำมาใช้ ถ้ากิจการใดได้มีการจัดวิธีการปฏิบัติงานได้ดี การปฏิบัติงานต่าง ๆ ก็จะมีประสิทธิภาพขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีทำให้ประหยัดต้นทุนและกำลังแรงงาน ตลอดจนมีการใช้เครื่องมือเต็มกำลังประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวคิดของ นิยม รัฐอมฤต good governance หมายถึงหลักการบริหารจัดการที่ดี อันเกี่ยวข้องกับนโยบายของส่วนราชการและพฤติกรรมของบุคลากรในองค์กร โดยได้วางหลักของการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในเรื่องหลักสำนึกรับผิดชอบต่อ หมายถึงการตระหนักในสิทธิหน้าที่ สำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจต่อปัญหาสาธารณะ ความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาสาธารณะ การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าหาญที่จะรับผิดชอบต่อการกระทำของตน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญฤทธิ์ เกตุอำนง ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ศึกษาศรีเทศบาลนครนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องในบางเรื่อง ยังล้าสมัยไม่ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน

6) ด้านหลักความคุ้มค่า

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 คือ จำนวนงบประมาณที่เทศบาลดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของเทศบาล ตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม มีความประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน มีระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ใน ระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลยางน่อง ได้มีการจัดทำแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ที่มีอยู่อย่างจำกัดด้วยความคุ้มค่า มีการจัดสรรตำแหน่งบุคลากรอย่างเหมาะสมสามารถปฏิบัติหน้าที่ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มีการณรงค์ให้ประชาชนในเขตเทศบาล ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ใน ชุมชนอย่างประหยัดคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด มีการเพิ่มความสามารถในการบริหารงานเพิ่ม ผลผลิตของงานมีความคุ้มค่ากับต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับ และมีการใช้ทรัพยากรให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม ตลอดจนยัง ได้มีการเผยแพร่โครงการจัดซื้อจัดจ้างตามเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายที่ประชาชน ได้มีส่วนร่วมจากการประชาคมได้รับทราบอย่างเป็นระบบทำให้ ประชาชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการบริหารตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาล ตำบลยางน่อง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบที่ โปร่งใสขึ้นโดยการวางระบบการตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรม ความคุ้มค่า พัฒนาระบบการติดตาม เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ปรับปรุงระบบการ จัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินให้เกิดความสุจริตและมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ด้านหลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและ ใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษา พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรมาศ จริยเวชวัฒนา ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การบริหารการจัดการเทศบาลตามหลัก ธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาเทศบาล ตำบลบ้านฉาง” ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลตำบลบ้านฉางมีความเสมอภาคและกระจายการพัฒนา อย่างทั่วถึงไม่มีการเลือกปฏิบัติและได้จัดตั้งคณะกรรมการชุมชนร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาและใน เรื่องของการจัดซื้อจัดจ้าง กระบวนการต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความเปิดเผยตรงไปตรงมา

ส่วนความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความคุ้มค่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 คือ เทศบาลจัดให้มีบริการสาธารณะอย่างมีคุณภาพทั่วถึง เป็นธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลยางเนิ้ง ได้เล็งเห็นความสำคัญของการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนให้มีความเป็นธรรม ทั่วถึง หลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า ถนน รางระบายน้ำ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเป็นระบบและมีการปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่องทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถให้บริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความคาดหวัง รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลาย ๆ แห่งร่วมกันจัดบริการสาธารณะบางอย่าง ซึ่งโดยสภาพหรือเพื่อประสิทธิภาพ ควรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องร่วมกันทำ โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น ให้มีการเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจกับแผนชุมชนและแผนระดับต่าง ๆ ในพื้นที่ เพื่อเป็นฐานสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่นให้เข้มแข็ง ปรับปรุงการจัดระบบความสัมพันธ์ของราชการบริหารส่วนกลางส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสม ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ที่เหมาะสม และมีระบบบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับภารกิจและให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ตลอดจนเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติเป็นหลักการไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น และสอดคล้องกับ พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 6 การบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุมเป้าหมายดังต่อไปนี้ 1. เกิดประโยชน์สุขของประชาชน 2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ 3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ 4. ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น 5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ 6. ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ 7. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย รุ่งศรีทอง ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ความสำเร็จในการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอจอมทอง จังหวัด

เชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ผลสำเร็จของการนำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ด้านหลักความคุ้มค่า ค่อนข้างประสบความสำเร็จ

5.2.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

1) ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ไม่เป็นเหตุให้ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่องแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในสังคมปัจจุบันเป็นยุค โลกาภิวัตน์ที่ชายหญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน มีอิสระในการใช้ความคิด และสังคมก็ได้เปิด โอกาสให้ผู้หญิงได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกในเวทีสาธารณะต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรี โอภาส ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพล สุรนัคครินทร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน อบต. ไม่แตกต่างกัน

2) ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้และวิธีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางน่องแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรี โอภาส ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวณี ลอยใหม่ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการนำหลัก ธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการวิจัย

พบว่า บุคลากรของเทศบาลตำบลเวียงสระที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน

3) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีประสบการณ์ในการรับรู้ และมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางน่องไม่เท่าเทียมกัน อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่าจะมีช่องทางและวิธีการในการเข้าถึงการบริหารงานมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพล สุรนักครินทร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนคติของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน อบต. ไม่แตกต่างกัน

4) ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความเชื่อถือในการบริหารงานของเทศบาลว่าจะนำไปสู่เป้าประสงค์ที่หวังไว้เพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ภายใต้การเมืองระบอบประชาธิปไตยที่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้จากหลายช่องทาง ทั้งอินเทอร์เน็ต วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ วารสาร เสียงตามสาย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระจรรณ ธีรปญโญ (เวฬุวาปี) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพยนต์ อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพยนต์ อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ส่วนด้านหลักการมีส่วนร่วมด้านหลักความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีวิธีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน เช่น อาชีพค้าขาย อาชีพเกษตรกรรม และอาชีพแม่บ้านอาจจะอยู่ภายในเขตเทศบาล ส่วนอาชีพรับจ้าง และอาชีพรับราชการ อาจต้องออกไปนอกเขตพื้นที่เทศบาล

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็นในเวทีต่าง ๆ ที่เทศบาลจัดให้มีขึ้น ไม่เท่าเทียมกัน อันเป็นเหตุให้มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรี โอภาส ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ในด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมและด้านหลักคุณธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท มีจำนวนมากถึง 223 คน จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ที่มีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับการบริหารงานด้านหลักคุณธรรมของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนสูง เป็นผู้ที่มีความรู้และสนใจติดตามการบริหารงานของเทศบาลว่าเป็นไปตามหลักคุณธรรมที่ทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมมากน้อยเพียงใด และผู้บริหาร พนักงานเทศบาล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ได้มีการบังคับใช้กฎหมายในชุมชนอย่างยุติธรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรี โอภาส ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน ไม่แตกต่างกัน และพบว่าประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับมากมักจะมีการศึกษาที่สูง และต้องออกไปประกอบอาชีพนอกเขตเทศบาลเพื่อหารายได้เลี้ยงตัวเอง และครอบครัวจึงไม่สนใจในการบริหารงานของเทศบาล และไม่เห็นความสำคัญของการบริหารงานภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระคณพศ กิตติสาร (ประกอบเสียง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอบางกรวย จังหวัด

นันทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการค้นพบ (Fact Finding) จากผลการวิจัยทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์สำหรับกรวางแผนงาน/โครงการต่าง ๆ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยควรมีการปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารงานในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ตรงกับสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารที่ได้แถลงต่อสภาเทศบาลและประชาชน เมื่อครั้งที่เข้ามาดำรงตำแหน่งผู้บริหารของเทศบาลตำบลยางเนิ้งครั้งแรก อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง ในด้านต่าง ๆ ดังนั้น จึงได้นำข้อค้นพบจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มาเป็นข้อเสนอแนะ โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย

1) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่จะนำไปบังคับใช้ในชุมชน และพัฒนาฐานข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง มีความโปร่งใสมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ภายใต้อำนาจหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้หลายช่องทาง ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 ที่ให้สิทธิประชาชนสามารถตรวจสอบข้อมูลของทางราชการได้

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ด้านหลักความรับผิดชอบ ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมให้พนักงานได้รับการอบรมเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน มีความกระตือรือร้นพร้อมที่จะปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการให้บริการประชาชน เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในการอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการให้ได้รับความสะดวกและมีความพึงพอใจ รวมถึง

การพัฒนากระบวนการรับเรื่องร้องทุกข์/ร้องเรียนจากประชาชนให้มีความทันสมัย รวดเร็ว ได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที และทันต่อเหตุการณ์ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำข้อเสนอของประชาชนจากเวทีประชาคมมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเทศบาล และนำมาจัดทำงบประมาณประจำปี อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรม/โครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ด้านหลักความคุ้มค่า ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมให้มีการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้อย่างคุ้มค่าและพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในชุมชน ตลอดจนมีการพัฒนากระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง แผนการจัดหาพัสดุให้มีความทันสมัย โปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ อันจะส่งผลให้ประชาชนได้รับรู้ถึงการใช้จ่ายงบประมาณของเทศบาลว่ามีความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์แก่ชุมชน

2) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักนิติธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมและพัฒนากระบวนการทางกฎหมายให้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม มีการบังคับใช้อย่างเข้มข้นตรงไปตรงมา รวมทั้งมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจอย่างทั่วถึงถูกต้องตรงกัน และได้รับรู้ร่วมกันอย่างเป็นทางการก่อนจะมีผลบังคับใช้ในชุมชน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 1 เทศบาลจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศบัญญัติ/ข้อบังคับ ที่จะมียกบังคับใช้ในชุมชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมให้มีการแสดงความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึง และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาล ทั้งการตรากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ โดยการเพิ่มช่องทางการแสดงออกทางความคิดเห็นของประชาชนให้มากขึ้น เช่น อินเทอร์เน็ต ตู้รับฟังความคิดเห็น เป็นต้น

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 2 เทศบาลมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารราชการ เทศบัญญัติ/ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ของประชาชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมและพัฒนารูปแบบการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร เทศบัญญัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ของประชาชน ให้มีความทันสมัย ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว และมีความหลากหลาย เช่น อินเทอร์เน็ต วิทยุชุมชน เสียงตามสาย หนังสือพิมพ์ วารสาร เป็นต้น

3) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักคุณธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานทั้ง ด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่พนักงาน ลูกจ้าง และพนักงานจ้างเทศบาลในการให้บริการประชาชนที่มาติดต่อราชการให้ได้รับความสะดวก เป็นธรรมและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริม ปรับปรุงรูปแบบกระบวนการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 2 เทศบาลมีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงาน และระยะเวลาการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรปรับปรุงรูปแบบและวิธีการบริหารงานในการให้บริการประชาชนให้เป็นไป ด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ จัดให้มีแผนผังและขั้นตอนการลดระยะเวลาการปฏิบัติงาน ที่ชัดเจน ปฏิบัติได้จริง และมีความเท่าเทียมกัน

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 1 คณะผู้บริหาร และพนักงานเทศบาล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมที่ดี ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมและพัฒนากการปฏิบัติงานของพนักงาน ลูกจ้าง พนักงานจ้างเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพทั้งในด้านการซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย และมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างยุติธรรม ทั่วถึงทุกกลุ่มองค์กรให้ได้รับความสะดวกและ มีความพึงพอใจ

4) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลักความโปร่งใส โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรพัฒนากระบวนการบริหารงานด้วยความโปร่งใส มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีความรอบรู้ในการให้บริการข้อมูลและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้เป็นปัจจุบันทุกปี เบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว และมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 6 เทศบาลมีการจัดทำและเผยแพร่แผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีให้แก่ประชาชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรพัฒนากระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเพิ่มช่องทางกรเผยแพร่ข้อมูลการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้จากหลายช่องทาง

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 7 เทศบาลมีการเผยแพร่รายงานการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรพัฒนาขั้นตอนการจัดทำ

และเผยแพร่รายงานการประชุมสภาเทศบาลให้มีความรวดเร็ว รวมทั้งเชิญชวนให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง

ดังจะเห็นได้จากการที่เทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับรางวัลชมเชย “เทศบาลที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปีงบประมาณ 2554 (ภาคเหนือ)” จากคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลัก การมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรับรู้และเสนอความคิดเห็นในกระบวนการตัดสินใจปัญหาของชุมชน โดยวิธีการประชาคม หรือ การไต่สวนสาธารณะให้ครอบคลุมทุกกลุ่มองค์กร ชุมชนในเขตเทศบาล

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 2 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรพัฒนาวิธีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในการเชิญชวนให้ประชาชนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง โดยการเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาลอย่างต่อเนื่องทุกครั้ง

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 1 เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ความต้องการ เพื่อนำไปกำหนดเป็นนโยบาย โครงการ กิจกรรมในการพัฒนาเทศบาล ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีความกล้าแสดงออกทางความคิดเห็นและความต้องการ ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาเทศบาล โดยผ่านเวทีการประชาคมเพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

6) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลัก ความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมและพัฒนาพนักงาน ลูกจ้าง พนักงานจ้างเทศบาลให้มีความตระหนักและสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน พร้อมยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ทั้งทางค่านิยมและด้านลบ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 4 เทศบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนได้ทันเหตุการณ์ และมีการรายงานผลการดำเนินการแก้ไขให้ ผู้ร้องเรียน/ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ลูกจ้าง และพนักงานจ้างเทศบาล ในการรับฟังปัญหา ข้อร้องเรียน ข้อเสนอแนะจากประชาชน เพื่อนำไปปรับปรุงและแก้ไขให้รวดเร็วทันเหตุการณ์

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 5 เทศบาลมีการทบทวน และปรับปรุง กระบวนการ และขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ทันสมัย เหมาะสมอยู่เสมอ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับ มาก ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานให้มีความ ทันสมัย และเป็นการลดระยะเวลาการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็ว พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชน ได้รับทราบอย่างแพร่หลาย

7) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านหลัก ความ คู้มค่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรมีการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ใน ชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประ โยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และชุมชน พร้อมทั้งรณรงค์สร้างจิตสำนึก ให้ประชาชนมีความตระหนักในการรักษาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้มีความยั่งยืน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 2 จำนวนงบประมาณที่เทศบาลดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้างตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของเทศบาล ตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม มีความ ประหยัด คู้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรส่งเสริมให้มีการบริหารการใช้จ่ายงบประมาณและใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัด อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ และเกิดประ โยชน์สูงสุดแก่ชุมชน

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าตัวแปรอื่น คือ ข้อ 1 เทศบาลจัดให้มีบริการสาธารณะอย่างมี คุณภาพทั่วถึง เป็นธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทศบาลควรพัฒนาการให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยกระจายอย่างทั่วถึง ทุกชุมชน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ซึ่งจะ ก่อให้เกิดความคุ้มค่าและประ โยชน์สูงสุดต่อประชาชน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ควรมีการกำหนดกรอบนโยบายการบริหารงานให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกา ว่า ด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 เพื่อประ โยชน์ของการ พัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

2) ควรมีการตรากฎหมายของท้องถิ่น โดยมีการจัดเวทีสาธารณะเพื่อเปิดโอกาสให้ ประชาชนได้ร่วมแสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่หลากหลาย และมีการบังคับใช้อย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน

3) ควรมีการดำเนิน โครงการอบรมศักยภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน ลูกจ้าง และ พนักงานจ้างเทศบาลอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

5.3.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอแนะเพื่อการวิจัย ในครั้งต่อไป ดังนี้

- 1) ควรวิจัยเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
- 2) ควรวิจัยเกี่ยวกับ วัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

- การปกครอง, กรม. 65 ปี กรมการปกครองกับการพัฒนาประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ส่วนท้องถิ่นกรมการปกครอง, 2539.
- คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546, 2546.
- จรัส สุวรรณมาลา. จุดบอดบนทางสู่ธรรมาภิบาล บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- จำเรียง ภาวิจิตร. เอกสารในการประกอบการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 (เล่ม 2). นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2536.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์พรีนติ้งเซ็นเตอร์, 2539.
- ถวิลวดี บุรีกุล. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานพัฒนาระบบราชการ,
2547.
- _____. ธรรมาภิบาลท้องถิ่น : บทเรียนจากต่างแดน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า,
2552.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, 2549.
- ชนเศรษฐ์ เจริญเมือง. การปกครองท้องถิ่นกับการบริหารจัดการท้องถิ่น อีกมิติหนึ่งของอารยธรรมโลก
ภาคแรก : จากยุคกรีกถึงยุคทุนนิยมตะวันตก. กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คืบไฟ,
2550.
- ธีรยุทธ บุญมี. แนวคิดและวาทะกรรมว่าด้วยรัฐธรรมนูญแห่งชาติ. เอกสารประกอบการประชุมทาง
วิชาการเนื่องในวาระครบรอบ 50 ปีคณะรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2541.
- บัญญัติ พุ่มพันธ์. อบต. ของเรา : ท้องถิ่นของเรา. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น, 2548.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ และบุญมี ถี. ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2544.

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทักษะคดี : การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2540.
- ประมวล รุจนเสรี. การบริหาร – การจัดการที่ดี (Good Governance). กรุงเทพมหานคร : กองอาสารักษาดินแดน, 2542.
- ประเวศ วะสี. แนวคิดและวาทกรรมว่าด้วยรัฐธรรมนูญแห่งชาติในธรรมาภิบาลกับคอร์รัปชันไทย. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน, 2541.
- พิทยา บวรวัฒนา. การบริหารเชิงบูรณาการ. นนทบุรี : สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2546.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). ธรรมนุญชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 36. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บริษัท สหธรรมิก จำกัด, 2546.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสหธรรมิก จำกัด, 2545.
- มัลลิกา ต้นสอน. การจัดการยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร : เอกซ์เปอร์เน็ท จำกัด, 2544.
- รัชยา ศานติยานนท์ และคนอื่น ๆ. รูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ราชกิจจานุเบกษา. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545. เล่ม 119. ตอนที่ 99 ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2545.
- _____. ประกาศสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี. เล่ม 128. ตอนพิเศษ 109 ง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, 2554.
- _____. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542. เล่ม 116 ตอนที่ 63 ง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, 2552.
- _____. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550. เล่ม 124. ตอนที่ 47 ก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, 2550.
- ราชบัณฑิตสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2542.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2530.
- วิรัช เขียมบรรจง. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูพระนคร, 2534.

ศิริพงษ์ เสาภายน. หลักการบริหารการศึกษา : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : บริษัท บุ๊ค พอยท์ จำกัด, 2551.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญภิตติ และธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ. การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ซีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด, 2550.

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. การเมือง : แนวความคิดและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2542.

สมยศ นาวิการ. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2544.

สุภาพ ปริญญาเสวี และคณะ. รัฐศาสตร์ว่าด้วยพื้นฐานการปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ประสานมิตร, 2533.

สุเมธ แสงนันทนวล. ภาวะผู้นำกับธรรมาภิบาลในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, 2552.

อุทัย หิรัญโต. สังคมวิทยาประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2519.

_____. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2539.

อมรา พงศาพิชญ์ และนิตยา ภัทรสิทธิ์พันธ์. องค์กรให้ทุนเพื่อประชาสังคมในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

2) บทความในวารสาร

กระมล ทองธรรมชาติ, “ประชาธิปไตยที่คนไทยไม่หา”, รัฐสภาสาร, ปีที่ 42 ฉบับที่ 12, ธันวาคม 2537 : 37.

เทศบาลตำบลยางน่อง, “สถิติผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ วันอาทิตย์ที่ 22 มีนาคม 2552”, วารสารเทศบาลตำบลยางน่อง, ปีที่ 4 ฉบับที่ 47 (เมษายน – พฤษภาคม 2552) : 7.

3) บทความจากเว็บไซต์ (Web Site)

กรมการพัฒนาชุมชน, “หลักธรรมาภิบาล”, 2549,

<<http://www.kmutt.ac.th/sd/html/pdf/tam.pdf>>(24 July 2012)

เทศบาลตำบลยางน่อง, “กระดานข่าว”, 15 มิถุนายน 2554,

<<http://www.theyang.go.th/index.php>> (24 June 2011)

นิยม รัฐอมฤต, “แนวคิดธรรมาภิบาล”, 2 พฤษภาคม 2554,

<<http://www.kpi.ac.th/wiki/index.php>> (26 June 2011)

- บริการข้อมูลและสารสนเทศ, สำนัก, “ความหมายและบริบทของหลักการปกครองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการตรวจสอบตามหลักธรรมาภิบาล”, (30 มิถุนายน 2554),
<<http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=1177.0>>(25 July 2012)
- ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์, “การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล Good Governance”,
<<http://hasbulah.wordpress.com/category>>(24 July 2012)
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง, “การปกครองท้องถิ่น”, 17 กุมภาพันธ์ 2554,
<<http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=4435.0>>(24 June 2011)
- สภาหอการค้าไทย, “ธรรมาภิบาล”,
<<http://www.thaichamber.org/scripts/detail.asp?nNEWSID=1219 - 1220>>(24 July 2012)
- อัยยงค์ ปาณิกบุตร, “ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี”, 7 กรกฎาคม 2553,
<<http://www.kpi.ac.th/wiki/index.php>> (26 June 2011)

4) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/งานวิจัย

- ชัยพร เจริญจันทร์. “การบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2553.
- ทรงวุฒิ ศรีวิไล. “ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารงานด้าน โครงสร้างเทคโนโลยี และบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย”. รายงานการวิจัย. สถาบันวิจัยญาณสังวร : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2547.
- นพพล สุรนักครินทร์. “การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- นันทพล พงศธรวิสุทธิ. “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- นุชจรี โอภาส. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2551.

บุญฤทธิ์ เกตุจันทร์. “การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทศบาลนครนนทบุรี”. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2550.

พระคณพศ กิตติสารโร (ประกอบเสียง). “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2554.

พระจรูณ ชีรปัญญา โย (เวฬุวาปี). “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพยนต์ อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2554.

วัชรชัย ศรีวิชัย. “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553.

สยาม ปรีชา. “ทัศนคติของประชาชนต่อโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดพะเยา”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552.

สิทธิชัย รุ่งศรีทอง. “ความสำเร็จในการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

สุภัทรมาศ จริยะเวชวัฒนา. “การบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านฉาง”. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.

เสาวณี ลอยใหม่. “ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี”. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2553.

อรทัย แสงทอง. “หลักธรรมาภิบาลกับการบริหารงานสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาสถานศึกษาในเขตคลองสาน”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2551.

อาภรณ์ ชัยออน. “การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

อุทัย ศรีชลาลักษณ์. “การศึกษาหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ : ศึกษากรณีระบบการติดตามประเมินผลของกองทัพบก”. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.

5) เอกสารอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ตีพิมพ์

เทศบาลตำบลยางน่อง, “แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556)”, เชียงใหม่ : เทศบาลตำบลยางน่อง, 2553 (อัดสำเนา).

เทศบาลตำบลยางน่อง, “รายงานการประชุมหัวหน้าส่วนราชการ ประจำเดือนมิถุนายน 2555”, เชียงใหม่ : เทศบาลตำบลยางน่อง, 2555 (อัดสำเนา).

_____, “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลยางน่อง (พ.ศ.2551 – 2555), เชียงใหม่ : เทศบาลตำบลยางน่อง, 2551 (อัดสำเนา).

_____, “รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี 2554 ตามนโยบายของนายกเทศมนตรีตำบลยางน่อง”, เชียงใหม่ : เทศบาลตำบลยางน่อง, 2555 (อัดสำเนา).

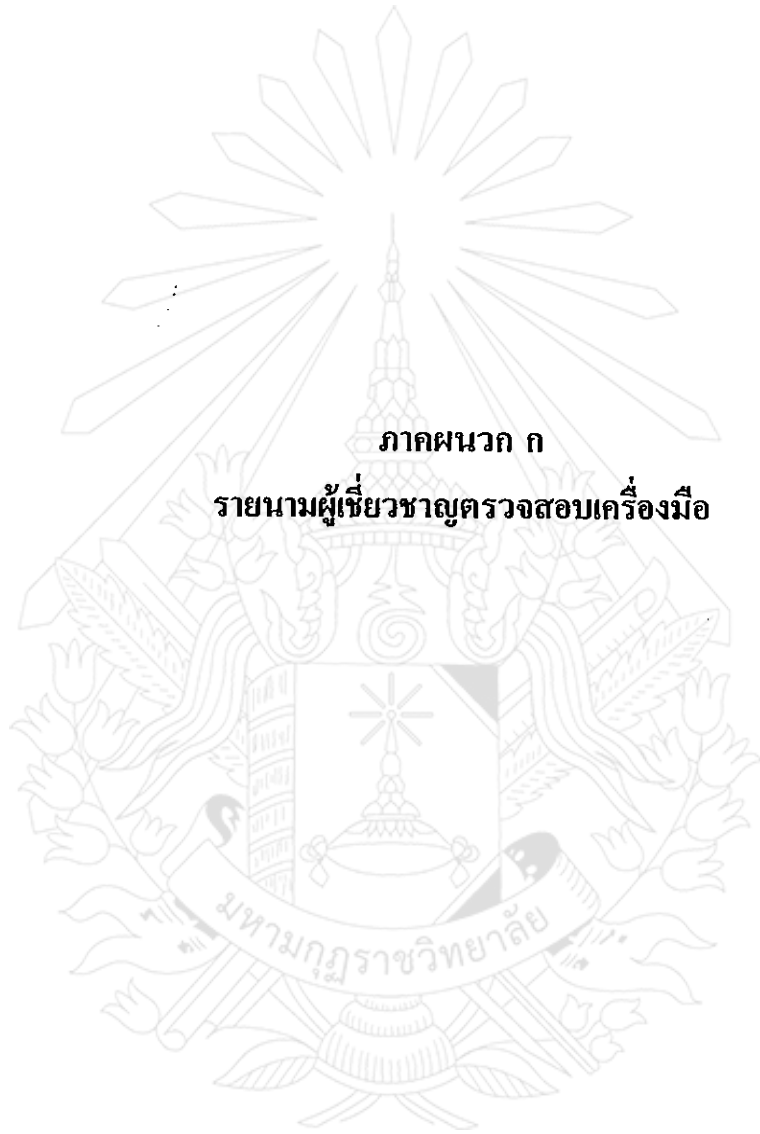
ประธาน คณะทฤษฎีศึกษาร, ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น, เอกสารการศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (อัดสำเนา).

ภาคผนวก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร

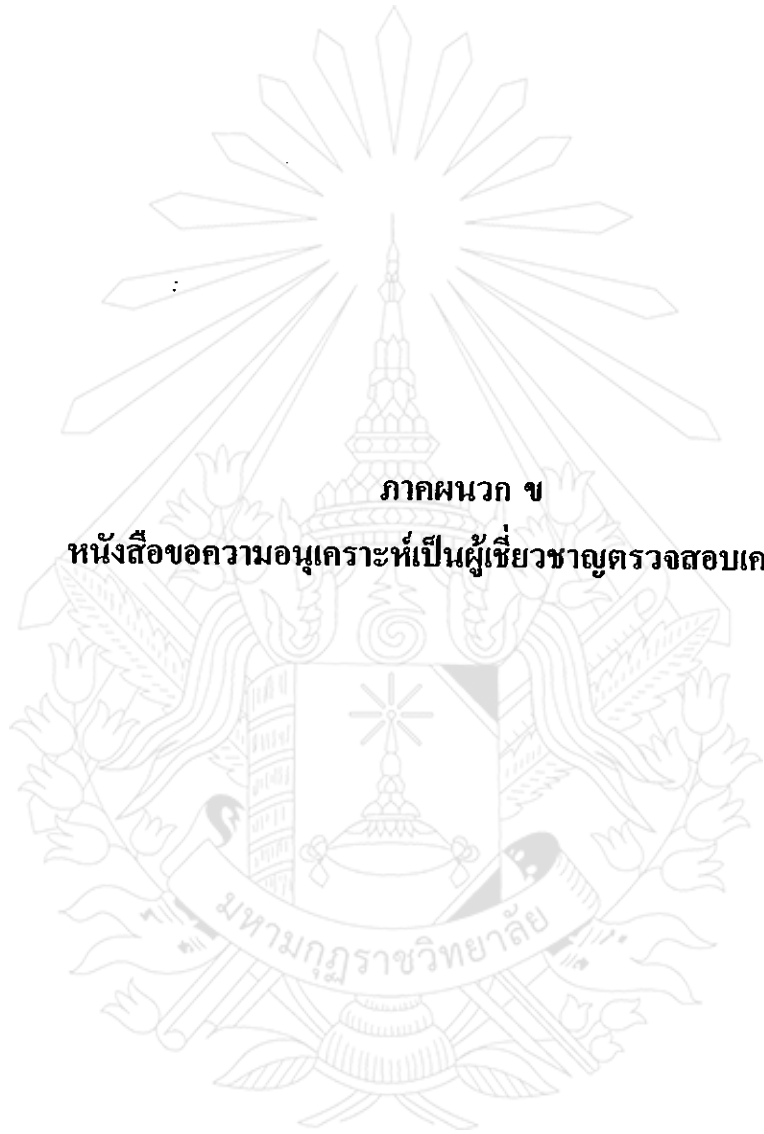
ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
วุฒิการศึกษา B.A., M.A., Ph.D. (รัฐศาสตร์การปกครอง)

2. ผศ. เขียน วันทนียตระกูล

ตำแหน่ง อาจารย์หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
วุฒิการศึกษา น.ธ.เอก, กศ.บ., กศ.ม., (บริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. นายโกศล ทองสว่าง

ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลยางเนิ้ง
เทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
วุฒิการศึกษา ร.ม. (การเมืองการปกครอง)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ 6013(2.21)/407

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 ๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
 โทรศัพท์ : ๐-๕๓๑๙๙-๐๙๙๕๖ โทรสาร : ๐-๕๓๑๑-๔๗๕๒
 www.lanna.mbu.ac.th

1 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขออนุญาตกระแทกเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร

ศูนย์การศึกษานิตติวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวพัชรนันท์ วราพิชัยพงศ์
 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5312204065 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย
 มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้นี้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์
 เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ
 เทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย
 และ ว่าที่ ร.ท.ดร.พงศ์ ภูสนรา อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษานิตติวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความ
 ร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระมหาวิริศักดิ์ สุรเมธี)

เลขาธิการศูนย์การศึกษานิตติวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(2.21)/340

วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขียน วันหนียตระกูล

ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวพัชรนันท์ วรพิชัยพงศ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5312204065 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ว่าที่ ร.ท.ดร.พงศ์ ฤทธนรา อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรัตน์ สุเมธ)

เลขานุการศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ที่ ศธ 6013(2.21)/408

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพหลโยธิน ตำบลพระสิงห์
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๓๗๕๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๗-๔๗๕๖
www.lanna.mbu.ac.th

1 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอลาออกนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายโกศล ทองสว่าง

ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวพิชญนันท์ วราพิชัยพงศ์
เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5312204065 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้มีความประสงค์จะขอเจริญพรเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์
เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ
เทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย
และ ว่าที่ ร.ท.ดร.พงศ์ ภูวนรา อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความ
ร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ที่ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระมหาวิรัชศักดิ์ สุรเมธี)

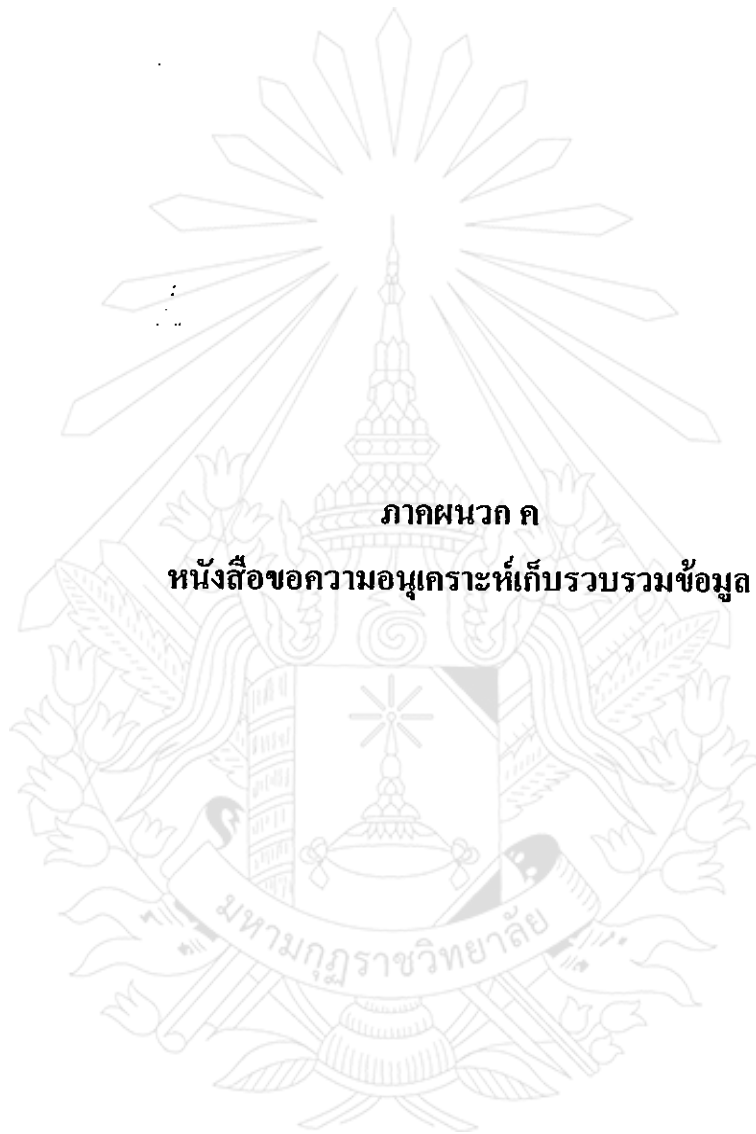
เลขานุการศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

สำนักงานเลขานุการศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

โทร. 0-5327-0975-6 คย 14 , 0 5381 4416 โทรสาร. 0-5381-4752

Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus ; 103 Pra pokkiao Rd., Chiang Mai 60200 (Thailand)

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศร 6013(2.21)/439

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 ๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
 โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๘๗๕๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๑-๔๗๕๖
 www.lanna.mbu.ac.th

10 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย (Try Out)

เจริญพร นายกเทศมนตรีตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ด้วย นางสาวพรรณนันท วรรณชัยพงศ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ว่าที่ ร.ท.ดร.พงศ์ กลอนรา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งนี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นางสาวพรรณนันท วรรณชัยพงศ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล(Try Out) ในเขตพื้นที่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออนุโมทนามา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาวีรศักดิ์ สุรมณี)

เลขานุการศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

สำนักงานเลขานุการศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14 , 0 5381 4416 โทรสาร. 0-5381-4752

Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus ; 103 Pra pokklao Rd., Chiang Mai 80200 (Thailand)

ที่ ศธ 6013(2.21)/681

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๔๗๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๑-๔๗๕๒
www.lanna.mbu.ac.th

26 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายกเทศมนตรีตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ด้วย นางสาวพัชรนันท์ วราพิชัยพงศ์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ว่าที่ ร.ท.ดร.พงศ์ ภูลอนรา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นางสาวพัชรนันท์ วราพิชัยพงศ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเขตพื้นที่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออนุโมทนามา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาวิรศักดิ์ สุรเมธี)

เลขาธิการศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับงานวิจัย การศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการไม่มีผลกระทบในแง่ลบแก่ผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด

3. แบบสอบถามนี้ สำหรับผู้ที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

4. แบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) โดยการแสดงความคิดเห็นของท่านลงในแบบสอบถามจำนวน 6 หลัก ดังนี้

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตราระเบียบ กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัย และเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

2. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยบรรดาก็ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

3. **หลักความโปร่งใส** ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในท้องถิ่น โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

4. **หลักการมีส่วนร่วม** ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของท้องถิ่น ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็นการไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

5. **หลักความรับผิดชอบ** ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบ ต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

6. **หลักความคุ้มค่า** ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยบรรจงทำให้คนไทยมีความประหยัด ใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นให้สมบูรณ์ยั่งยืน

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวพัชรนันท์ วราพิชัยพงศ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ท่านมีความเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
เพียงคำตอบเดียว

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ อายุ 18 – 30 ปี อายุ 31 – 40 ปี
 อายุ 41 – 50 ปี อายุ 51 – 60 ปี
 อายุ 61 ปี ขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน
 ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา/ปวส.
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ เกษตรกรรม รับจ้าง
 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ
 แม่บ้าน อื่น ๆ ระบุ.....
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001 – 10,000 บาท
 10,001 – 15,000 บาท 15,001 – 20,000 บาท
 20,001 – 25,000 บาท สูงกว่า 25,000 บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านมีความเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพียงคำตอบเดียว

ข้อที่	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	หลักนิติธรรม					
1.	เทศบาลจัดให้มีการประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศบัญญัติ/ข้อบังคับ ที่จะมมีผลบังคับใช้ในชุมชน					
2.	เทศบาลมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารราชการเทศบัญญัติ/ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ของประชาชน					
	หลักคุณธรรม					
3.	คณะผู้บริหารและพนักงานเทศบาลปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมที่ดี					
4.	เทศบาลมีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงาน และระยะเวลาการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ					
5.	เทศบาลมีการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาในการอนุมัติ อนุญาต และมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน					
	หลักความโปร่งใส					
6.	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชน เข้าร่วมตรวจสอบการบริหารงานของเทศบาล					

ข้อที่	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาล ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7.	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของเทศบาล					
8.	เทศบาลมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ประจำปีเผยแพร่แก่ประชาชน					
9.	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ รายรับรายจ่ายของเทศบาล ผ่านช่องทางสื่อ ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ					
10.	เทศบาลมีการเปิดเผยโครงการ/กิจกรรมการจัดซื้อจัด จ้างให้แก่ประชาชน					
11.	เทศบาลมีการจัดทำและเผยแพร่แผนการใช้จ่าย งบประมาณประจำปีให้แก่ประชาชน					
12.	เทศบาลมีการเผยแพร่รายงานการประชุมสภา เทศบาล ทุกครั้ง					
13.	เทศบาลมีการให้บริการประชาชนรวดเร็วเสร็จสิ้นที่ จุดเดียว หรือการให้บริการประชาชนในรูปแบบ One Stop Service					
14.	หลักการมีส่วนร่วม เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิด เห็น ความต้องการ เพื่อนำไปกำหนดเป็นนโยบาย โครงการ กิจกรรมในการพัฒนาเทศบาล					
15.	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมรับฟังการ ประชุมสภาเทศบาลทุกครั้ง					
16.	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ กำหนดหรือจัดสรรงบประมาณประจำปีในการ พัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ					

ข้อที่	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17.	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลข่าวสารหรือปัญหาจากการจัดบริการสาธารณะให้เทศบาลรับทราบ					
18.	เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน					
	หลักความรับผิดชอบ					
19.	เทศบาลได้นำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นข้อเสนอของประชาชนหรือแผนชุมชนไปบรรจุในแผนพัฒนาสามปี					
20.	เทศบาลได้นำโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาสามปีไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี					
21.	เทศบาลรับฟังและนำข้อเสนอ/ข้อร้องเรียนของประชาชนไปดำเนินงานอย่างเต็มความสามารถ					
22.	เทศบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนได้ทันเหตุการณ์ และมีการรายงานผลการดำเนินการแก้ไขให้ ผู้ร้องเรียน/ประชาชนได้รับทราบ					
23.	เทศบาลมีการทบทวน และปรับปรุงกระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ทันสมัยเหมาะสมอยู่เสมอ					
	หลักความคุ้มค่า					
24.	เทศบาลจัดให้มีบริการสาธารณะอย่างมีคุณภาพทั่วถึงเป็นธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน					
25.	จำนวนงบประมาณที่เทศบาลดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของเทศบาล ตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม มีความประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการตาม
หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี
จังหวัดเชียงใหม่ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open – ended) โดยการ
แสดงความคิดเห็นของท่านลงในแบบสอบถาม จำนวน 6 หลัก

3.1 หลักนิติธรรม

3.1.1 ปัญหา อุปสรรคในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางนึ่ง.....
.....
.....

3.1.2 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางนึ่ง....
.....
.....

3.2 หลักคุณธรรม

3.2.1 ปัญหา อุปสรรคในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางนึ่ง.....
.....
.....

3.2.2 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางนึ่ง....
.....
.....

3.3 หลักความโปร่งใส

3.3.1 ปัญหา อุปสรรคในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางนึ่ง.....
.....
.....

3.3.2 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางนึ่ง....
.....
.....

3.4 หลักการมีส่วนร่วม

3.4.1 ปัญหา อุปสรรคในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางน่อง.....

3.4.2 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางน่อง....

3.5 หลักความรับผิดชอบ

3.5.1 ปัญหา อุปสรรคในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางน่อง.....

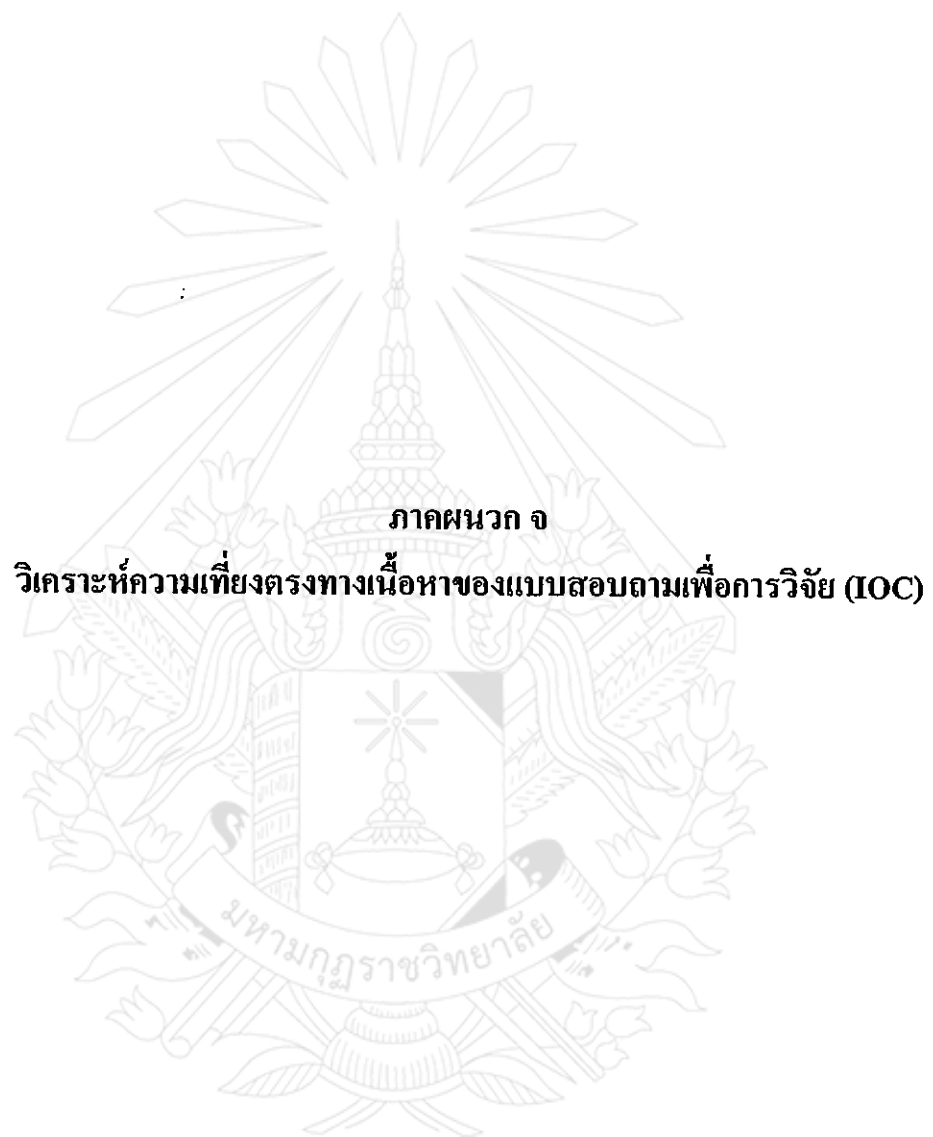
3.5.2 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางน่อง....

3.6 หลักความคุ้มค่า

3.6.1 ปัญหา อุปสรรคในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางน่อง.....

3.6.2 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงานของเทศบาลตำบลยางน่อง....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม
นางสาวพัชรนันท์ วราพิชัยพงศ์

ภาคผนวก จ

วิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

ชื่อเรื่อง (วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตาม
หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

รหัส 5312204065 ชื่อนักศึกษา นางสาวพัชรนันท์ วราพิชัยพงศ์ รุ่นที่ 8/2553
สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้ไม่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้อง
กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

แบบสอบถาม ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมคะแนน ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1
2	+1	+1	+1	+3	1
3	+1	+1	+1	+3	1
4	+1	+1	+1	+3	1
5	+1	+1	+1	+3	1

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาล ตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมคะแนน ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1
2	+1	+1	+1	+3	1
3	+1	+1	+1	+3	1
4	+1	+1	+1	+3	1
5	+1	+1	+1	+3	1
6	+1	+1	+1	+3	1
7	+1	+1	+1	+3	1
8	+1	+1	+1	+3	1
9	+1	+1	+1	+3	1
10	+1	+1	+1	+3	1
11	+1	+1	+1	+3	1
12	+1	+1	+1	+3	1
13	+1	+1	+1	+3	1
14	+1	+1	+1	+3	1
15	+1	+1	+1	+3	1
16	+1	+1	+1	+3	1
17	+1	+1	+1	+3	1
18	+1	+1	+1	+3	1
19	+1	+1	0	+2	0.67
20	+1	+1	+1	+3	1
21	+1	+1	+1	+3	1
22	+1	+1	0	+2	0.67

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมคะแนน ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
23	+1	+1	+1	+3	1
24	+1	+1	+1	+3	1
25	+1	+1	+1	+3	1

แบบสอบถามตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open – ended) โดยการแสดงความคิดเห็นของท่านลงในแบบสอบถาม

แบบสอบถามข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมคะแนนของ ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3.1 หลักนิติธรรม					
3.1.1	+1	+1	+1	+3	1
3.1.2	+1	+1	+1	+3	1
3.2 หลักคุณธรรม					
3.2.1	+1	+1	+1	+3	1
3.2.2	+1	+1	+1	+3	1
3.3 หลักความโปร่งใส					
3.3.1	+1	+1	+1	+3	1
3.3.2	+1	+1	+1	+3	1
3.4 หลักการมีส่วนร่วม					
3.4.1	+1	+1	+1	+3	1
3.4.2	+1	+1	+1	+3	1
3.5 หลักความรับผิดชอบ					
3.5.1	+1	+1	+1	+3	1
3.5.2	+1	+1	+1	+3	1
3.6 หลักความคุ้มค่า					
3.6.1	+1	+1	+1	+3	1
3.6.2	+1	+1	+1	+3	1

บว. ๑๒

แบบของหนังสือรับรองผลการตรวจความถูกต้องของเครื่องมือการวิจัย (วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์)
ศูนย์การศึกษามัธยมศึกษาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

วันที่ ๕ ต.ค. ๒๕๕๑

ด้วยอดิรมา/ข้าพเจ้า นางสาวพัชรนันท์ ฉายา นามสกุล วราพิชัยพงศ์
รหัสประจำตัว ๕๓๑๒๒๐๔๐๖๕ นักศึกษารุ่นที่ ๗/๒๕๕๓ สาขาวิชา รัฐศาสตรการปกครอง
ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม พระครูปลัดจิตตวิชัย จิตฺตวิไชย, ดร.
โดยได้ดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตามคำแนะนำเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงเจริญพร/เรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ดร.ภูมินทร์ สันติฤทธิกร)

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

๕ / ๑๑ / ๒๕๕๑

(ผศ. เขียน วันทนิยตระกูล)

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

๕ / ๑๑ / ๒๕๕๑

(นายโกศล ทองสว่าง)

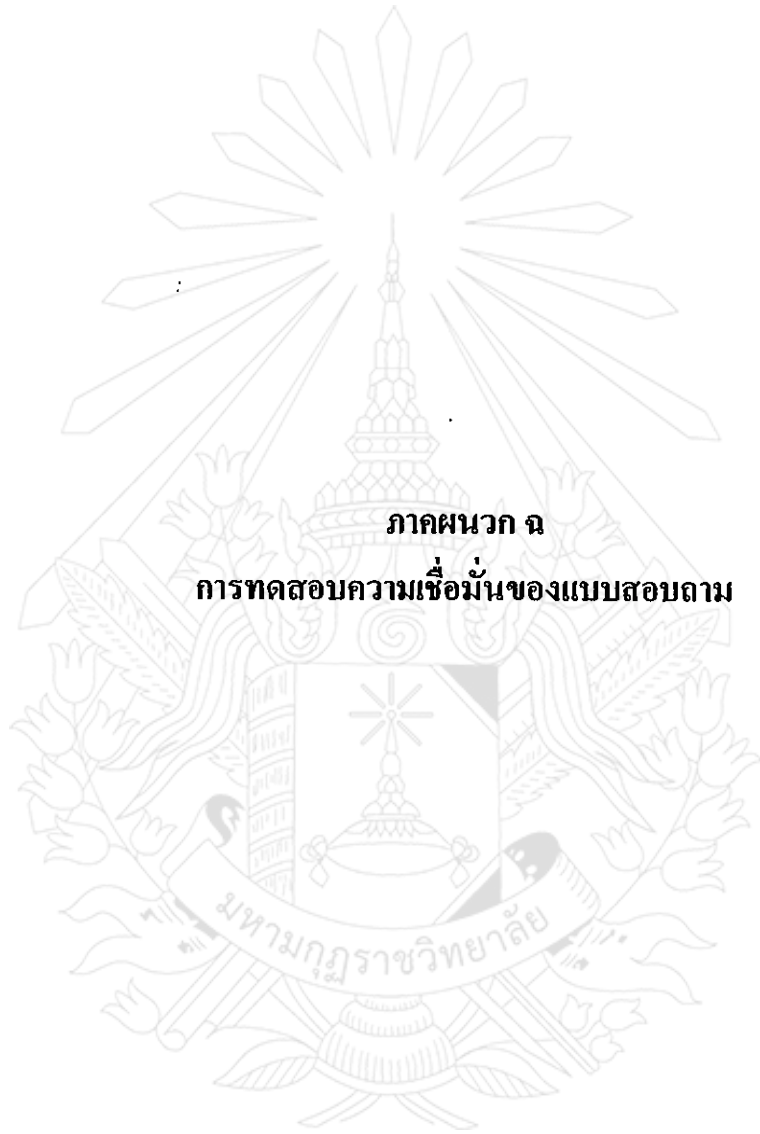
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

๖ / ๑๑ / ๕๑

หมายเหตุ : * นักศึกษาจะต้องนำเอกสารฉบับนี้ส่งพร้อมกับ บว. ๑๑ เพื่อขอเก็บข้อมูล Try out
(ไม่ใช่กลุ่มประชากรตัวอย่าง)

* นักศึกษาขึ้นเอกสาร บว. ๑๒ (แบบคำร้องขอเก็บรวบรวมข้อมูล) พร้อมส่งผล Try out

โดยนักศึกษจะต้องให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์หลักเซ็นในเอกสารก่อนส่งให้สำนักงานเลขานุการ
ศูนย์การศึกษามัธยมศึกษาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ
การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

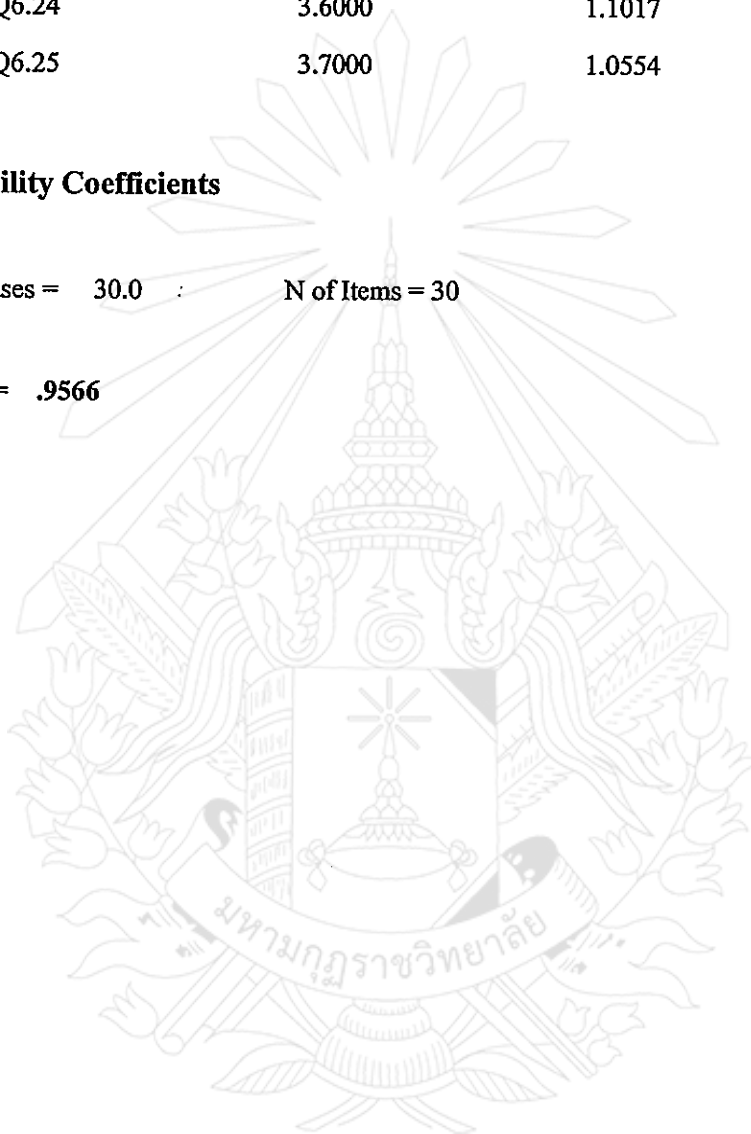
	Mean	Std Dev	Cases
1. เพศ	1.4667	.5074	30.0
2. อายุ	2.0667	1.2576	30.0
3. การศึกษา	3.5333	1.5253	30.0
4. อาชีพ	3.6000	1.4994	30.0
5. รายได้	2.7333	1.2847	30.0
6. Q1.1	3.5333	.7761	30.0
7. Q1.2	3.4667	.7303	30.0
8. Q2.3	3.6667	.9223	30.0
9. Q2.4	3.8667	.9371	30.0
10. Q2.5	3.5000	.7768	30.0
11. Q3.6	3.5000	1.0422	30.0
12. Q3.7	3.6000	1.0034	30.0
13. Q3.8	3.5333	1.1059	30.0
14. Q3.9	3.0333	.9994	30.0
15. Q3.10	3.4333	1.1043	30.0
16. Q3.11	3.3333	1.0283	30.0
17. Q3.12	3.4667	.8996	30.0
18. Q3.13	3.5000	1.1963	30.0
19. Q4.14	3.6667	.9589	30.0
20. Q4.15	3.4333	1.1043	30.0
21. Q4.16	3.4333	1.0063	30.0
22. Q4.17	3.9667	1.0662	30.0
23. Q4.18	3.8000	1.0306	30.0
24. Q5.19	3.6333	.9279	30.0
25. Q5.20	3.8000	.9613	30.0
26. Q5.21	3.6667	.7581	30.0

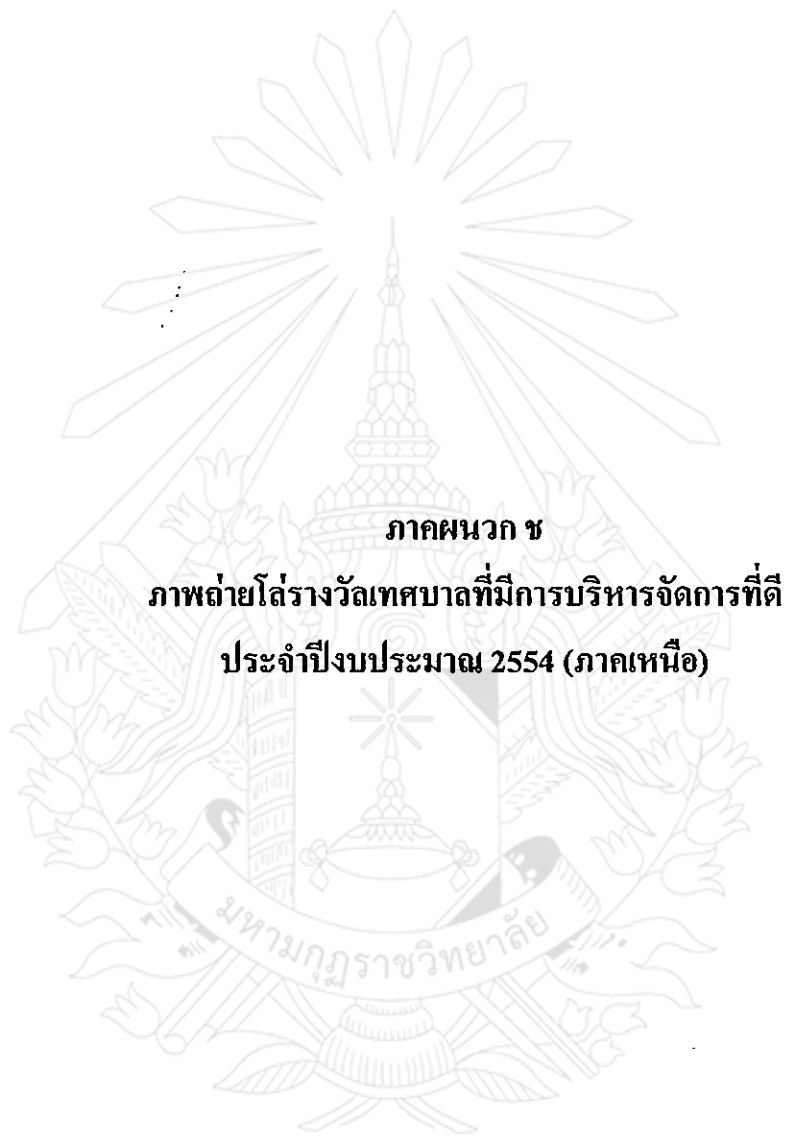
		Mean	Std Dev	Cases
27.	Q5.22	3.4667	.9371	30.0
28.	Q5.23	3.5000	.9002	30.0
29.	Q6.24	3.6000	1.1017	30.0
30.	Q6.25	3.7000	1.0554	30.0

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .9566

ภาคผนวก ข
ภาพถ่ายโล่รางวัลเทศบาลที่มีการบริหารจัดการที่ดี
ประจำปีงบประมาณ 2554 (ภาคเหนือ)

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ สกุล : นางสาวพัชรนันท์ วราพิชัยพงศ์
วัน เดือน ปีเกิด : วันเสาร์ที่ 9 มีนาคม 2511
ชาติภูมิ : 116 หมู่ 5 ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน : 116 หมู่ 5 ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
- การศึกษา
พ.ศ. 2540 : ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน
สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
- หน้าที่การงาน
ปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป เทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

